

Berxwedan

Sal 9
Hejmar 128
30 Hezîran 1991
Buha 2.50 DM
Rojnameya 15 rojîn

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

CIZÎRA BOTAN

Sokak çarpışması

● Özel timlerin bulunduğu otele gerilla saldırısı: Çok sayıda tim elemanı öldürüldü.

● Cûdî Mahallesi'nde 5 saat süren sokak savaşında helikopter desteğinde 2 bin kişilik bir güçle çarpışmaya katılan düşman birlikleri 2 ölü 7 yaralı verirken ARGK birlikleri hiçbir kayıp vermedi.

ÊLIH

Şehitlerin cenaze töreninde ayaklanma

● Üç gerillaya karşı helikopter desteğindeki 1500 kişilik bir güçle savaşanlar daha baştan kaybetmiştir.

● Sahbê'de şehit düşen 3 ARGK savaşçısının cenazeleri Êlih'de 10 bini aşkın kişinin katıldığı törenle toprağa verildi.

ÇEWLIK

Orta Eyalet'te savaş büyüyor

● Çewlik(Bingöl)-Ezgilêr çarpışmalarında TC, savaş uçakları da kullandı.

● Bu çarpışmada şehit düşen gerillaların cenazeleri, Licê'de büyük bir törenle toprağa verildi. Tören günü Licê esnafı da kepenk kapattı.

BOTAN

Dörtbir yanda ARGK'nin gür sesi

● Şirnex, Çolamerg, Elk(Beytüşşebap) ve Şemzînan'da 1'i yüzbaşı 4 subay, 1 başçavuş, 90 asker öldürüldü.

● Tenga Xanan mıntıkasındaki çarpışmada bir düşman helikopteri düşürülerek imha edildi.

Kürdistan'da otorite ARGK'dir. Foto: Berxwedan

Kürdistan'ın her alanında savaş sürüyor

■ Kent baskınlarına yenileri eklendi: Tûx(Tatvan) ve Farqîn(Silvan) baskınlarında, başta emniyet müdürlükleri olmak üzere resmi kurumlar tahrip edildi, çok sayıda polis öldü ve yaralandı.

■ **Tendürek Dağları'nda göğüs göğüse çarpışma: 40 civarında düşman askeri öldürüldü / Selim, Pîran(Dicle) ve Gêxî(Kiği)'deki çarpışmalarda toplam 1 asteğmen, 2 assubay ve 13 asker öldürüldü, birçoğu da yaralandı.**

■ Dêrsim'de gerillalardan büyük darbeler yiyen sömürgeciler acizliğinden ormanları ateşe veriyor.

Farqîn Sahbê köyünde 3, Çewlik-Ezgilêr'de 10, Şirnex-Sêgirkê'de 3 ARGK savaşçısı, sömürgeci ordu birliklerine karşı kahramanca savaşarak şehit düştü.

SAVAŞ HABERLERİ 3-8. SAYFALARDA

EMPERYALİSTLERİN TEZGAHLADIĞI PLAN KÜRTLERİ DEĞİL ÇÖKÜŞE GİDEN TC'Yİ KORUMA PLANIDIR

Gerek bölgede gerekse Kürdistan ve Türkiye'de geçtiğimiz günlerde pek çok önemli gelişmeler yaşandı, yaşanıyor. Kuzey-Batı Kürdistan'da gerilla giderek daha büyük kitleleri harekete geçirip daha nitelikli ayaklanmalar yaratarak ulusal kurtuluş mücadelemizi son derece sağlam adımlarla ileri mevzilere taşıyor. Güney'de Kürdistani Cephe liderleriyle Saddam yönetimi arasındaki otonomi-özerklik görüşmeleri, ilginç yankılar yaratarak uzun süre devam etti. Haftalarca Bağdat'ta kalan ve bir ara Saddam tarafından gözaltında tutulduğu yolunda yaygın söylentiler dolaşan I-KDP lideri Mesut Barzani, sonunda ortaya çıkıp Saddam ile Kerkûk de dahil her konuda anlaştıklarını açıkladı. Güneyli diğer güçlerin liderleriyle koşulları son bir kez gözden geçirdikten sonra kesin antlaşmanın imzalanabileceği belirtiliyor. Bunun için Türkiye'de bulunan KYB lideri Talabani'nin dönüşü bekleniyor. Ve çok geçmeden bu dönüş de gerçekleşiyor.

Diğer yandan aynı günlerde Türkiye'de de politik gündem oldukça yoğun ve hareketli geçiyor. ANAP kongresi çerçevesinde yaşanan olaylar ve bunun sonucunda ortaya çıkan hükümet değişikliği, sadece bir partiyi veya hükümeti ilgilendiren bir durum değil, doğrudan doğruya rejimin sancılarını gözler önüne seren gelişmeler oluyor. Ve bu gelişmeler sınırlı bir görüş ufkuna sahip kimseler için bile rejimin yaşadığı bunalımın boyutlarını farkettirebilecek niteliktedir. Bu hengame ortasında bir de İstanbul'da Sosyalist Enternasyonal toplantısı gerçekleştirildi. Gündeminin en önemli iki maddesinden biri Kürt sorunu -diğeri silahsızlanma idi- ve renkli konuğu da Talabani'ydi. Yeterli ağırlık ve nitelikte değilse bile Türkiye'nin gündemine bir de işçi hareketleri girdi ve ön sıralara doğru yürüyor. Bu arada TC-Irak yakınlaşması doğrultusunda bazı adımlar atılıyor ve bunların daha da ilerletilmesi için özellikle Türkiye tarafından gözle görülür bir çaba sergileniyor. İktidarından muhalefetine, Ecevit'inden Demirel'ine her kesim ve kişi bu çabada payı bulunsun istiyor ve bunun gayreti içine giriyor.

Bütün bu sayılan gelişmelerle birlikte gündeme gelen ve önemli oranda bunlarla doğrudan bağlantılı diğer bir konu da, Güney Kürdistanlı "Kürtleri koruma" gerekçesiyle ABD ve müttefiki emperyalistlerin Kuzey Batı Kürdistan'ın Silopi alanında özel bir tugay konumlandırma çalışmalarıdır.

Devamı 11. sayfada

Sömürgeci uygulamalar

- Hezro'da yaralanan küçük Rindê hastanede öldü
- Alîxan Tatar ve çeteleri Şirnex merkezinde ev basıyor
- Yeni Ülke ve Özgür Halk yine toplatıldı

Yazısı s.9'da

İÇİNDEKİLER

Avrupa'da yurtsever etkinlikler

Kürdistan Yurtsever Aydınlar Birliği II. Olağan Kongresi'ni gerçekleştirdi

Anti-Terör Yasası yoğun eylemlerle protesto edildi

"Kürdistanlı Kadınlar Kültür Merkezi" açıldı

Haberleri 10-11. sayfalarda

ÖZE DÖNÜŞÜN KAHRAMANI:

AHMET ALEV

Ahmet ALEV (Yaşar) yoldaşı Aralık 1990'da Cunek(Yayladere)'de sömürgecilerle girdiği bir çatışmada şehit vermiş bulunmaktayız. Anısı, devrimci kişiliği her an bizlere yol gösterecek ve yolumuzu aydınlatan bir meşale olacaktır.

Tüm canlılar gibi insanların da doğal olarak doğuşu ve bir kayboluşu vardır. Ölüm olarak adlandırdığımız bu kayboluş, ani bir olaydan ziyade, daha uzun bir süreyi kapsıyor: Yaşamı. Yani tüm insanlar ölümle yaşamı iç içe yaşadığını bilmektedirler. İnsanlar için ölüm değil de, bu yaşam süresinin nasıl değerlendirilmesi gerektiği öncelik kazanmaktadır. İnsan soyu olarak tarihsel mirasımız nelerdir, nelere sahip çıkmalıyız ve geleceğe nasıl bakmalıyız? Halk olarak, ulus olarak; yaratılan bu değerlerdeki payımız nedir veya ne olmalıdır?

Hiç kuşkusuz bu sorular daha önce soruldu. İnsanlık tarihi, böylesi soruları toplum yaşamında çokça sorduğu, geliştirdiği bir tarihtir. Yine toplumun örgütlü güçlerinin karşılıklı mücadelesi biçiminde gelişmiştir. Bu tarih boyunca büyük alt-üst oluşlar yaşanmış, bunların sonucu olarak büyük değerler yaratılmış ve insan soyunu tüm diğer canlılardan ayıran özellikler daha da pekişmiştir.

Her ne kadar taş devrini yaşayan bir insan, atom çağının geleceğini düşünemese de, atom çağında yaşayan insanlar bugünkü değer ve gelişmelerin geçmişte yaratılanların kaçınılmaz bir sonucu olduğunu belirtecekler-dir. Yine buna benzer şekilde geleceğe yönelik ipuçları olmakla birlikte, geleceğin henüz bilinmeyen yönlerinin olduğu da açıktır.

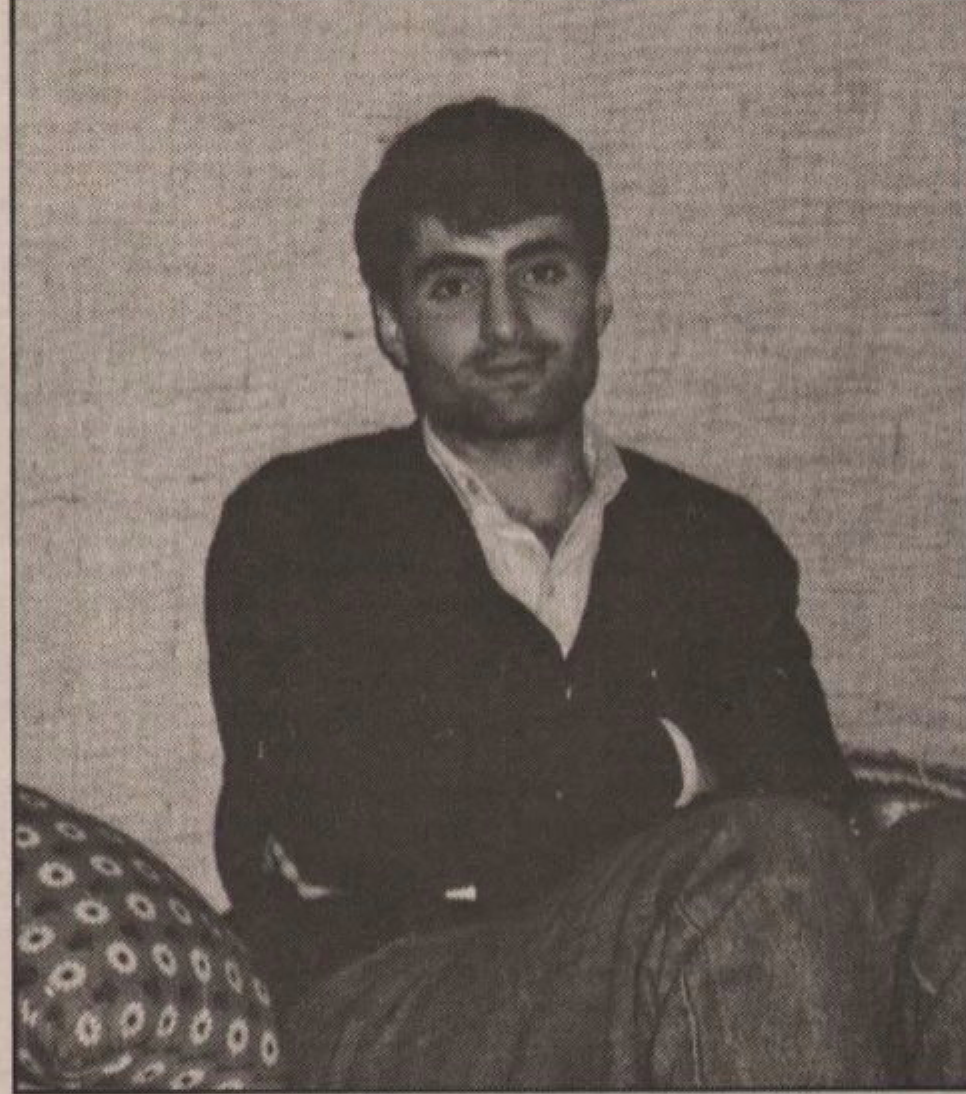
Halkların tarihlerinde belirli dönüm noktaları olduğu bilinmektedir. Yaşaması gerekenlerle, yaşam hakları kalmayan taraflar bu noktaya alabildiğine yüklenirler. Bu noktada zafer, yaşam hakkının devamını sağlayanlarındır.

Herşeyinden yoksun bırakılan bir halk olarak böylesi bir noktada bulunmaktayız. Zaferi kimlerin kazanacağına dair açık ipuçları olmasına rağmen, ileride kesin neler olacağı bir bilinmeyen olarak duruyor. Burada belirtilen şudur; halkın yaşam kanallarının açılması için yaratılan büyük emek ve değerlerin feda edilmesi gerekiyor. Daha önce bu aşamadan geçen halklarda bu olay, çeşitli farklılıklar göstererek gelişmiştir. Bu bizde daha farklı ve daha çetin gelişiyor, bunun sonuçları da kuşkusuz daha farklı olacaktır.

Hallaç pamuğu gibi her tarafa dağıtılan insanlardan ani bir birliktelik beklenemez. O insanlar, kendi halk ve kişilik gerçeklerinden uzak bir yaşam içerisinde bulunmaktadırlar. Nasıl ki "Yeni Gün"ün başlaması **Demirci KAWA** gibi bir önderi zorunlu kıldıysa, nasıl ki Kürdistan'da çağa adım atmak için PKK gibi bir öncü yaratıldıysa, dünyanın dört bir yanına dağıtılan o insan topluluğu da kaynağa dönüş için gerekli değerleri yaratmak zorundadır.

İskandinavya alanı, diğer Avrupa ülkelerine nazaran ulusal bağımsızlıkçı düşüncelerin en geç ulaştığı alanlardan birisidir. Yine diğer Avrupa ülkeleriyle farklı bir yapısı olduğundan, ulusal kurtuluşçu düşüncelerin ve kaynağa dönüşün kabulü biraz daha değişik olmuştur.

Yaşar yoldaşın bu alana gelmesi 1987'nin başlarına rastlar. Alanda asgari derecede bir örgütlülük ve yayın dağıtımı mevcuttu. Ancak örgütsel alanda ciddi bir boşluk vardı. Yapıda, kişisel olarak şehitlere ve önderliğe saygı ve bağlılık olmakla birlikte, Avrupa'nın yoz kültürel kişiliği, halka ve ülkeye tam anlamıyla yabancılık söz konusuydu.

Dönem III. Kongre kararlarının her alanda hayata geçirilmesi dönemiydi. **Yaşar** yoldaş eğitime, o kendine has eğitici yetenek ve tarzıyla gerekli önemi vererek, bir çok arkadaşın gelişmesini ve görevler almasını sağladı. III. Kongre'nin mahkum ettiği kişilik zeminini herkese kavratmak için ikna yöntemini sınırsız kullandı. Bu kişiliklerde netleşmeyi sağlarken, aynı zamanda zorunlu olarak eski toplumun yarattığı kişilikle yeni gelişmekte olan kişilik arasında kıyasıya bir mücadeleyi beraberinde getirdi. Yeniye, eskinin yoz yapı ve düşüncesiyle sahip çıkılamaz. **Yaşar** yoldaş bu konuyu her toplantıda, her seminerde ve her sohbette (herşeyi bir eğitim vesilesine o çekici kişiliğiyle rahat çekebiliyordu) dile getirerek, yapıyı eğitmeyi temel alıyordu. Ancak bizlerin onu tam anladığımız ve ona gerekli güven ve desteği verdiğimiz söylenemez; zira biz bu belirtilen zaaflardan pek de uzaklaşmış sayılmazdık.

Yaşar yoldaşı tanımak, beraber olmak bir coşkudur. O, ilk görüştüğü insanla bile çok kısa bir zaman içerisinde samimi ilişkiler içine giren bir arkadaştı. Kişilik çözümlemelerini kavradığı için hangi çevreden ve hangi düşünceden insan olursa olsun, onların karakter ve tiplerini çabuk farkedip gerekli tavrını koyardı. Yurtsever ve demokrat çevredekiler için cana yakın, bir çekim merkezi durumunda olurken; soysuz, kişiliğini kaybetmiş, Avrupa yaşam tarzı içinde yozlaşmış kişiliklere karşı da ulusal-devrimci düşünce ve değerleri ödünsüz savunan bir kişiliğin sahibiydi. Her arkadaşa ve kitleye cephe esprisiyle yaklaşıyor ve bunları parti anlayış ve düşüncesine doğru yönlendirmeye çalışıyordu.

Yaşar yoldaş alanın tanıdığı ilk partililerden biridir. Bu nedenle teorik olarak öğrendiğimiz "Devrimci militanın özellikleri"ni bu sefer **Yaşar** yoldaşın şahsında pratikte doyurucu bir açıklıkta görüyor ve öğreniyorduk. **Yaşar** yoldaş bu anlamda teori ve pratiği kendi şahsında birleştiriyordu. Bu da bizim açımızdan düşüncede bir devrim yaratıyordu. Faaliyetliliğin her alanına kapsamlı yaklaşıyor, kısa süreli politik faaliyete katılımı olsa da, hem kendisini ve hem de yapıyı eğitip geliştirmeyi temel alıyordu.

Örgütlü çalışmanın en üst düzeyde savunucusu olarak *"Bir işin başlangıcı aynı zamanda onun geleceğini de belirler"* sözünü sürekli içimizde tekrarlıyor, bunun önemini bilmemizi ve gereklerini yerine getirmemizi de ikna yoluyla bizlere kavratmaya çalışıyordu.

Yaşar yoldaş bizlere önümüzdeki 2-3 yılın (88-90) çok hayati ve gerillanın artık dağdan dağa coşkuyla koşacağı bir dönem olduğunu anlatıyordu. Bu hayati dönemin pratiğine katılmak ta kendisine nasip olmuştu. 1989'da Botan'da yapılan 15 Ağustos kutlamalarında, yer aldığı bilgi yarışmasında sorulan, *"Parti III. Kongresi'nin mahkum ettiği kişilik ve anlayış hangileridir?"* sorusuna **Yaşar** arkadaş, doyurucu ve doğru cevabı veriyor. Törene katılan yüzlerce gerilla arasından **Yaşar** yoldaşın bu soruyu cevaplandırması, (bütün gerillalar bu soruya mutlaka cevap verebilirdi) bir tesadüf olarak değil, pratikte bunu kendi şahsında ispatlayan bir arkadaş olarak, cevabı vermeyi hakettiği biçiminde yorumlanmalıdır.

Küçük burjuva anlayışlardan kaynaklanan, hiçbir şey yapmadığı halde kendisini çok iş yapan gibi gösteren, iş yerine söz yapan, parti ve yurtsever kişiliği savunmak yerine, geldikleri feodal ortamın ve Avrupa ortamının kişiliğini kendilerinde yaşatan ve bunu cephe üyesi adına yapanların üzerine kararlıca yürüdü, bunları gidermek için büyük çabalar sarfetti. Kitleye hassas yaklaşımıyla, hiç bir Kürdistanlı insanın mücadelenin dışında kalmasını istemez ve saflara çekmek için üstün çaba gösterirdi.

Yaşar yoldaşın yaratıcılığına en güzel bir örnek, ezici bir çoğunluğunun daha önce kitap ve gazete okumanın ötesinde bir iş yapmamış olan arkadaşları örgütlü yapı içerisine çekmesiydi.

Yaşar yoldaş, kısa bir sürede gerçekleştirilen eğitimlerde sorumluluklar üstlenecek arkadaşlar ortaya çıkarmıştı. Ulusal direniş şehitlerimizden **Cemil Sait BARLAS (Ömer)** yoldaşın, bu yeni yetişen ve **Yaşar** yoldaşın yarattığı değerlerden biri olduğunu belirtmek gerekiyor.

Yaşar yoldaş katıldığı sohbet, toplantı ve seminerler çok verimli ve her seferinde beyinlerimize yeni bir parça eklenmiş olarak geçiyordu. Arkadaşlarda kalıcı değerler bırakmaya çok önem veriyordu. *"Bir daha görüştüğümüzde daha gelişkin devrimciler olmak üzere"* diyerek başarı dileklerinin bulunması bunun açık bir ifadesidir.

Yaşar yoldaş diğer şehitlerimiz gibi ne ilk nede son şehidimizdir. O, bize kaynağa dönüşümüzü sağlayan, bizler ile ülke arasında sarsılmaz köprüler kuran bir yol açıcı ve önderdir.

Yaşar yoldaş! Size söz veriyor ve diyoruz ki; mahkum ettiğiniz kişiliklere karşı savaşarak daha güçlü bir kişiliği kendimizde oluşturacak ve kaynağa dönüşü en güçlü bir tarzda gerçekleştireceğiz!

Danimarka'dan mücadele arkadaşları, 6 Mart 1991

Bir Newroz gününde
tanıdık seni.
İnce bakışını
keskin düşünü.
İşte o gün
bir daha öğrendik
PKK kişiliğini.

Bir Newroz gününde
tanıdık seni.
Çizgi
devrimciliğini
şehitlere,
partiye,
önderliğe
sahip çıkışını.

Bir Newroz gününde
tanıdık seni.
Yol göstericiliğini,
önderliğini
unutmayacağız.
Her Newroz'da
anacağız seni
Yaşar yoldaş.

Berxwedan
Rojnameya Kurdî û Tirkî
Berxwedan-Verlags-GmbH
Marken Str. 5-7
Postfach 16 12
4000 Düsseldorf 1 - BRD

Verantwortlich für den Inhalt
WALTHER BRAUN

NAVENDA NÛÇEYAN
(HABER MERKEZİ)
Tel.: (49-0211) 72 71 46
Fax: (49-0211) 77 35 03

Çap: Druckhaus Bonn
Belavkirin: Agri Verlag Köln
Avustralya 3.00 $ / Avusturya 18.00 s.
Belçika 60.00 bfr. / Danimarka 8.00 dkr.
Fransa 6.00 ff. / Hollanda 3.00 hfl.
İngiltere 0.80 £. / İsveç 6.00 skr.
İsviçre 2.50 sfr. / Norveç 10.00 nkr.

ABONE KOŞULLARI

Almanya içi	Almanya dışı
6 ay 30.- DM	6 ay 35.- DM
12 ay 60.- DM	12 ay 70.- DM

Stadtsparkasse Düsseldorf
Kto Nr. 360 168 06 / BLZ 300 501 10

CIZÎRA BOTAN'DA SOKAK ÇARPIŞMASI

-Özel timlerin barındığı otele gerilla saldırısı: Çok sayıda tim elemanı öldürüldü.

-Cûdî Mahallesi'nde 5 saat süren sokak savaşında helikopter desteğinde 2 bin kişilik bir güçle çarpışmaya katılan düşman birlikleri 2 ölü 7 yaralı verirken ARGK birlikleri hiçbir kayıp vermedi.

Bu yerler şimdi savaş alanı.

Cizîra Botan *(Berxwedan)*: Son dönemlerde ARGK birlikleri tarafından kent merkezlerine gerçekleştirilen ve giderek sıklaşan saldırılar, 1991 yazına girdiğimiz şu sıralarda artık bir taciz eylemi olmaktan çıkıyor, yeni bir nitelik kazanıyor. Yaşanan olaylar, gerillanın kent merkezlerinde de üsler yarattığı ve şehir gerillasının da bundan böyle daha sık sahnede görüleceği, dolayısıyla sömürgecilere dağlarda olduğu gibi bu alanlarda da önemli darbeler vurulacağının somut göstergesi niteliğindedir.

En son olarak Cizîra Botan merkezinde 16-20 Haziran günleri arasında meydana gelen olaylar ve yer yer saatlerce devam eden şiddetli çarpışmalar, gerilla savaşında bir büyümeyi ve buna bağlı olarak da ulusal kurtuluş mücadelemizde yeni ve daha ileri bir merhale yaşandığını ortaya koymaktadır. Görünen o ki, ülkemizin kırsal alanlarında otoriteyi her geçen gün daha çok elden kaçıran sömürgecilerin kentlerdeki otoritesi de büyük sarsıntılar geçirecektir. Ve gerilla otoritesi, yani ulusal kurtuluşçu otorite yerleşim alanları ve kentlerde de pekişecektir.

ARGK birliklerinden, özel tim yuvasına roketli saldırı

ARGK'ye bağlı birlikler Cizîra Botan merkezinde özel tim elemanlarının kaldıkları Kerem Oteli'ne roketatarlarla saldırıda bulundular. Saldırı sonucunda otel binasında ağır hasar meydana geldi. İçerde bulunan özel tim elemanlarından çok sayıda ölen ve yaralanan olduğu bildirilmektedir.

Edinilen bilgilere göre, Cizîra Botan'ın Terminal semtinde bulunan Kerem Oteli'ne, 16 Haziran akşamı saat 23.00 sıralarında gerillalar tarafından roketli bir saldırı gerçekleştirildi. Görgü tanıkları binaya çok sayıda roket mermisinin isabet ettiğini, mermilerden birinin de binanın içinde infilak ettiğini söylemektedir. Çevreden duyulan çok şiddetli bir patlama sesinin de içerde patlayan bu roket mermisinden kaynaklandığı sanılmaktadır. Bu saldırının ardından, paniğe kapılan düşman güçleri sabaha kadar adeta şuursuzca ateş ettiler.

Saldırıyı gerçekleştiren ARGK birliği geri çekildikten sonra sokaklara dökülen asker polis ve özel timlerin tüm resmi binaları kordon altına aldığı görüldü. Savunma pozisyonunda düşmanın zırhlı araçları da yerlerini aldı. Öte yandan yüzlerce asker sokaklara üşüşerek insanları evlerinde kalmaya zorladı, dışarı çıkmalarına engel olmaya çalıştı. Özellikle otelin bulunduğu yere hiç kimsenin yanaştırılmadığı dikkat çekti. Sömürgecilerin bununla neyi amaçladıkları açıktı. Ulusal kurtuluş kuvvetlerimiz karşısında uğradığı hezimeti halkın gözünden kaçırmak istemektediler. Olay yerine kimsenin yaklaştırılmaması, düşmanın verdiği ölü ve yaralı kayıp sayısının öğrenilmesini engelledi. Ancak üç katlı otel binasının özellikle teras katında meydana gelen hasarı görenler, sömürgecilerin çok büyük kayıp verdiği konusunda görüş birliğine varmaktadır. Hatta düşman kendi gerçek kayıplarını açıklasa kendileri için belki daha da yararlı olurdu. Olayın gizli tutulması halk arasında TC'nin kayıpları konusunda daha farklı söylentiler dolaşmasına yol açıyor çünkü. Bazı yurtsever kaynaklar saldırıya uğrayan otel binasından sıkı gizlilik önlemleri altında 7 ceset çıkarıldığını belirtmektedir.

Gerilla saldırısına hedef olan Kerem Oteli'nin uzun süreden beri genel hizmetlere kapatıldığı, özel tim elemanları ile polisler için lojmana dönüştürüldüğü belirtilmektedir. 16 Haziran günü meydana gelen bu olay üzerine ilçe merkezinde durum daha da gerginleşti. İlçeye giriş çıkışlar yasaklandı.

Cizîra Botan merkezinde şiddetli sokak çarpışmaları

16 Haziran günü meydana gelen saldırı olayı sonrasında ilçe merkezine giriş çıkışları yasaklayan sömürgecilerin birtakım planlar yaptıkları açıktı. Nitekim 18 Haziran günü helikopter desteğindeki 2 bin kişilik bir kuvvetle Cizîra Botan'ın bazı semt ve mahallelerini kuşatmaya alıp saldırıya geçtiler ve böylelikle neyi planladıkları açığa çıktı.

Jandarma komandoları, özel tim, polis ve korucular oluşan düşman güçleri sabah saat 04.00 sıralarında Cûdî Mahallesi'nde saldırıya geçti. Bu sıradan bir operasyon değildi; hedef gözeltilerek ateş ediliyordu. Havaların sıcak olması nedeniyle çoğu damlarda yatan Cizîra Botan halkı, silah ve helikopter sesleriyle yataklarından fırladı ve kendilerini bir an sokak savaşının ortasında buldu. Halk kurşun yağmurundan korunmak için panik içerisinde çocuk ve bebelerini kapıp en yakın bir siper ve sığınağa doğru kaçışıyordu. Kimileri damlardan atlayıp bir an önce evlere sığınmaya çalışıyordu.

Ancak düşman saldırıları karşılıksız kalmadı. Çok geçmeden ARGK birliklerinin karşı ateşleri de duyulmaya başladı. Ve çarpışmalar giderek şiddetlenmeye başladı. Sabah 04.00 sıralarında başlayıp 09.00'a kadar yaklaşık 5 saat devam eden çarpışmalarda gerillalarımız hiçbir kayıp vermezken, sömürgeci güçlerden 2 polis öldürüldü, 1'i başkomiser olmak üzere 7 kişi de ağır yaralandı.

Çarpışmaların en şiddetli geçtiği yer Mezbaha semti oldu. Düşmana ölü ve yaralı kayıpları burada verdirildi. Mezbaha semtindeki çarpışmaya havadan helikopterler de katıldı. Buna rağmen kayıp veren sömürgeciler oldu. Bir ara yaralıları almak amacıyla alçalıp sokağa inmek isteyen bir helikopter gerillanın yoğun ateşiyle karşılaşınca yara aldı ve çareyi kaçmakta buldu.

Halk büyük bir heyecanla ve biraz da kuşkuyla çatışmaları izliyor ve sonucun ne olacağını kestiremiyordu. Kaygıların nedeni büyük güç dengesizliği ve savaşın kent merkezinde geçtiği nedeniyle gerillaların kayıp vermeden kurtulma olanağının güç olduğu düşüncesiydi. Ancak 5 saat süren çarpışmalar ardından gerillaların hiçbir kayıp vermeden ve düşmana ağır kayıp verdirerek çekilmeyi başarması, halkta büyük bir coşku ve hayranlık uyandırdı. Çarpışma alanının dışında kalan semtlerde ve ilçe merkezinin etrafındaki tepelerde toplanıp gerillalara tezahürat yapan kitleler, gerillaların nasıl olupta bu koşullarda kayıp vermeden çekilebildiğine şaşıyor ve bundan büyük bir sevinç ve kıvanç duyuyordu.

Cizîra Botan merkezindeki çarpışmalar, ulusal kurtuluş kuvvetlerimizin dağlarda ve kırsal alanlarda olduğu gibi yerleşim alanları ve şehir çarpışmalarında da etkili ve güçlü olduğunu, düşmanı her alanda, en güç koşullar altında bile bozguna uğratacak yetenekte olduğunu kanıtlamıştır.

TC, katliamcı ve talancı kimliğini bir kez daha kanıtladı

2 bin kişilik bir güçle bir avuçluk ARGK gerillası karşısında aldığı yenilgi nedeniyle çılgına dönen sömürgeciler, gerillaların çekilmesi ardından halk üzerinde terör estirmeye başladı. Özellikle Cûdî Mahallesi'nde taranmadık ev bırakmadılar. Damlardan aşağı fırlattıkları birçok çocuk yaralandı. Ayrıca açılan ateş sonucunda bir kadın da karnından kurşunla yaralandı.

Sömürgecilerin barbarlıkları bununla da kalmadı. **İbrahim Sarıca** adlı bir yurtsever halkın gözü önünde kurşunlanarak katledildi. Görgü tanıkları, daha önceleri de çeşitli nedenlerle birçok kez gözaltına alınan İbrahim Sarıca'nın olay günü yine polisler tarafından gözaltına alınarak karakola götürüldüğü, ancak kısa bir süre sonra yine bir polis minibüsüyle geri getirilen Sarıca'nın, mahalle ortasında araçtan indirildiği ve orada kurşunlanarak katledildiğini belirtmektedir.

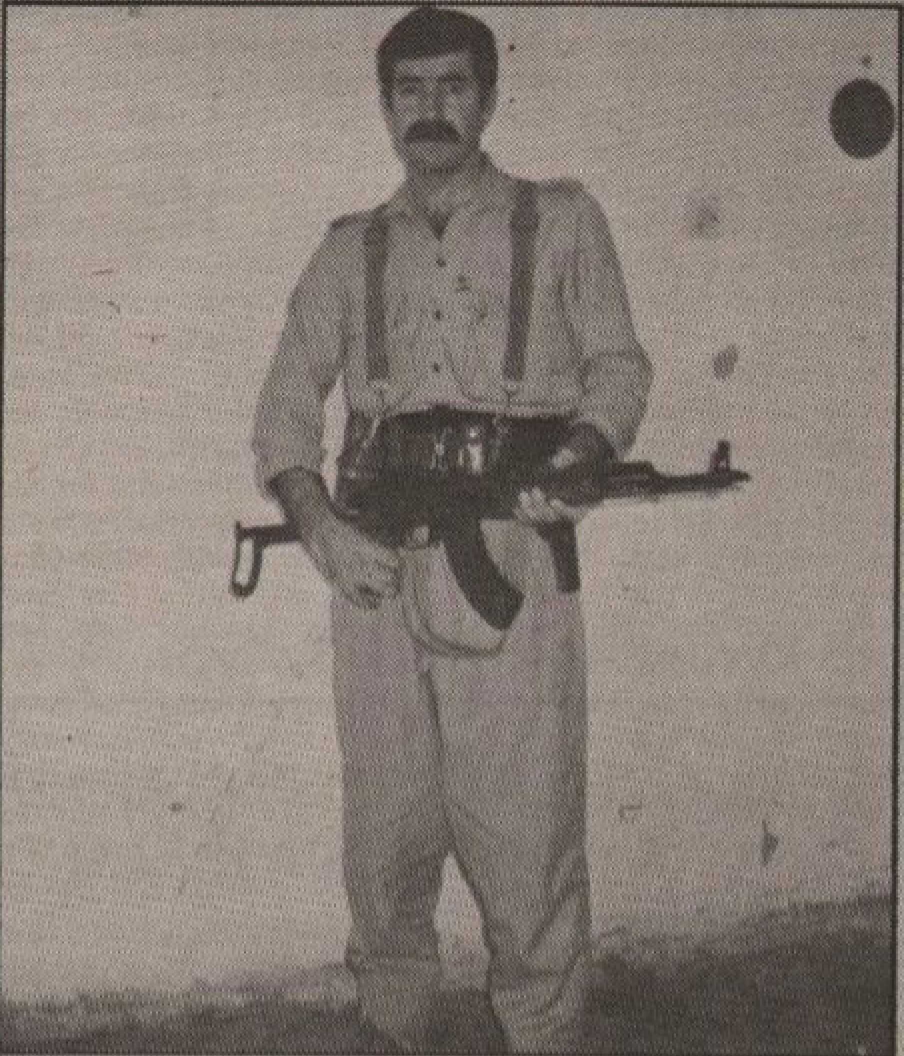
Öte yandan Cûdî Mahallesi'nde tahrip olmadık evin kalmadığı, çok sayıda kadın, erkek ve çocuğun da gözaltına alındıkları bildiriliyor.

Ev baskınları ve aramalar sırasında sömürgeciler yağmacı ve talancı kimliklerini sergilemekten de geri durmadılar. **İbrahim Tül** adlı kişinin evinde bulunan tüm ziynet eşyaları ile döviz ve para, arama yapan polis ve askerler tarafından çalındı. Çalınan eşyalarının bulunması talebiyle savcılığa şikayet dilekçesi veren İbrahim Tül, böyle bir girişimde bulunduğu için gözaltına alındı.

Cizîra Botan halkı sömürgecilerin saldırı ve uygulamalarını protesto etti, bu amaçla esnaf 19 Haziran günü 2 saat süren bir kepenk kapatma eylemi gerçekleştirdi.

Adı Soyadı: Hüseyin YİĞİT (Zerdeşt)
Doğum Yeri: Nisêbîn, Dêrê Köyü
Doğum Tarihi: 1950 civarı
Medeni hali: Evli, 13 çocuk babası

Hüseyin YİĞİT yoldaş orta halli ve yurtsever bir aileye mensuptur. O ilkokuldan sonra okumadı, ama kendi kendini yetiştirerek bilinçli bir yurtsever aydın konumuna gelmeyi başardı. Doğum yeri olan Dêrê köyü genelde ilerici bir köydü. Bunun da etkisiyle **Hüseyin yoldaş** 12 Eylül öncesinde devrimci fikirlerle de tanıştı. Mücadeleye katılımı da bu tarzda, yani yurtseverlik duygularını devrimci düşüncelerle birleştirdikten sonra gerçekleşti.

Gerilla mücadelesinin o alanda yoğunlaşmasıyla birlikte gerillalarla bağlantı içerisinde mücadeleye son derece yararlı katkılar sundu. Daha sonra bununla yetinmeyerek doğrudan savaşa katılmak üzere ARGK saflarına dahil oldu. 1988 yılında **Mahsum KORKMAZ Akademisi**'ne giderek orada askeri ve siyasi eğitim gördü ve çok daha yetkinleşerek ülke topraklarına döndü.

Hüseyin yoldaş, geçtiğimiz Mayıs ayında Mêrdîn yöresindeki gerilla birliği içerisinde faaliyet yürütürken, geçirdiği bir kalp rahatsızlığı sonucu şehit düştü. Cenazesi doğduğu köyde büyük bir törenle ve ulusal kurtuluşçu sloganların eşliğinde toprağa verildi.

ŞEHİTLER İÇİN YAPILAN CENAZE TÖRENİ İLE BU KEZ DE ÊLIH AYAKLANDI!

Farqîn/Êlih *(Berxwedan)*: Mücadelede düşen her şehidimiz Kürdistan'ın bir bölgesini, bir kentini veya kasabasını ayaklandırıyor. Şehitler için yapılan cenaze törenleri gerçek anlamda bir serhildana dönüşüyor. Büyük bir bilinçlenme ve direnişe yol açıyor, buna araç oluyor. Ve bu doğrultudaki her yeni olay ve gelişme, bir öncekinden daha gelişkin ve daha ileri nitelikler taşıyor. Önceleri halk kendi öz çocuğuna bile sahip çıkamıyordu. Yürekleri kan ağlasa da bazı ana ve babalar devletin baskı ve tehditlerinden korkarak kendi öz çocuklarına sahip çıkmaz görünebiliyordu.

Son yıllarda bu durum giderek değişmeye başladı. Mücadelenin gelişmesine paralel olarak, aileler artık kendi şehit evlatlarına açıktan açığa sahip çıkmaya başladılar. Onlar için cenaze törenleri düzenlenmeye başlandı. Bu giderek yaygınlaştı ve özellikle son iki yılda artık şehitlerin cenaze törenleri kitlesel gösterilere dönüştü. Ve en son Amed illeri ile çevresinde görüldüğü gibi bu törenler bölgesel serhildanlara dönüştü.

Şimdi Farqîn'de şehit düşen üç ARGK gerillası için Êlih (Batman)'te düzenlenen cenaze töreni ise öncekilerden daha farklı yanlarıyla, daha ileri niteliklere sahiptir. Bu üç gerillanın kimlikleri tam olarak tespit edilmiş değildir, Êlihli olup olmadıkları bile kesin bilinmemektedir. Ama buna rağmen Êlih halkı başta olmak üzere yakın çevredeki diğer tüm il ve ilçelerdeki halkımız, artık kendi çocukları olup olmadıklarına bakmaksızın şehit düşen gerillalara öz çocukları gibi sahip çıkıyor, onların naaşlarını düşmanın elinden almak için mücadele ediyor ve onbinlerce kişilik törenlerle onları toprağa veriyor. Bu durum, ulusal kurtuluş mücadelemizin kaydettiği gelişmeyi, halklaşma ve kitleselleşmeyi gözler önüne seren somut bir olgudur.

Dün kendi öz evladına bile sahip çıkamayan Kürdistan halkı, bugün yüzlerce kilometrelik yollarda binlerce araçlık konvoylarla hiç tanımadığı, adını bile bilmediği şehit gerillaların naaşlarına sahip çıkıyor. Bu son derece anlamlı ve önemli bir gelişmedir.

Üç kişilik bir gerilla grubuna karşı çok sayıda helikopterin desteğinde 1500 kişiyle savaşanlar kaybetmiştir

Farqîn'e bağlı Sahbê (Eskicek) köyünde 17 Haziran günü öğlen saatlerinde bir çarpışma başladı. İlçe merkezine 15 km mesafede ve düz bir alanda bulunan Sahbê köyündeki çarpışma akşam saat 18.30 sıralarına kadar sürdü. Sömürgeciler 50 kadar helikopterle durmadan olay yerine güç taşıdı. Ayrıca havadan helikopter ve karadan da panzerler sürdü savaşa. Helikopter ve panzer desteğindeki 1500 kişilik güce karşı savaşan gerillaların sayısı topu topu üç kişiydi. Buna rağmen düşman gerillaların bulundukları eve saatlerce yaklaşma cesareti bile gösteremedi.

Akşam yaklaştıkça tedirginliği artan faşist ordu birlikleri havadan helikopterlerle yanıcı bomba ve lav silahları kullandılar. Bunun sonucunda gerillalardan ikisi şehit düştü. Diğer savaşçı ise düşman çemberini yarmaya çalışırken vurularak şehit düştü.

Şehit düşen savaşçının vücudunu kudurmuşçasına kurşunlayan ve ezen sömürgecilerin vahşet ve barbarlığına tüm köy halkı tanık oluyordu.

Çarpışma sırasında köylülerden de **Rabia Yılmaz** ve kızı **Habibe Yılmaz** ile adını öğrenemediğimiz bir genç ağır yaralandı. Yaralı köylülerin Amed'de hastaneye kaldırıldıkları bildirildi.

Gerillanın cenaze töreni yaşamına yaraşır bir direniş zeminine dönüşmeli. Foto: Berxwedan

Olaya tanık olan köylüler, çarpışma boyunca düşmanın her 'teslim ol' çağrısına gerillaların **"Kahrolsun sömürgecilik, Yaşasın PKK"** sloganlarıyla karşılık verdiklerini belirtmektedir.

Sömürgeciler tarafından yanıcı silahlar kullanıldığından şehit savaşçıların naaşları tanınmaz hale gelmişti, o nedenle de kimliklerini saptamak mümkün olmadı.

Şehitlerin cenazeleri Êlih'de on bini aşkın kişinin katıldığı bir törenle toprağa verildi

Çatışma çıktığını ve üç savaşçının şehit düştüğünü duyan kitleler, şehitlerin naaşlarını almak üzere harekete geçtiler. Bu arada şehitlerden birinin Êlih (Batman)'li olduğunun söylenmesi üzerine Êlih'ten de bir grup yurtsever Farqîn'e geldi. 18 Haziran günü cenazeleri almak için Farqîn'de savcılığa başvuruldu. Ancak savcılık halkın talebine karşılık vermedi. Bunun üzerine bir İHD heyeti Bölge Valiliği'ne başvuruda bulundu. Daha sonra Farqîn'e giden İHD heyeti ailelerle birlikte olayın geçtiği köye gitti.

Şehit gerillaların tamamen yanmış cesetleri askerler tarafından köyde gömülmüştü. Buradan alınıp yaklaşık 1000 araçlık bir konvoyla Êlih'e hareket edildi. Konvoyda Êlih'ten gelenlerin dışında Farqîn başta olmak üzere çevre il ve ilçelerden araçlar da katılmıştı.

Êlih girişinde sömürgeci birlikler tarafından konvoyun önü kesildi. Fakat halkın kararlı tutumunu gören düşman yolu açmak zorunda kaldı. Şehre girişte camiye varıncaya kadar binlerce kişilik kitle sürekli **"Bijî PKK"**, **"Bijî Serok APO"**, **"Riya şehîdan riya me ye, PKK Partiya me ye, APO Serokê me ye"** sloganları attı. Polis şeflerinin slogan atışını engelleme çabaları halkın yuhalamalarıyla karşılandı ve etkisiz kaldı.

Camide cenazeleri kondukları torbalardan çıkarıp kefenlere saran halk, tamamen yanmış ya da kafatası parçalanmış cesetleri görünce sömürgecilerin vahşetine daha yakından tanık oldu ve bu durum halkın kin ve öfkesini daha da arttırdı. Burada sayıları 15 bine yaklaşan bir kitle şehitlerin naaşlarının arkasından mezarlığa kadar yürüdü. Mezarlıkta yapılan saygı duruşunun ardından cenazeler toprağa verildi. Şehir merkezine dönüldüğünde saatler oldukça ilerlemiş, 01.00'e gelmişti.

Dönüş sırasında polisin müdahalesi üzerine kitlelerle sömürgeci kolluk kuvvetleri arasında çatışma çıktı. Polisin açtığı ateşe halk taşlarla karşılık verdi. Bu arada yaralananlar oldu. Bunlardan **Yılmaz Bölükgiray** adındaki yurtsever kurşunla yaralanmıştı.

Öfkesi iyice kabaran halk **"Bijî PKK"**, **"Bijî Serok APO"** ve **"Kahrolsun faşizm"** sloganlarıyla polis ve jandarma karakollarının üzerine yürüdü. 10 Nisan Polis Karakolu ile jandarma karakolunun taşa tutulması sonucu binaların bütün camları kırıldı. Olaylar sırasında kitlelerden çok sayıda kişi gözaltına alındı. Ancak gözaltına alınanların tümünün birkaç gün sonra serbest bırakıldığı bildirildi.

KARARLI VE FEDAKAR BİR YURTSEVER ABDULLAH YILMAZ'I TRAFİK KAZASI SONUCU YİTİRDİK

Abdullah YILMAZ (APO) yoldaş Gercews'in Karmut köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak 1960 yılında doğdu. Bu yoksulluk onun şekillenmesinde büyük rol oynadı. Kimileri bunu kader bilirken, o, bu kaderi kabul etmeyip bu olumsuzluğun karşısında mücadele içinde onunla savaşarak yaşamında olumlu adımlar atmasını bilmiştir. Onun hayatı adeta Kürt insanının yaşamı gibidir.

Abdullah yoldaş, doğumundan yedi yıl sonra 1967 yılında halasının yardımıyla ilkokula Erdê köyünde başlayıp bu köyde okulu bitirdi. Okul bitiminin hemen sonrasında tüm genç potansiyel gibi yerinden, yurdundan olarak 1971 yılında Antalya'ya çalışmak için gitti. Burada akrabalarının yanında kaldı; bundan sonra 1977 yılında Dinarsu Halı Fabrikası'nda çalıştı. Buralarda bir taraftan çalışır ailesine yardımcı olurken bir taraftan da ekonomik-demokratik mücadelenin içinde kendisini bulur. Bu çalışmalar 1980 yılına kadar devam eder. İktidarı ele geçiren askeri faşist cunta binlerce devrimci, yurtsever demokratın üzerine bir karabasan gibi çöker. Bu arada **Abdullah** yoldaş da işten atılır.

Bundan sonraki yaşamını seyyar satıcılık yaparak sürdürmeye çalışan **Abdullah** yoldaş, kendi çapında yurtsever çalışmalara başlar. Özellikle de 15 Ağustos Atılımı'ndan sonra bu çalışmaları hiçbir yardım görmeden kendiliğinden yapmaya alabildiğine özenle çalışır.

Antalya yöresinde kendisi gibi ekmek kavgası vermek için gelen binlerce yoksul Kürt köylüsü vardır. Bunlar arasında mevsimlik olarak gelip gidenlerin dışında burada uzun yıllar kalmış ve en tortu işlerde çalışanlar da vardır. İşte bu kesimlerin içinde kendisinde derin olan yurtseverlik coşkusunu ekmeye çalışır. Bu arada ANT Kooperatifine işçi olarak girip burada çalışır. Bu sıralar gerillaların yoğun siyasal askeri faaliyetlerinden Kürdistan'ın genelde etkilenmesi yaşanır. **Abdullah** arkadaş da tıpkı gerilla gibi bir atılım yapar. Bu iş yerinde zamanını daha çok yurtsever çalışmalarla geçirir, bu çalışmaları göze batınca işyerinden kovarlar sömürgeci güçler, sanki kovmak bir çözümmüş gibi. Bundan sonra çalışmalarını halkının içinde yürütür. 90'lara gelindiğinde Partiyle tanışır. Asıl büyük atılımını bundan sonra yapar. Çevresinde alabildiğine sevilip sayılan çalışmalarındaki kararlı ve disiplinli çabaları onun giderek otorite olmasını sağlar. Gerillayla yakın destekli çalışmalarını sürdürür.

Bu arada yakın akrabaları bizzat gerillanın içerisinde bağımsızlık mücadelesinde intikam yeminiyle, intikam kurşunlarını sıkmakta düşmanlarımızı geriletmekte, dostlarımızı artırmaktadır. **Abdullah** arkadaş, yeğeni **Servet YILMAZ**'ın Bismil'de şehit düşmesini öğrenince, şehidine sahip çıkmak onun yüreğini tutuşturan bir alev olur. Mutlaka şehidini almalı bunu düğünle, şenlikle toprağa vererek son görevini yapmalıdır. Bunun için birinci başvurusu sonuçsuz kalmıştı ama o öyle pes edecek bir yapıda değildi. İkinci sefer tüm baskılara rağmen cenazeyi aldı ve Amed'de toprağa verdi.

Bunları yaparken dönüşte yorgun ve uykusuzluktan uyuyan şoförün arabayı kontrolden çıkarmasıyla Abdullah arkadaş zamansız olarak aramızdan ayrıldı. Bu kadar fedakar bir arkadaşımızı, yoldaşımızı kaybetmenin acısını duyarken onun engin yurtseverlik ve fedakarlığı bize yol gösterecek, ışık tutacaktır.

Mücadele arkadaşları

Orta Eyalet'te savaş büyüyor

ÇEWLIK-EZGILÊR ÇARPIŞMALARINDA TC, SAVAŞ UÇAKLARI DA KULLANDI

Çewlik/Amed *(Berxwedan)*: Kürdistan'da ARGK birlikleri ile faşist ordu sürüleri arasındaki savaşın boyutları gün geçtikçe büyüyor. Savaşın en yoğun yaşandığı alanlardan biri de Orta Eyalet'tir. Muş, Pasûr(Kulp) ve Dara Hênê(Genç) arasındaki dağlık alanda 16-17 Haziran'da başlayan yaygın çarpışmalar, 20 Haziran günü Çewlik(Bingöl)'in Dara Hênê ilçesi Ezgilêr (Geyikdere) mıntıkasında şiddetlendi. Çoğunluğu iki üç ay önce katılan yeni savaşçıların oluşturduğu bir ARGK birliği ile sömürgeci güçler arasında Ezgilêr'de yaklaşık 24 saat devam eden çok yoğun çarpışmalar oldu.

Görgü tanıklarının bildirdiğine göre buradaki çarpışmada sömürgeciler helikopterlerin yanısıra savaş uçakları da kullandılar, alçaktan uçan jetlerle gerilla mevzilerine bomba yağdırıldı. Gerillaların kullandığı uçaksavarların jet bombardıman uçaklarına karşı fazla etkili olmamasına karşın, düşman helikopterlerinden birinin düşürüldüğü ve içerisindekilerle birlikte imha edildiği bildirilmektedir. Sömürgeciler büyük bir askeri güçle

karadan da havan topları vb. sarp tepelere çıkarabildiği en ağır silahları da kullanmıştır. Ezgilêr çarpışmasında 10 ARGK savaşçısı şehit düşerken, sömürgeci birliklerden aralarında subayların da bulunduğu 45 kadar kişi öldürülmüş, birçoğu da ağır yaralı olarak saf dışı bırakılmıştır. Çarpışmaların sona ermesi ardından, alan bir süre yasak bölge ilan edilerek hiç kimse sokulmamıştır. Düşmanın bu arada kendi ölü ve yaralılarını toplayarak gözlerden kaçırdığı sanılmaktadır. Sömürgeci resmi kaynakların yaptıkları açıklamada sadece Çewlik merkezine getirilen ve olay yeri yakınlarında köylüler tarafından görülen birkaç kayıp itiraf edilmektedir.

Çeşitli kaynaklardan ve bazı görgü tanıklarında edinilen bilgilere göre, Ezgilêr mıntıkasında çarpışmalar 20 Haziran günü saat 16.00 sıralarında şiddetlenmiş, özellikle Malasî Tepesi ve eteklerinde ertesi günün akşamına kadar aynı şiddette devam etmiştir. Daha sonra şehitlerin cenazelerini almak üzere olay yerine giden bir yurtsever, ortalığın tam bir savaş alanına dönmüş olduğunu, tepe ve yamaçların hava bombardımanı, havan ve roket mermileriyle adeta eleğe dönmüş olduğunu söylüyordu. Ayrıca çatışma alanında lav silahlarına ait boru ve parçalarından, patlamamış uçaksavar mermileri ve top mermilerine ait boş kovanlardan da çok sayıda bulunduğu belirtilmektedir.

Öte yandan sömürgecilerin yine savaş kurallarını çiğneyerek kimyasal silahlar kullanmış olma ihtimali yüksektir. Yurtseverler olay yerinde kimyasal silah belirtilerinin de bulunduğunu, bunun için şehitlerin cesetlerinden tahlil edilmek üzere parçalar aldıklarını belirtmektedirler.

Sömürgeci- faşist TC, dünyanın gözü önünde savaş yasalarını hiçe sayarak vahşi uygulamalara girişiyor

Sömürgeci-faşist Türk devleti ve onun katliamcı ordusu, Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu (ARGK) ile savaşta hiçbir uluslararası savaş kuralına uymuyor. Kimyasal silah kullanmak bu tür uygulamalardan sadece bir tanesidir. Ezgilêr(Geyikdere) mıntıkasındaki çarpışmalarda TC'nin yeni vahşet uygulamalarına tanık olundu. Şehit gerillaların cenazelerini almaya gidenler, iki erkek ve bir bayan gerillanın boyunlarında boğma zincirleri bulunduğunu, boyunlarının kırılmış ve cesetlerinin yerden sürüklenmiş olduğu tespit etmişlerdir. Muhtemelen bu üç savaşçı yaralı olarak ele geçirildikten sonra hunharca işkencelerle katledilmişlerdir. Çünkü aynı görgü tanıkları, bunların vücutlarının sadece ayak ve bacak kısımlarında birer kurşun yarası bulunduğunu, başka kurşun yarası bulunmadığını, hatta birinin sol bacağındaki yaranın bezle sarılmış halde olduğunu ve dolayısıyla kurşunla değil, daha sonra işkence ile öldürüldüklerini belirtmektedirler. Yine boynunda boğma zinciri bulunanlardan birinin gözlerinin de oyulduğuna tanık olunmuştur.

Sömürgeci faşist Türk devleti, benzer uygulamaları fırsat bulduğu hemen her çarpışmadan sonra uygulamaktadır. Pazarcix yakınlarında katlettiği ARGK savaşçılarına da aynı uygulama da bulunulmuştur. 17 Haziran günü Farqîn'in Sahbê köyünde şehit düşen gerillalardan birinin öldürüldükten sonra kafasının köylülerin gözleri önünde ezilmesi, aynı vahşet uygulamalarının bir başka örneğidir.

Sömürgeci-faşist Türk devletinin bu vahşetine dünyanın ne kadar seyirci ve ilgisiz kalacağı merak konusudur.

Halkın günlerce süren uğraşı sonucunda şehitlerin cenazeleri alınarak Licê'de törenle toprağa verildi. Tören günü Licê esnafı kepenk kapattı

Dara Hênê'nin Ezgilêr mıntıkasındaki çarpışmalarda 10 ARGK savaşçısının şehit düştüğü yolundaki haber çevrede duyulur duyulmaz Çewlik ve Amed merkezleri ile Licê ve Dara Hênê ilçeleri ve çevre köylerden çok kişi cenazeleri almak üzere harekete geçti.

Çarpışmaların geçtiği yere ulaşabilmek için araba yolunda 6 saatlik bir mesafeyi yürümek gerekiyordu. Buna rağmen 22 Haziran günü yüzlerce kişilik bir kafile olay yerine ulaştı. Yurtseverler sömürgecilerin vahşeti sonucunda büyük oranda tahrip edilen cenazelerin güneş altında bırakılmış olduklarını gördüler. Çoğu çürümüş olduğundan toplanacak ve tanınacak halde değildi. Bu nedenle şehitlerin kimlikleri konusunda sık sık farklı söylentiler yayılıyordu.

Ertesi gün katırlarla, sedye ve battaniyeler de yanlarına alan kitleler tekrar olay yerine gittiler. Ancak bu şekilde de cenazelerin alınamayacağı anlaşılınca o gün de alınamadılar. Bunun üzerine Çewlik'te aynı gün tabutlar yaptırıldı. Ve ertesi gün, yani 24 Haziran'da 1.000 kişilik bir kitle tabutlarla birlikte tekrar aynı yere gitti. Cenazeler tabutlara konarak yol ağzına indirildi ve buradan konvoylar eşliğinde Dara Hênê merkezine getirildi. Dara Hênê girişinde özel timler kitleleri dağıtmak amacıyla bazı girişimlerde bulunduysa da kitlelerin tepkisi karşısında etkili olamadı.

Dara Hênê merkezinde tabutlar bir kamyona kondu ve ardına takılan yüzlerce araçlık bir konvoyla ertesi sabah Licê merkezine doğru yola çılarıldı. Licê'deki şehitlikte de halk yeni şehitler için mezar hazırlamaktaydı. Cenaze konvoyu ilçe merkezine ulaştığında çevre il ve ilçelerden gelen kitlelerle de birleşti ve yaklaşık 5 bin kişilik bir topluluğun katılımıyla şehitlikte tören yapıldı.

Aynı gün Licê esnafının da işyeri kepenklerini kapatarak törene katılması üzerine ilçede yaşam durdu. Şehitlikteki tören **"Ey Raqîp"** marşının okunmasıyla başladı. Daha sonra bağımsızlık ve özgürlük savaşında şehit düşmenin anlam ve önemini dile getiren konuşmalar yapıldı. Diğer alanlarda olduğu gibi Licê'deki tören de bir direniş ve şenlik havasına büründü. Yapılan konuşmalar ve söylenen marşların sık sık **"Bijî PKK"**, **"Bijî Kurdistan"** ve **"Bijî Serok APO"** gibi sloganlarla kesildiği görüldü. Devlet güçleri daha büyük patlamalardan duydukları korku nedeniyle hiçbir müdahalede bulunamadı.

KÜRDİSTAN'IN HER ALANINDA ÇARPIŞMALAR SÜRÜYOR

Farqîn

ARGK birlikleri düşmanı ininde vurdu: Farqîn Emniyet Müdürlüğüne gerilla baskını

Farqîn *(Berxwedan):* Sömürgeciler binlerce kişilik birlikler, zırhlı ve diğer ağır silahlar ve hava gücü ile kırsal alanlarda operasyonlar gerçekleştirip o alanlarda yitirdiği otoritesini kısmen de olsa sağlamak isterken, ulusal kurtuluş kuvvetlerimiz de düşmanı artık ininde vurma operasyonlarını giderek yoğunlaştırıyor. Öyle ki, bir-iki kent merkezine baskın düzenlenmeyen hafta geçmemektedir. Bu baskınların şimdilik en son halkası Farqîn baskını oldu.

23 Haziran akşamı saat 23.30 sıralarında Farqîn merkezinde Emniyet Müdürlüğü binası ile bitişiğindeki polis lojmanları ARGK birliklerinin saldırısına uğradı. Otomatik silahlar, roketatar ve bombaların kullanıldığı saldırıda, Emniyet Müdürlüğü binası önemli oranda hasar gördü. Olaya tanık olan bazı yurtseverler sevinç duygularını, *"Gerillalar ateş ettiği zaman sanki yerler sarsılıyordu, korkak ve sinsi düşman en küçük bir karşı koyma hareketinde bile bulunamadı"* sözleriyle dile getiriyorlar.

Emniyet Müdürlüğü ile polis lojmanlarının baskınında çok kısa bir süre önce ve baskın sırasında ilçe merkezinin değişik semtlerinde de silah sesleri duyuldu. Yapılan araştırmalarda başka herhangi bir düşman hedefe saldırı olmadığı anlaşıldı. Gerillaların muhtemelen bir şaşırtmaca taktiği uyguladığı belirtilmektedir.

Olaydan sonra sömürgeciler her zamanki gibi suskunluğu yeğlediler, kayıpları konusunda da herhangi bir açıklama yapmadılar. Çeşitli yurtsever kaynaklardan sonradan alınan bilgilere göre hasar gören Emniyet Müdürlüğü ile polis lojmanlarından polislere ait 6 ceset çıkarılmıştır.

Eylemi gerçekleştiren gerilla birliğinin sloganlar atarak olay yerinden uzaklaştığı ve kısa sürede bağlık ve ağaçlık arazide gözden kaybolduğu bildiriliyor.

Silah seslerini işiten ve olayı öğrenen Farqînli bir grup gencin de sokak aralarında birleşerek **"Vur gerilla vur, Kürdistan'ı kur"** sloganı eşliğinde gösteri yaptıkları belirtildi. Sömürgeci güvenlik güçleri uzun süre inlerinden çıkmaya cesaret edemediği için gençlerin gösterisi giderek büyümüş, ancak daha sonra polis ateş ederek gençleri dağıtabilmiştir.

Sömürgecilerin her uygulaması halkın sert direnişiyle karşılaşıyor

Büyük ya da küçük sömürgecilerin her haksız uygulaması -ki haklı bir uygulamaları zaten yoktur- halkımız tarafından sert bir direnişle karşılanıyor artık. Eskiden olduğu gibi en olmayacak haksızlıkları ve zulümleri "Sineye çekme" veya korkudan sinerek ses çıkarmama durumları gün geçtikçe azalıyor ve yerini onurlu bir başkaldırı ve direnişe bırakıyor.

İşte bir örnek: Farqîn'in Sedeqan(Bayrambaşı) köyünde karakol assubayı, yanına Baqoz (Onbaşılar) köyünün korucubaşı çetesini de alarak PTT aracına biniyor ve köy çeşmesinin etrafında dolaşarak su doldurmakta olan kadınlara sataşmak istiyor. Bu olayı duyan köy halkı hemen toplanarak olayı protesto etmek amacıyla karakola doğru yürüyüşe geçiyor. Karakol komutanı faşist yüzbaşıyı dışarı çağırtan köylüler, *"Böyle bir olayı bir daha görürsek şu karakolunu yerlebir eder ve Farqîn'e yürürüz, haberiniz olsun"* diye taleplerini bildirirler. Durumun vehametini anlayan faşist yüzbaşının, böyle bir olayın bir daha tekerrür etmeyeceğini, assubay ve korucubaşı çete hakkında da soruşturma açılacağını belirtmesi üzerine köylüler Farqîn merkezine yürümekten vazgeçerler.

Bêdlîs

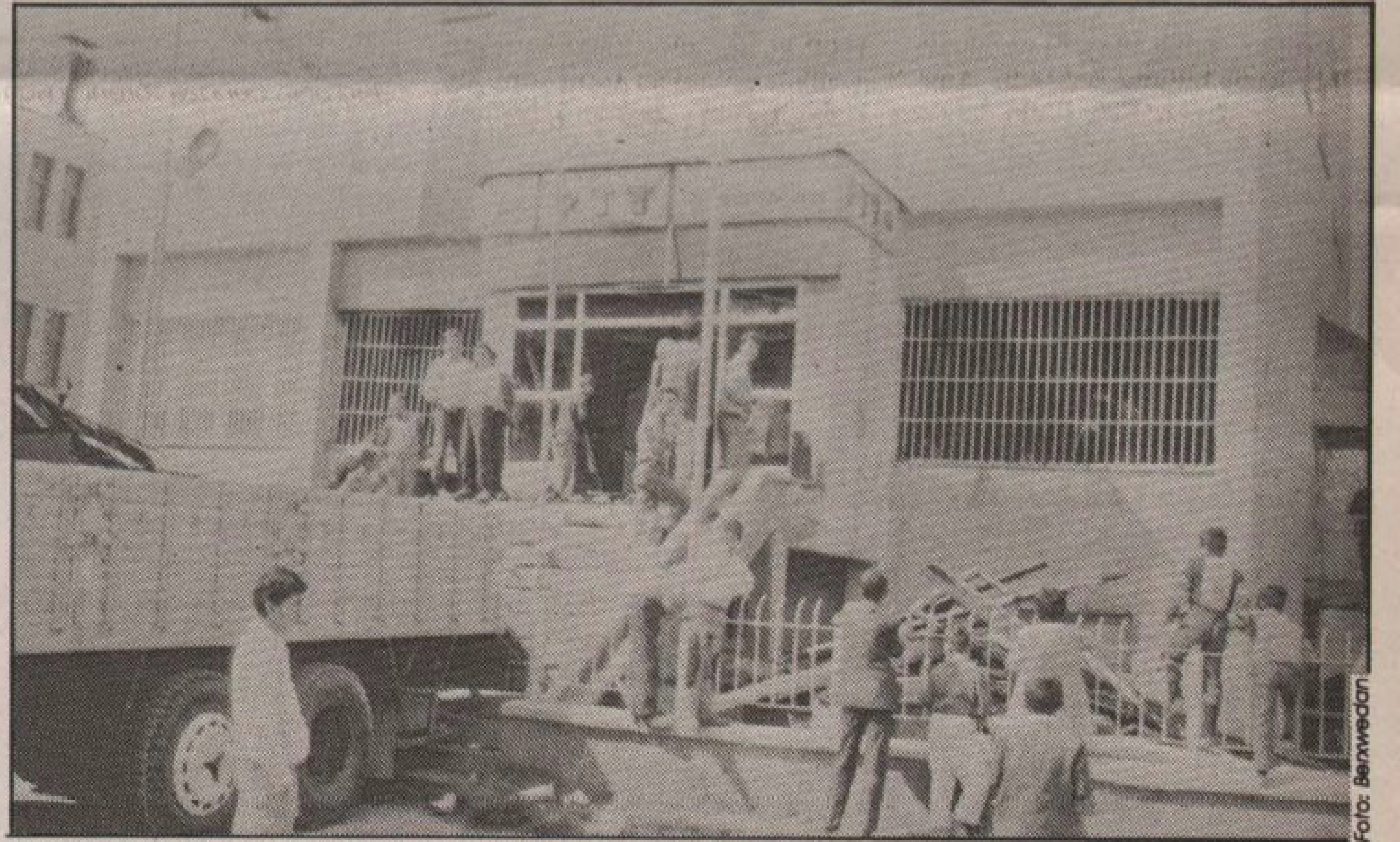
Tûx merkezine gerilla baskını: 1 polis öldürüldü, 6'sı yaralandı

Bêdlîs/Tûx *(Berxwedan):* Bêdlîs'e bağlı Tûx(Tatvan) ilçe merkezine 22-23 Haziran gecesi ARGK gerillaları tarafından baskın düzenlendi. Takım düzeyindeki bir gerilla birliği belirtilen tarihte saat 23.00 civarlarında birkaç grup halinde ilçe merkezine girerek bazı düşman hedefleri aynı anda ve seri şekilde vurdu. Ulusal kutuluş kuvvetlerimize hedef olan sömürgeci resmi kurumlar arasında emniyet binası, polis lojmanları ve Bölge Trafik Denetleme İstasyon Amirliği binaları yer aldı.

Adı geçen kurumlar gerillanın otomatik silah ve roket saldırıları ile büyük oranda hasar gördü. Emniyet Müdürlüğü binasına yönelik saldırıda 7 polis ağır yaralandı. Bunlardan biri kısa süre sonra öldü. Belirlenen düşman hedefleri hızla vurduktan sonra ARGK gerillaları kayıp vermeden geri çekildi.

Norşîn'de sömürgecilere bir darbe daha

Kısa bir süre önce gerilla baskınına uğrayan Norşîn(Güroymak) ilçesinde düşmana bir darbe daha vuruldu. Norşîn'in Mişkan köyü yakınlarında ARGK gerillaları ile sömürgeci güçler arasında 23 Haziran günü bir çarpışma meydana geldi. Öğlen saatlerinde başlayan ve 7-8 saat devam eden çarpışmada sömürgecilere ölü ve yaralı çok sayıda kayıp verdirildiği bildirilmektedir. TC yetkililerinin bu olayı ısrarla gizli tutması, kendilerinin çok kayıp verdiği ve gerillaların ise kayıp vermediği şeklinde yorumlanmaktadır.

ARGK'nin bir süre önce Norşîn'e yaptığı baskında yakılan PTT binası. (Üst katı kaymakamın evidir)

Foto: Berxwedan

Ararad

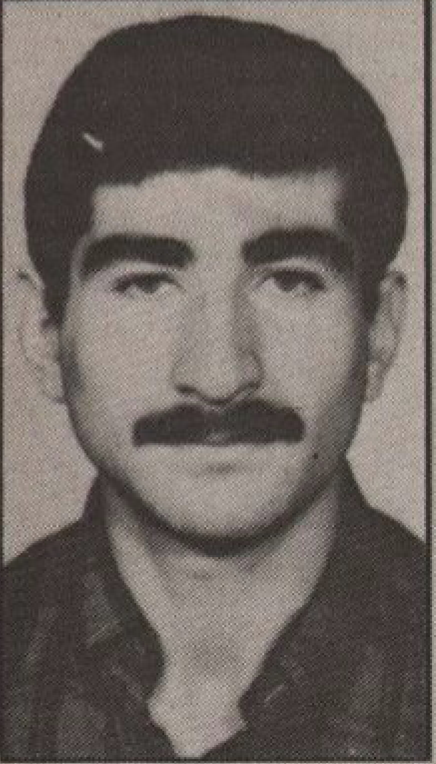
Tendürek dağlarında göğüs göğüse çarpışma: 40 civarında düşman askeri öldürüldü

Ararad/Gihadîn *(Berxwedan):* 1 Haziran 1991 tarihinde gerçekleştirilen Gihadîn(Diyadin) baskınından sonra meydana gelen çarpışmalara ilişkin gerilla kaynaklarından gazetemize yeni bilgiler ulaştı. Gihadîn ilçe

baskını ile ardından Çoban mezrası zozanlarında sömürgeci askeri biriliklerin halka yönelik saldırıları konusundaki haberlere geçen sayımızda yer verilmişti.

Ancak gerilla kaynaklarından yeni ulaşan bilgilere göre, ilçe baskını sonrasında ARGK birlikleriyle düşman güçleri arasında çok yoğun çarpışmalar yaşanmıştır. Baskını gerçekleştiren gerilla birliği Tendürek dağlarına doğru çekilirken Çoban mezrası yakınlarındaki Koska Boğazı'nda düşman kuvvetleriyle karşılaşmış ve burada adeta göğüs göğüse geçen çok şiddetli çarpışmalar yaşanmıştır. Aynı gece başka iki noktada da çarpışmalar olmuş, gerilla birliği toplam üç düşman çemberini yarmayı başarmıştır. Koska Boğazı'ndaki olayda sömürgeciler asker ve özel tim elemanlarından 40 civarında ölü vermiştir. Onlara ağır kayıplar verdirerek düşman çemberlerini parçalayıp aşmayı başaran gerillalarımız bu çarpışmalarda kayıp vermemiştir.

Bu arada ilçe baskını sırasında şehir içinde bir panzerden açılan ateş sonucu şehit düşen ARGK gerillasının kimliği de belli oldu. Baskına müdahale için gelen düşman panzerini engellemek ve arkadaşlarını korumak için kendisini yoldaşlarına siper ederek kahramanca bir direniş sergileyen şehidimiz **Hamit BALICI**(Hasan)'dır. **Hamit BALICI** yoldaş, 1973 yılında Mêrdîn(Mardin)'in Hezex(İdil) ilçesine bağlı Deşta Darê(Sırt) köyü doğumludur.

Adı Soyadı: Zeki DEMİR
Kod Adı: Erdal

Zeki DEMİR yoldaş, 1 Nisan 1991 tarihinde Arê köyünde ARGK birlikleri ile sömürgeci güçler arasında çıkan bir çarpışmada şehit düştü. Kendisi şehit düştüğü sırada gerilla birliği içerisinde Takım Komutanı düzeyinde görev yürütmekteydi.

Şehit **Zeki DEMİR** yoldaşın doğum yeri, yaşamı ve mücadelesi hakkında bilgi sahibi okuyucularımız varsa, bu bilgileri bir an önce gazetemize de ulaştırmalarını diliyoruz.

Serhedan

Selim yakınlarındaki çarpışmada 1 asteğmen ve 4 asker öldürüldü

Ararad(*Berxwedan*): Serhedan(Kars)'ın Selim ve Golan (Göle) ilçeleri arasındaki bir alanda ARGK gerillaları ile faşist ordu sürüleri arasında bir çarpışma meydana geldi. 19 Haziran günü akşam saatlerinde meydana gelen çarpışma birkaç saat devam etti. Sömürgeciler 1 asteğmen ve 4 asker ölü ve çok sayıda da yaralı kayıp verdi. Bu çarpışmada bir ARGK savaşçısının da şehit düştüğü söylenmektedir.

Yöredeki bazı yurtsever kaynaklardan edinilen bilgilere göre, alanda bir süreden beri büyük bir güçle operasyonlar sürdüren sömürgeci birliklerin bir koluna gerillalar saldırıyor. Ormanlık bir alanda gerçekleşen bu saldırıda, daha ilk ateşte düşman birliklerine kayıp verdiriliyor. Düşman birliklerinin toparlanıp karşılık vermesi üzerine çarpışma uzuyor. Sömürgecilerin amacı çarpışmayı biraz daha uzatıp diğer birliklerini de o alana sevketmektir. Ancak düşmanın taktiğini farkeden gerillalar, alanın ormanla kaplı olmasından da yararlanarak derhal geri çekilmeyi uygun görür. Bu olayda düşmana en ön saflarda saldıran bir ARGK savaşçısının da şehit düştüğü söylenmektedir.

Dêrsim

Gerilladan darbe yiyen sömürgeciler acizliğinden ormanları ateşe veriyor

Dêrsim(*Berxwedan*): Dêrsim alanında ulusal kurtuluş kuvvetlerimizden peşpeşe darbeler yemekten kurtulamayan sömürgeciler, acizliklerinin bir göstergesi olarak ormanlarımızı ateşe vermektedir. Faşist Türk sömürgecileri Kürdistan'ın sadece insanlarına değil doğasına, hayvanına, ağaç ve bitkisine bile düşman olduğunu böylece daha iyi kanıtlamış oluyor.

Haziran ayı boyunca ARGK gerillalarından yedikleri darbelere yenileri ekleniyor. 13 Haziran günü Xozad(Hozat)'ın Koçuşağı köyü yakınlarında gerillalarla sömürgeci özel tim birlikleri arasında bir çarpışma meydana geldi. TC yetkilileri yaptıkları açıklamada 2 özel tim elemanının öldürüldüğü ve 2'sinin de yaralandığını belirttiler. Ancak olayın geçtiği bölgedeki yurtseverlerin belirttiklerine göre düşmanın kaybı açıklanan rakamın çok üstündedir. Gerillalar olayda herhangi bir kayıp vermemiştir.

Öte yandan aynı tarihlerde yine Xozad'ın İncehan köyüne giren gerillalar, köydeki korucuları uyardı ve kendilerine PKK IV. Kongresi'nde çıkarılan Af Yasası'na dayanılarak son bir şans tanıdı. Bir hafta içerisinde silahlarını bırakmaları doğrultusunda kesin biçimde uyarıldılar. Bunu yapmadıkları takdirde farklı uygulamalara tabi tutulacakları kendilerine bildirildi.

Pîran

Düşman devriyesine pusu: 2 assubay öldürüldü, çok sayıda asker yaralandı

Amed(*Berxwedan*): Amed'e bağlı Pîran(Dicle) ilçesinin Arusêk(Gelincik) köyü yakınlarında, ARGK birliklerinin pususuna düşen sömürgeci birliklerden 2 assubay öldürüldü. Aynı olayda çok sayıda düşman askerinin de yaralandığı bildirilmektedir. Amed'deki çeşitli hastanelere kaldırılan bu yaralılar arasında durumları ağır olanlar bulunmaktadır.

Edinilen bilgilere göre, Pîran'dan bir grup korucunun Arusêk köyüne gideceği doğrultusunda istihbarat alan gerillalar aslında bu koruculara yönelik pusu eylemi gerçekleştirmeyi amaçlıyor. Ancak gerillaların pususuna devriye gezmekte olan bir askeri birlik denk geliyor. 20 Haziran akşamı saat 20.00 sıralarında gerçekleşen pusu eyleminin ardından çatışma çıkıyor. Düşman çatışma alanına yeni birlikler sevketmesine rağmen, gerilla birliği pusuda düşmana istediği darbeyi vurduğu için daha fazla oyalanmadan olay yerinden uzaklaşıyor. Olayda ARGK savaşçılarının herhangi bir kayıplarının olmadığı bildiriliyor.

Çewlik

Gêxî-Aznapêrt'de pusuya düşürülen faşist ordu birliklerine ağır kayıp verdirildi

Çewlik(*Berxwedan*): Çewlik'in Gêxî(Kiğı) ilçesine bağlı Aznapêrt(Adaklı) bucağı yakınlarında bir sömürgeci askeri birlik ARGK gerillaları tarafından pusuya düşürüldü. 15 Haziran veya ona yakın bir tarihte gerçekleştirilen başarılı pusu eyleminde 9 düşman askerinin öldürüldüğü ve pek çoğunun da yaralandığı bildirilmektedir. Sömürgeciler olayı gizleyerek çevreden duyulmaması için büyük çaba sarfetti. Ancak yörede çalışan karayolları işçilerinin, pusu eylemi sonrasında sömürecilerin 9 asker cesedi taşıdıklarını görmesi üzerine olay çevrede duyulabiliyor.

Aynı tarihlerde Kanîreş(Karlıova) yolu üzerindeki Germav mevkiinde sömürgecilere ait bir YSE aracının da ateşe verilerek imha edildiği bildirilmektedir.

Wan

Perxinîs'deki çarpışmada 2 asker öldürüldü

21 Haziran 1991 tarihinde, Bêdlis'in Şax(Çatak) ilçesine bağlı Perxinîs köyü yakınlarında ARGK gerillaları ile sömürgeci güçler arasında çıkan çarpışmada 2 düşman askeri öldürüldü, birçoğu da yaralandı.

Edinilen bilgilere göre Çiyayê Katoyê Xêrkan eteklerine düşen Perxinîs köyü civarında gerilla birlikleri ile düşman güçlerin karşılaşması üzerine çıkan çarpışmada ulusal kurtuluş kuvvetlerimiz kayıp vermeden üsüne çekildi.

Şax çevresinde gerillaların daha yaygın dolaşmaya başlaması ve düşman güçlerine daha sık darbeler vurması sömürgecilerin korkularının artmasına yol açtı. Bunun için de bölgeye durmadan güç yığınağı yapılıyor. Şu anda sayıları 3 bin civarında olan koruculuğun yaşatılması için adeta seferber olmuş durumdadırlar. Koruculuk yapan kişilerin çoğu isteksiz olduklarından, çoğu baskı ve tehditle silah aldıklarından her an bu işten vazgeçebilecekleri düşüncesi sömürgecileri oldukça tedirgin ediyor.

BOTAN'IN DÖRTBİR YANINDA ARGK'NİN SESİ YANKILANIYOR

Sêrt-Wan-Şirnex-Qilaban ve Şemzînan'dan Berxwedan muhabirleri bildiriyor

Şirnex

Sêgirkê köyündeki çarpışmada 4 düşman askeri öldürüldü; 3 ARGK savaşçısı da şehit düştü

Şirnex'in Sêgirkê(Toptepe) köyünde 14 Haziran günü çıkan çatışmada sömürgeci ordu sürülerinden 4 asker öldürüldü. Aynı olayda kahramanca savaşan 3 ARGK savaşçısı da şehit düştü.

Edinilen bilgilere göre, Sêgirkê köyündeki çatışmadan bir-iki gün önce gerillalar kömür ocaklarına baskın düzenliyorlar. Bu olaydan sonra baskına katılan gerilla birliklerinin büyük bir olasılıkla izlendiği sanılmaktadır. Birliklerden ayrılarak Sêgirkê köyüne giden üç savaşçının da izlenenler arasında olabileceği belirtiliyor. Üç savaşçının köye geldiği gecenin sabahında, yani 14 Haziran günü köy kuşatılıyor. Gerillaların bulundukları ev sarılıyor ve çatışma burada başlıyor. Kendilerinden onlarca kat büyük düşman güçleri karşısında metanetle savaşan ve düşmana 4 ölü çok sayıda da yaralı verdiren 3 ARGK savaşçısı da şehit düşüyor.

Ayrıca Cizîra Botan(Cizre) merkezinde büyük bir sokak savaşı yaşandığı gün, Gabar mıntıkasındaki Altkemer Jandarma Karakolu gerillalar tarafından basıldı. Binanın hasar gördüğü ancak her iki taraftan da kayıp olmadığı bildiriliyor. Olayın bir taciz eylemi olduğu anlaşılıyor.

Xirbikê Bestê köyünde düşmana ummadığı bir anda baskın: 1 yüzbaşı, 1 başçavuş ve 25 kadar asker öldürüldü

ARGK birlikleri Xirbikê Bestê köyünde sömürgecilere hiç ummadıkları bir anda ağır darbe indirdi. 20 Haziran günü köydeki karakolda görevli sömürgeci askerler komutanları yüzbaşının da katılımıyla sabahın erken saatlerinden spora çıkarlar. Korkulu bir geceyi atlattıktan sonra gündüz saatlerinde gerillanın saldırabileceğini tahmin edemeyen düşman birliği kendisini tam da spora kaptırmışken bir an gerillaların yoğun ateşiyle karşılaşır. Birliğin hemen hemen tümü ölü ya da yaralı safdışı bırakılır. Sömürgeci birliğin komutanı yüzbaşı ile birlikte 1 assubay başçavuş ile 25 kadar asker olay yerinde ölür; kalanlardan büyük kesiminin de yaralandığı ve bunlardan bazılarının durumlarını da ağır olduğu bildirilmektedir.

Düşmana unutamayacağı bir ders veren gerilla birliği ise hiçbir kayıp vermeden üssüne döner.

Bir tatbikat anı. Foto: Berxwedan

Hergün baskın, hergün saldırı, hergün pusu

Şirnex alanında ulusal kurtuluş kuvvetlerimiz tarafından düşmana darbe vurulmadık gün geçmiyor. Hemen hergün gerçekleştirilen bir baskın, saldırı veya pusu eyleminde faşist ordu sürüleri, özel tim ve çetelere çok sayıda kayıp verdirilmektedir. Alandan en son aldığımız haberler şöyle:

20 Haziran günü Bestler'de gerillaların döşediği mayına basan düşman askerlerinden 2'si ağır yaralandı. Bunlardan birinin her iki bacağının da koptuğu bildiriliyor.

21 Haziran günü Şirnex merkezinin arkasındaki dağlık alanda (Çiyayên Filleha mıntıkasında) operasyona çıkan sömürgeci birliklerin ARGK gerillalarıyla karşılaşması üzerine çatışma çıktı. Çatışmada 3 düşman askeri öldürüldü. Öldürülen askerlerin silahlarını da alan gerillalar, kayıp vermeden olay yerinden uzaklaştı.

Aynı gün Heştan köyü yakınlarında Dehla Biyê mıntıkasında

bir düşman konvoyuna gerillalar tarafından saldırı düzenlendi. Folayda üç askerin ağır yaralandığı bildiriliyor.

Yine aynı günün gecesi Gündik karakoluna ARGK gerillaları tarafından düzenlenen baskından 2 düşman askeri yaralandı. Bu olaydan bir hafta önce de aynı karakola gerillalar baskın düzenlemiş ve bu baskında 7 düşman askeri öldürülmüş, birçoğu da yaralanmıştı. Aynı karakolun 21 Haziran'da ikinci kez baskına uğraması üzerine çılgına dönen sömürgeciler kafası ezilmiş yılan gibi çırpınmaya başladı. Karakoldaki askerler 22 Haziran günü köydeki evlere ve hayvanlara rastgele ateş etmeye başladı. Saatlerce sürdüğü bildirilen bu ateş etme olayında birçok hayvan kurşunlara hedef oldu. Ayrıca köyün birçok evinin duvarlarında çok sayıda kurşun izi bulunduğu görülmektedir.

22 Haziran günü Şirnex-Qilaban(Uludere) yolu üzerinde ve askeri tugayın çok yakınındaki bir yerde düşman güçlerini pusuya düşüren gerillalar, sömürgeci birlikten 2 askeri ölü birçoğunu da yaralı olarak safdışı bıraktı.

Öte yandan Qilaban muhabirimizin verdiği habere göre, 15 veya 16 Haziran günü Perwari'nin Osyan(Doğan) köyü yakınlarında meydana gelen bir çarpışmada 1 ARGK savaşçısı şehit düştü 1'i de yaralandı. Ancak yaralı savaşçı düşmanın eline bırakılmadı, birliğindeki arkadaşları tarafından kurtarıldı. Sömürgecilerin bu olaydaki kayıpları konusunda bilgi edinilemedi.

Çolamerg

Gerilla pusunda 9 asker öldürüldü

Çolamerg(Hakkari) ve çevresinde ulusal kutuluş kuvvetlerimiz ile sömürgeci güçler arasında yoğun çarpışmalar yaşanmaktadır. Ancak o alanlardan savaş haberleri bize nisbeten geç ulaşmaktadır. Var olan birçok güçlük yanında, yerli ve yabancı basın mensuplarının o bölgeye girmesi de hemen hemen tümden engellendiğinden haberlerin akışı daha da gecikebilmektedir. Bu nedenle bölgedeki savaş haberlerini ancak sınırlı biçimde yansıtabilmekteyiz. Öte yandan gerilla ya da yurtsever kaynaklar tarafından kamuoyuna duyurulmayan çarpışma vb. olaylardan, sömürgeciler tarafından özenle gizli tutulduğu için çoğu zaman kamuoyunun haberi bile olamamaktadır.

Çolamerg'in Pinyaniş köyü yakınlarında ARGK gerillalarının kurduğu pusuya düşen düşman güçlerinden 9 asker öldürüldü, çok sayıda asker de yaralandı. 21 Haziran günü meydana gelen bu olayda gerillaların hiçbir kaybı olmadığından, sömürgeciler konu hakkında hiçbir açıklama yapmayıp gizli tutmaya çalıştılar.

BASIN AÇIKLAMASI

TC Özel Harp Dairesi'nin yeni bir marifeti:

HÊLAL BELEDİYE BAŞKANI VE 4 YAKINI ÖLDÜRÜLDÜ

Hakkari'nin Uludere ilçesi Hêlal kasabası Belediye Başkanı **Yakup Kara**, yanında bulunan **Ali Benek, Hüseyin Babat, Hamit Kara** ve **Mehmet Ürün** adındaki şoför ile birlikte 28 Haziran 1991 tarihinde bindikleri otomobili durduran bir grup özel tim elemanı tarafından kurşuna dizilmek suretiyle katledildi.

TC Özel Harp Dairesi'ne bağlı kontr-gerilla timlerinin kendilerine gerilla süsü vererek gerçekleştirdiği bu katliam olayı, belirtilen tarihte saat 09.30 sıralarında Uludere-Şırnak karayolu üzerinde Şenoba(Sêgirkê) mevkiinde meydana geldi.

Türk resmi makamları bu çirkin katliamı Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu-ARGK'ye mal etmek istedi; Olağanüstü Hal Bölge Valiliği bu amaçla hazırladığı açıklamayı Türk ve Dünya basınına dağıttı. Türk gizli istihbarat örgütü MİT'in yan kuruluşları gibi çalışan Türk burjuva basını ve WDR-Köln radyosunun yanısıra, ne yazık ki, BBC gibi objektif habercilik yaptığı iddiasındaki ciddi bir kuruluş da, TC Özel Savaş Dairesi'nin tek yanlı açıklamalarına dayanarak olaydan PKK'yi sorumlu tutan yayınlar yaptı.

Buradan dünya ilerici kamuoyuna ilan ediyoruz; bu olay sömürgeci-faşist Türk Devletinin ülkemiz Kürdistan'da yürüttüğü kirli özel savaş uygulamasının tipik ve son örneğidir. Belediye Başkanı yurtsever bir insan olduğu gibi, yanındaki kişiler de iddia edildiği gibi köy korucusu değil, yurtsever insanlardır. Bu cinayet Özel Harp Dairesi'nin yeni bir marifetidir. Amaç, katledilen kişilerin mensup olduğu aşireti ulusal kurtuluş mücadelemize düşman ederek, daha önce kabul etmedikleri çeteciliği kabul etttirmek ve mücadelemizin öncüsü PKK'yi karalamaktır. Hêlal Belediye Başkanı Yakup Kara, daha önce birçok kez Şenoba Komando Tabur Komutanı Yarbay Muzaffer Alıçgüzel tarafından ölümle tehdit edilmiş, işkenceden geçirilmiş ve kendi akrabalarını çete yapması istenmiştir. Belediye Başkanı, Özel Harp Dairesi'nin bu isteklerini kabul etmediği için katledildi.

Olayın geçtiği yer Şenoba Taburuna çok yakındır. Sabah saatlerinde, düşman askeri birliğine bu kadar yakın bir yerde ve anayol üzerinde böyle bir olayın gerilla birliği tarafından gerçekleştirildiğini iddia etmenin mantığı da yoktur.

TC Özel Harp Dairesi'nin bu tür faaliyetleri son günlerde şehir merkezlerinde de sıklaşmış bulunmaktadır. Diyarbakır HEP eski il başkanı Av. Mustafa Özer'in otosuna, bundan birkaç gün sonra yine Diyarbakır'da İHD ile Özgür Halk dergisi bürolarına patlayıcı konması bunun bazı örnekleridir.

Yineliyoruz; Hêlal Belediye Başkanı ile yanındakilerin katledilmesi olayı, TC Özel Harp Dairesi'nin bir uygulamasıdır. Ulusal kurtuluş mücadelemizin öncüsü PKK, halk kurtuluş ordumuz ARGK ve cephemiz ERNK ile hiçbir ilgisi yoktur.

Bu olayı sömürgeci-faşist Türk devletinin tek yanlı resmi açıklamalarına dayanarak yayınlayan ve bundan öncü gücümüz PKK'yi sorumlu tutan ciddi basın kurumlarından, Kürdistan halkı adına, bu yanlışlıklarını düzeltmelerini istiyor ve bekliyoruz.

29 Haziran 1991
ERNK Avrupa Örgütü

Şemzînan

Sömürgeci operasyon birlikleri gerilla mayınlarına takılıp kayıp veriyor

Gerillanın savaş taktikleri alabildiğine zengindir, zengin olmalıdır. Zaten gerillayı düzenli ordular karşısında üstün kılan en temel özelliklerin başında çok çeşitli savaş taktiklerini ustaca kullanması gelmektedir.

ARGK gerillaları da salt saldırı baskın ve pusularla değil, başka pek çok yöntemlerle de sömürgeci ordu birliklerine önemli kayıplar verdirmektedir. Bu yöntemlerden biri de mayınlı pusu ve tuzaklardır. Bu yöntemle düşman güçlerine şimdiye kadar ağır kayıplar verdirildi. Bunun en son iki örneği de Şemzînan alanında yaşandı.

11 Haziran 1991 tarihinde Şemzînan'a bağlı Şapatan(Altınsu) köyü civarında, düşmanın operasyon güçlerine yönelik yerleştirilen mayının patlaması sonucu 3 asker öldü. Aynı olayda bazı askerlerin de çeşitli biçimlerde yaralandığı bildirildi.

16 Haziran günü yine Şemzînan'a bağlı Ewliya(Tütünlü) köyü yakınlarındaki kırsal alanda, sömürgeci operasyon birliklerinin başında düşmana öncülük yapan bir çete, gerillanın yerleştirdiği mayına basmış, mayının infilak etmesi sonucu çetenin her iki ayağı da kopmuştur.

Bu olay üzerine düşman askeri birliği operasyonu sürdürmek için daha fazla ilerlemekten çekinerek geri dönmüştür. Son günlerde bu tür olayların daha sık yaşanması ve düşman askerlerinin bu biçimde çok sayıda kayıp vermesi üzerine, operasyon birliklerinin önünde çetelerin görevlendirilmesine özellikle dikkat edildiği belirtilmektedir.

Elk

Tenga Xanan mıntıkasındaki çarpışmada 1 helikopter düşürüldü, 3'ü subay 50 civarında düşman askeri öldürüldü

Çolamerg'in Elk(Beytüşşebap) ilçesi yakınlarındaki Tenga Xanan mıntıkasında, ARGK birlikleriyle düşman askeri güçleri arasında büyük bir çarpışma meydana geldi. Çarpışmanın başından sonuna kadar inisiyatifi elinde tutan gerilla birliklerimiz sömürgeci güçlere zor anlar yaşattı. Çarpışmanın şiddetlenmesi ve düşman birliklerinin sıkışması üzerine savaşa sürülen bir helikopterin de ulusal kurtuluş kuvvetlerimiz tarafından düşürülerek imha edildiği bildirilmektedir. Düşürülen helikopterde 1 yüzbaşı ile rütbeleri kesin olarak tespit edilemeyen diğer iki subay ölürken bir üsteğmen de ağır yaralanıyor. Boynu ve vücudunun diğer birçok yeri kırılan yaralı üsteğmen Van hastanesinde tedavi altına alınmıştır. Düşürülen helikopterdekilerle birlikte sömürgecilerin toplam 50 kadar kayıp verdikleri bildirilmektedir.

Başarılı bir saldırıyla düşmana ağır bir darbe vuran gerilla birliklerimiz, sömürgeciler alana yeni askeri birlik ve silahlar sevketmeye fırsat bulamadan geri çekildi. Bu olayda ARGK birliğinin kayıp vermediği bildiriliyor.

Sömürgecilerin can çekişen koruculuğu canlandırma planları

Birçok alanda korucuların aldıkları silahları geri vererek bu işten vazgeçmesiyle birlikte hızla çözülmeye başlayan çeteciliğin yaşatılması için sömürgecilerin yoğun çabaları sürmektedir. Bu amaçla Wan alanında çetecibaşı aşiret reisleriyle yapılan toplantı ve görüşmeleri geçen sayılarımızda yazmıştık.

Sömürgecilerin yeni planları çeteleri düzenli birlikler halinde örgütlemek ve bunları profesyonel birlikler haline getirmektir. Bu amaçla özellikle Wan ve Çolamerg alanlarında bazı adımlar atılmaya çalışılıyor. Korucular tek tip komando elbisesi giydirmek, çetebaşlarına rütbeler dağıtmak gibi adımlar atılmak isteniyor. Hatta bazı çetebaşı aşiret reislerine rütbe dağıtımına başlandığı bile söylenmekte, örneğin Ahmet Zeydan uşağına albay rütbesi verildiği söylenmektedir.

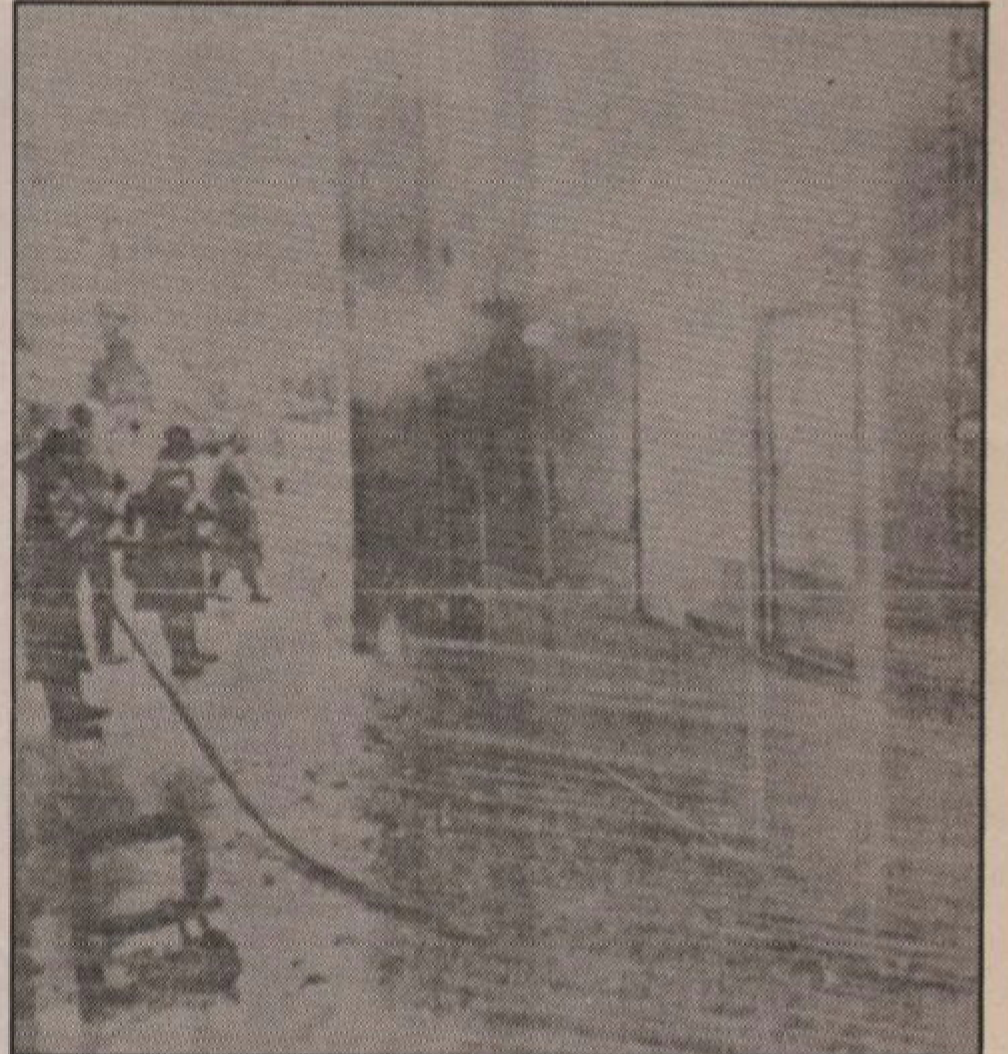
Aynı amaçla bazı adımlar atmaya çalıştıkları bir alan da Qilaban(Uludere)'dır. Son günlerde bir yandan korucuların sayısı arttırılmaya çalışılırken, bir yandan da bazı köyler bir araya getirilip "stratejik köy" uygulamasına tabi tutulmak ve sözkonusu köylerin çeteleri de düzenli birlikler haline getirilmek istenmektedir. Bu uygulamayı kabul etmeyen Mamxuran aşiretinin bazı mensuplarından silahların geri alındığı bildirilmektedir.

İstanbul

İstanbul Üniversitesi önünde YXK gösterisi

İstanbul (*Berxwedan*): YXK **İstanbul Örgütü** 14 Haziran günü İstanbul Üniversitesi önünde bir korsan gösteri gerçekleştirdi. Türkiyeli devrimci ilerici bazı gençlerin de katıldığı 100 kişilik topluluk eylem sırasında üniversite kapısı önündeki polis karakolunu da ateşe vererek tahrip etti. Gösterinin amacı, "Anti-Terör Yasası"nı protesto etmek, halkımızın Farqîn-Licê-Hezro serîhildanlarıyla dayanışmak ve sokak infazlarıyla yapılan katliamlara karşı çıkmaktı. 10 Haziran günü **Murtaza Kaya** adındaki bir TDKP taraftarı, Küçükçekmece civarında bildiri dağıttı gerekçesiyle polis tarafından sokak ortasında vurularak katledilmişti.

Eylemciler üniversite duvarı üzerinde **"Kürdistan faşizme mezar olacak-sokak infazlarıyla yapılan katliamların hesabı sorulacaktır!"** ibareleri yazılı bir bez pankart asmışlardır. Sık sık atılan **"Bijî PKK"**, **"Bijî Serok APO"** sloganları ile eylemciler polisle de çatışmış, ancak kimse ele geçmeden eylem başarıyla sonuçlanmıştır.

İstanbul: YXK eyleminde tahrip edilen karakol. Foto: A. Özhan

Sêwrek'te inşa edilen nükleer silah depoları mı?

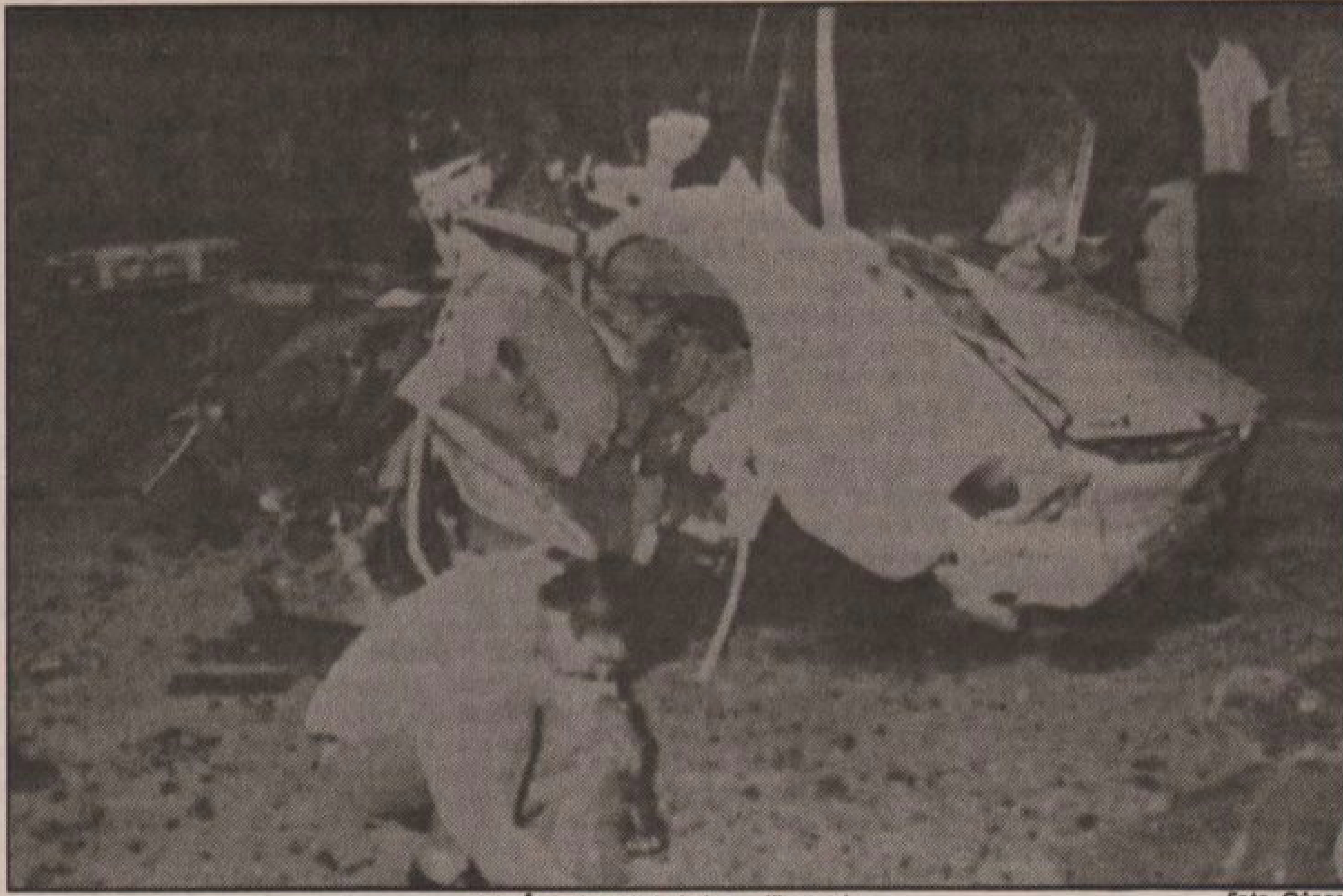
Riha(Urfa)'nın Sêwrek(Siverek) ilçesi yakınlarında nükleer silah depoları inşa edildiği bildirilmektedir. Alınan bilgilere göre depoların inşasına 1987 yılında başlanmış ve şimdiye kadar 18 tanesinin yapımı tamamlanmıştır. Şimdi ABD, İngiltere gibi emperyalistlerin de denetiminde 18 ek depo daha yapılıyor.

Sêwrek'in 2 km kadar dışında inşa edilen depoların, nükleer silah depoları olduğu kuşkusu, inşanın askerlerin sıkı kontro-

lünde ve büyük bir gizlilik içerisinde sürdürülmesinden kaynaklanmaktadır.Bu depoların inşasında çalıştırılan işçilerin hiçbirinin yöreden olmadığı, tümüyle dışardan getirtildiği belirtiliyor. Ayrıca çalışan işçiler her ay değiştirilerek yerlerine yenileri alınıyor. Böylece hiçbir işçi yapılan inşaatın ne amaçla yapıldığını anlamamış oluyor.

Halka mayın depoları inşa edildiği söyleniyor. Ama orada çalışan ilerici bir işçi her bir deponun 50 m uzunluğunda ve 7 m yüksekliğinde olduğunu ve bunların bir nükleer silah deposu olabileceğini belirtiyor. Sadece TC'nin değil NATO'nun da hizmetindeki bir depo olması ihtimali var.

Aynı depolardan Amed-Devegeçiti mıntıkasında da yapılmakta olduğu söylenmektedir, ancak bu konuda fazla somut bilgi mevcut değildir.

M. Özer'e ait tahrip edilen oto. Foto: Güneş

Amed'de kontr-gerilla eylemleri artıyor

Amed *(Berxwedan):* Amed merkezinde bir hafta içerisinde meydana gelen iki olay kontrgerilla ve MİT tarafından gözdağı ve provokatif nitelikli faaliyetlerin yoğunlaşacağını gösteriyor.

18 Haziran 1991 günü, HEP Diyarbakır eski il başkanı **Mustafa Özer**'in, Ofis semtindeki evinin önünde parketmiş bulunan arabasına patlayıcı kondu. 25 Haziran akşamı saat 22.45 sıralarında ise, **İHD** ve **Özgür Halk** dergisi bürolarının bulunduğu İnönü Caddesi'ndeki bir binaya patlayıcı kondu. Bu tip olayların devletin karanlık güçleri tarafından yapıldığı açık. Ancak son olayın bir görgü tanığı da var. Patlamadan 10 dakika önce Temiz apartmanından çıkan iki emniyet görevlisi, o sırada tesadüfen oradan geçmekte olan bu görgü tanığı tarafından tanınıyor. Edinilen bilgiye göre aynı binanın alt katlarında Medya Güneşi dergisinin de bürosu bulunmaktadır. Ancak patlayıcılar özellikle İHD bürosu ile Özgür Halk dergisi bürosunun bulunduğu katlara konmuştur.

Benzer olaylar Kürdistan'da daha önce de görülmüştü. Yeni Ülke gazetesinin Diyarbakır bürosunun bombalanması, Cizre'de İHD üyesi avukat Orhan Doğan'ın evinin bombalanması olayları aynı çevrelerin marifetleridir.

Olaydan sonra bir açıklama yapan İHD Diyarbakır şubesi, *"Son zamanlarda devlet terörünün yasalarla meşrulaştırılmasıyla, genel olarak halkımız üzerinde de baskının dozunun acımasızca arttırma eğilimінin başlatıldığını görebiliyoruz. 'Terörle Mücadele Yasası'na karşı tepki göstermek amacıyla düzenlenen açlık grevlerine saldırı ve birçok insanın yaralanması gibi olaylar da bu yasanın 'Devlet Terörünü Meşrulaştırma Yasası' olduğunu göstermektedir. Bu yasanın amacı 'terör' olarak yorumlanan gelişen halk muhalefetini terörle bastırmaktır"* diyerek, olaydan "devlet güvenlik güçleri"ni sorumlu tutuyor.

Özgür Halk dergisi adına yapılan açıklamada ise, özetle şu görüşlere yer veriliyor:

"Bombaları koyan güçlerin kim olduklarını çok iyi biliyoruz. Özel savaş ve Anti-Terör Yasası ile bu güçler dergimizin yayınlanmasına cezalar getiriyor. Halk arasında artık hiçbir meşruiyeti kalmayan bu güçlerin yaptıkları terördür, kendileri de teröristtir.

Peki ama teröristler bu güçlerini nereden alıyorlar? Özel savaş ve Anti-Terör Yasası'yla devletin resmi güçleri bürolarımızı bombalayabiliyor, insanları sokaklarda öldürebiliyor. Bu yasalar faşist yasalardır. Devlet terörü yasalarıdır."

Gazetemiz yayına girerken Amed'den aldığımız bir habere göre, MİT'in yaptığı bombalama eylemlerine bir yenisi daha eklendi. İnönü caddesindeki bir gazete ve dergi bayii de patlayıcı ile havaya uçuruldu. Ayrıca dağıtılan el ilanı, pul, bildiri vb. materyallerle de halk tehdit ediliyor. 2000'e Doğru ve Özgür Halk gibi dergileri satanların "beyinlerinin dağıtılacağı" tehditinde bulunuluyor.

APARTMAN SAKİNLERİ
2000'E DOĞRU VE PİÇLERİNİ DIŞARI ATIN
AKSİ HALDE BU BİNA HAVAYA UÇACAKTIR
CAN VE MALINIZDAN BİZ SORUMLU DEĞİLİZ
BEŞ GÜN SÜRENİZ VAR

GAZETE BAYİİ
2000 ÜLKE DENG ÖZGÜR HALK GİBİ YAYINLARI SATARSAN ÖNCE MALIN SONRA DA BEYNİN DAĞITILACAKTIR

TERÖR YASASINA KARŞI MÜCADELE EDELİM!

Terör yasası; 12 Eylül rejimi uygulamalarının bir sentezi olarak gündemleşti. Terör yasasının mantığı da bunun üzerine kuruludur.

"Terörle Mücadele Yasası", devlet terörüne "yasallık" kazandırılmak için çıkarıldı. Bütün anti-demokratik ve baskıcı uygulamalar, kararnameler, özel savaş uygulamaları vb. birleştirilerek "hukuki" bir statüye kavuşturuldu. Gerçeği ise, "Terörle Mücadele Yasası", devlet terörünün adı oluyor.

Terör yasası, terörizmle mücadele demagojisi adı altında Türkiye'deki toplumsal muhalefeti ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini karalamayı, "terorist" olarak damgalayıp tecrit etmeyi, buna karşın rejimi, siyasi iktidarı ve onun uygulamalarını iyi göstermeyi önüne koymuştur. "Bakınız; bizde düşünce suçu yok, yalnızca terör suçu var" diyerek ulusal ve uluslararası planda kamuoyunu yanıltmak çabasındalar. Reklam ve demagojiyi bir yana itip işin gerçeğine bakalım! Türkiye'de değişen ne var?

Bir kez "terör yasasıyla" düşünce, görüş ifade etmek, bu görüşler doğrultusunda politika oluşturmak, örgütlenmek, propaganda yapmak, bu görüş ve amaç doğrultusunda faaliyette bulunmak koşulları eskiye göre daha da ağırlaştırılmıştır. "Düşünce suçunu kaldırdık" diye çok övünmelerine karşın, SS kararnamesini de terör yasasına aktararak düşünce ifade etmek, yayınlamak, propaganda etmek daha fazla cezanın konusudur.

"Terör" kavramı o kadar geniş, elastiki bir yapıya sahip ki; uygulayıcıları istedikleri yöne çekebilirler ve esasen sözlü, yazılı propaganda, örgütlenme, toplantı, dernekleşme, mücadele etmek, rejime, siyasi iktidara yönelik her çaba, girişim, toplumsal ve ulusal kurtuluş mücadelesinin her düzeyi bu kapsam içine alınmıştır. Bunun için terör yasası Türkiye'deki toplumsal ve Kürdistan'daki ulusal kurtuluş mücadelesine yönelik devlet terörünü arttırmanın, ezme çabalarının, işkence, "cezayı" arttırımın, farklı "ceza ve infaz" sistemini uygulamanın, SS kararnamesinin benzeri olarak basına ve kişilere yönelik para "cezaları"nın arttırılmasının, Kürt ve Kürdistan, ulusal kurtuluş mücadelesi adına olan herşeyin yasaklanmasının yasallaşmış biçimi oluyor.

Sessizliği sağlamak, olup bitenleri veya devletin terör, özel savaş uygulamalarını gizlemek, bunların yayımını engellemek için sosyalist basına, aslında tüm basına yüklü para cezaları getiriliyor. Ayrıca SS kararnamesinin de yürürlükte olduğu hatırlanmalıdır.

Nitekim terör yasası basın alanında ilk uygulamalarına Kurtuluş dergisi müdürünü tutuklayarak, Yeni Ülke gazetesi ve 2000'e Doğru dergisi, Emeğin Bayrağı dergisi hakkında soruşturma açarak başladı. Sorgulama, işkence, avukatın sınırlanması, farklı "ceza ve infaz" sistemi, siyasi tutsaklara açık görüşün yasaklanmasının fiiliyatını uygulamaya koyarak yüzünü gösterdi. Özel savaş uygulaması ise zaten bütün hızıyla sürüyor.

Terör yasası yalnızca Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi ve işçi hareketine karşı değildir; o, köylülere, öğrencilere, demokratik kuruluşlara, bütün sendikal ve dernek hareketine, basına, özetle rejimin temsilcileri ve uygulayıcıları dışında bütün kesimlere, sınıflara, gruplara karşıdır.

141-142'yi kaldırmak bir aldatmacaydı, aynı şeyler, hatta daha ağır bir şekilde terör yasasında vardır. İşbirlikçi "sol"a bir dönem sesini çıkaramayabilir. Ama aslında terör yasası, düzeyi ne olursa olsun bütün muhaliflere karşıdır. Tercihler biraz ortama bağlı olacak, gelişmeler tarafından tayın edilecektir.

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi ve Türkiye'deki toplumsal muhalefetle birlikte her tür muhalifliğin terör yasasının hedefi olduğu çok açıktır. Kimse kendisini kandırmasın. Bunun için her muhaliflik "terör"le damgalanacak, rejim "biz düşünceye karşı değiliz" yalanını tekrarlayacaktır.

Oysa görüyoruz ki; her tür siyasi, ekonomik ve ideolojik mücadele için ağır "cezalar" getiriliyor. Öyle ki; idam, müebbet ve örgüt cezası alanlar arasında neredeyse hiç bir fark olmayacak, diğer cezalar yarı oranında arttırılacaktır.

İnfaz sistemi de değiştirilerek, oranlar özellikle yükseltilmiş, infaz yakma için "uygun" gerekçeler yaratılmıştır.

Böylece "ceza ve infaz sistemi"nde terör yasası gereği yakalanan bütün siyasi tutsak ve muhalifler için farklı uygulama getiriliyor. Bu da çifte standart uygulamanın başka bir örneği oluyor.

Yine, siyasi tutsaklar için açık görüş yasağı getiriliyor, ki bu Anneler Günü'nde pratik olarak uygulanmaya kondu.

Terör yasası, siyasi tutsakların ve savaş esirlerinin birbiriyle her düzeyde ilişki kurmasını yasakladığı gibi, tek kişilik tecrit uygulamaları, hücre tipi cezaevi sistemini öngörüyor. Böylece tutsaklar yalıtılmak ve dış dünya ile tüm bağları kesilmek, ölüme terkedilmek isteniyor.

Savunma hakkına darbe vurulduğu gibi, terör yasası işkenceyi meşrulaştırıyor, terör ve işkence uygulayıcılarına baştan beri özel af çıkarılıyor, göstermelikte olsa mahkeme karşısına çıkmaları ve teşhir edilmeleri yasaklanıyor.

En son olarak, şartlı tahliye ve kimi demagojik laflar, kırıntı denemeyecek şeyler, terör yasasını topluma kabul ettirmenin bir yolu olarak kullanıldı. Acele davranıp çıkarmaları fazla tepki toplamamak içindi, yoksa aceleleri tutsakları şartlı tahliyeden yararlandırmak için değildi. Bu durum açıkça görüldü. Oysa faşistler ve adli tutuklular şartlı tahliyeden yararlanırken 125 ve 146/1. maddeden olan devrimci tutsaklar kapsam dışı tutuldu. Siyasi iktidar çok açık olarak siyasi tercih yaptı, intikamcı ve kinci yüzünü bir kez daha göstererek çifte standart uygulamasına başvurdu.

Terör yasasının kapsamı burada söylediklerimizden daha geniştir. Eskiye göre durumu daha da ağırlaştırmak istediği halkların mücadelesini cendereye almak, mengeneye koymak istediği net görülüyor.

SS kararnameleri gibi terör yasasını da kamuoyu vicdanında mahkum edelim! Her düzeyde teşhiri, propagandayı geliştirmenin yanı sıra toplumsal ve ulusal kurtuluş mücadelesini ve her düzeyde, boyutta muhalefeti dayatarak, geliştirerek boşa çıkaralım! Boşa çıkarmanın yolu, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi ve işçi sınıfı hareketi etrafında diğer muhlefeti ve her kesimin tepkisini toplamaktan, seslendirmekten geçer.

- Kamuoyunu duyarlı olmaya çağırıyoruz!

PKK'li savaş tutsakları
15 Mayıs 1991 /Çanakkale

Cumhuriyet Savcılığı'na / Siirt

Müşteki: İdris Aktaş, Evren Mah. Çakmak semti, 2. Sokak, No:14 / Siirt
Sanık: 36 DC 310 plakalı Doğan marka araç sahibi özel tim görevlisi polis memuru.
Ben el arabamla çarşı içinde eşya satıcılığı yapmaktayım. 22.5.1991 günü saat 16.00 sıralarında çarşı içi, eski pazar meydanı denilen yerde, mermer çeşmenin yanında arabam durmuş vaziyetteyken, 36 DC 310 plakalı araç geri gelirken arabama çarptı. Ben o anda arabamın yaklaşık 20 metre ötesinde bir dükkanın yanında duruyordum. Sözü edilen taksi arabama çarpınca ben de arabamın yanına gittim. O anda sözü edilen taksiden inen resmi elbiseli (özel tim) bir kişi sorgusuz sualsiz bana saldırarak beni dövdü, kolumu kırdı.
Sonuç: Beni hastanelik edecek şekilde döven ve kolumu kıran bu kişiden davacı ve şikayetçiyim. Hakkında gerekli soruşturma yapılarak cezalandırılması için kamu davası açılmasını saygıyla arz ederim.

İdris Aktaş
23.5.1991

Ben Şirvan Özyurt (Gundê Dizan) köylüsüyüm. Eşim üç yıl koruculuk yaptı. 06.10.1990 tarihinde bir gün boyunca PKK ve asker çatışması devam etti. Bu çatışmada eşim Hüseyin Zorlu ve iki asker öldü. Ben 9 çocuk sahibiyim. En büyüğü 14 yaşında. Ekim ayından itibaren köy boşaldı. Köyde 10 korucu vardı. Bu olaydan sonra hepsi silah teslim edip göçtü. Eşime silah verenler, *"Bir şey olmaz, olduğunda da sizlere bütün maddi imkanlar verilecek"* diyordu. Şimdi ben ve çocuklarım, halkın verdiği yiyeceklerle geçiniyoruz. Aç ve perişanız. Benim köyde 100'den fazla küçükbaş hayvanım vardı. Var olan arazim ve varlığım yeterliydi. Eşim korucu yapıldı. Öldü. Evim yıkıldı. Şimdi 9 çocuğun sorumluluğu ve açlıkla başbaşayız. Eşimin ölümüne neden olanlar çocuklarımı beslemek zorundadırlar. Bunun hiç bir açıklaması ve savunması olamaz. Eşimin ölümüne neden olan yüzbaşı şimdi nerede? Neden bu sorumluluğu paylaşmıyor? Şimdi benim çocuklarım aç, çıplak, yüzbaşı ve diğerlerinin çocukları rahat ve bolluk içinde. Köydeki evim yıkıldı, her yıl 6 ton pirinç kaldırıyordum, tarlalarım ve meyve ağaçlarım yok oldu.
Ben sizlerden bir şey dilenmiyorum. Sadaka istemiyorum. Eşime silah verdiler, ölümüne neden oldular. Buna neden olanlar çocuklarımı beslemek zorundalar. Çocuklarıma maaş bağlamak zorundasınız.
Gerekenin yapılmasını arz ederim.

Medine Zorlu
Adres: Kooperatif Mah., Camii karşısı **Siirt / 3.6.1991**

ŞIRNAK İL POLİS DİSİPLİN KURULU

Karar Tarihi: 10 Mayıs 1991
Suçun Tarihi: 2 Mart 1991
Suçun Yeri: Şırnak Cumhuriyet Meydanı, Halkın Emek Partisi İl Başkanlığı önü.
Suçun Nev'i: Görevli olmaksızın siyasi parti toplantısına katılmak.
Sanık: Mahmut Özcan / Aslen Şırnak ili Merkez Cumhuriyet Mahallesi nüfusuna kayıtlı olup, halen, Şırnak Emniyet Müdürlüğü Merkez Karakol Amirliği'nde teknisyen yardımcısı olarak görev yapar. Hacı oğlu, 1972 doğumlu.

KARAR

Şırnak İl Polis Disiplin Kurulu, Vali Yardımcısı Ünal Yıldırım'ın başkanlığında aşağıda isimleri ve imzaları bulunan üyelerin iştiraki ile toplandı.

2 Mart 1991 günü saat 11.00 sıralarında ilimize gelen Halkın Emek Partisi (HEP) yöneticilerinden Adnan Ekmen'in, Şırnak Cumhuriyet Meydanı'nda bulunan Parti İl Başkanlığı önünde toplanan vatandaşlara hitaben yaptığı konuşmada, Kürtçe olarak "Biji azadî, Biji azadî", "Kurdara özgürlük", "Yaşasın Kürdistan" gibi sözler sarfettiğinden aynı gün hafta izinli olan ve ilimizde Emniyet Müdürlüğü Merkez Karakol Amirliği'nde görevli yukarıda açık kimliği yazılı, Teknisyen Yardımcısı Mehmet Özcan toplanan bu kalabalığın içerisinde bulunduğu ve yukarıda adı geçen parti yöneticisinin yapmış olduğu konuşmayı hararetli bir şekilde alkışlayıp destekledi, toplantıyı izlemek ile görevlendirilen Müdürlüğümüz 1. Şube Müdürlüğü'nde görevli polis memurları Hasan Buldum ile Müslim Öge'nin Sanık Mehmet Özcan hakkında tutmuş oldukları rapordan anlaşılmıştır. Sanığın işlemiş olduğu suç ile ilgili olarak hakkında düzenlenen fezlekeli tahkikat evrakının kurulumuza havale edilmesi üzerine dosya incelendi.

Gereği düşünüldü: 2 Mart 1991 günü Halkın Emek Partisi yöneticilerinden Adnan Ekmen'in yaptığı konuşmayı dinlemek üzere toplanan kalabalığın arasında Sanık Teknisyen Yardımcısı Mehmet Özcan'ın bulunduğuna dair hakkında tanzim edilen raporla tespit edildiğinden, adı geçenin işlemiş olduğu suç sabit görülerek Emniyet Örgütü Disiplin Tüzüğü'nün 8. maddesinin 31. fıkrası gereğince "MESLEKTEN ÇIKARMA" cezası ile taktiye edilmesine oy birliği ile karar verildi.

Ünal Yıldırım, (Vali Yardımcısı, Başkan), **Nihat Kaplan** (A-sayiş Şube Müdürü, Üye), **Şinasi Altay** (Emniyet Müdür Yardım. Vek., Üye), **Şerafettin Avşar** (Defterdar, Üye), **Ekrem Gürler** (Üye).
Uygundur: **Aydın Arslan** (Vali)
20.5.1991

Sömürgeci uygulamalar

Küçük Rindê öldü

Amed *Berxwedan):* Hezro'daki kitle gösterileri sırasında sömürgeci özel timlerin açtığı ateşle yaralanarak hastaneye kaldırılan 13 yaşındaki **Rindê Latifeci** adlı kız çocuğu öldü. 25 Haziran günü Diyarbakır Tıp Fakültesi Hastanesi'nde tedavi altındayken kurtarılamayarak yaşamını yitiren Rindê'nin cenazesi, Hezro'dan gelen kalabalık kitleler tarafından alınarak Hezro şehir merkezinde yapılan bir cenaze töreninin ardından toprağa verildi. Kitle gösterilerinin bu küçük şehidi için yapılan cenaze törenine 1000'den fazla yurtsever katıldı. Kendisi de sömürgecilerle bir çarpışmada şehit düşen bir gerillanın cenaze töreni için düzenlenen tören sırasında özel timlerce kurşunlanan Rindê Latifeci, yurtsever kitleler tarafından ulusal kurtuluşçu sloganlarla toprağa verildi. Rindê, serhildanlarda şehit düşen Kürt çocuklarının şimdilik sonuncusu.

Alixan Tatar ve çeteleri ev basıyor

Şirnex *(Berxwedan):* İşbirlikçi hain Alixan Tatar ve çeteleri, 15 Haziran günü Şırnex'in Gazipaşa mahallesinde oturan ve ticaretle uğraşan **Ali Acar, Mehmet Emin Acar, Halit Acar** ve **Tahir Tetik** adlı kişilerin evlerini taradılar. Gece saat 22.30-23.30 arasındaki saldırı sırasında ölü veya yaralı olmadığı, ama yurtseverlerin evlerinde büyük maddi hasarın meydana geldiği öğrenildi. Sömürgecilerin has işbirlikçisi hain Alixan Tatar ve çetelerinin şehir merkezinde estirdiği bu terör üzerine, saldırıya uğrayan yurtseverler ortak bir şikayet dilekçesi verdiler. Sözkonusu şikayet dilekçesinde şunlar yazılı:

"Şikayet sebepleri:

1- Bizler Şırnak il merkezinde Gazipaşa mahallesinde ikamet etmekteyiz, evlerimiz yan yana olup, amcazade çocuklarıyız. Hiçbir siyasi hizip ve hareketle alakalı olmadığımız gibi kendi işi-miz, gücümüz ve ticaretle iştigal etmekteyiz. Sivil ve korumasız vasfımıza rağmen, müteddit defalar Şırnak il merkezinde görevli köy korucuları tarafından devletin vermiş olduğu silahlarla rahatsız edilmek suretiyle evlerimize silahlı saldırı düzenlenmiştir.

2- Son kez 15.6.1991 günü geceleyin saat 10.30 ile 11.30 arası Şırnak merkez Gazipaşa mahallesinde yan yana bulunan ikametgahlarımız, Şırnak merkezinde görevli silahlı köy korucuları tarafından bir saat süreyle taranmak suretiyle camlarımız ve evlerimizin içerisindeki eşyalarımız atılan kurşunlarla parçalanmış, bu arada evlerimizdeki savunmasız çoluk ve çocuklarımız da ölümle karşı karşıya bırakılmışlardır.

3- Bizler savunmasız sivil halkız. Bölgemizde meydana gelen olaylarla da yakından ve uzaktan hiçbir ilgi ve alakamız olmadığı gibi, herhangi bir siyasi çekişmeye de taraf değiliz. Savunmasız sivil halk olmamıza rağmen, Şırnak il merkezinde görevli köy korucuları tarafından geceleyin evlerimize silahlı baskın düzenlemek suretiyle evlerimizin kurşun yağ-muruna tutulması büyük ölçüde mağduriyetimize mucip insanlık dışı bir harekettir.

4- Hiçbir olaya taraf olmadığımız halde, silahlı milislerce haksız yere rahatsız edilerek canımıza ve malımıza silahlı saldırı düzenlenmesinin önlenmesini talep etmekle, görevleri halkın mal, can ve namusunun korunması olan ve bu amaçla devletin silahları ile teşkilatlanmış bulunan köy ko-rucularının ellerindeki silahlarla savunmasız ve masum vatan-daşın geceleyin ikametgahlarına silahlı saldırı düzenlemeleri kendilerine verilen görevin niteliği ile bağdaşmadığı gibi, insanlık dışı bir harekettir.

Olayda kullanılan silahlara ait kovanlar, tarafımızdan toplanmak suretiyle güvenlik güçlerine teslim edilmiştir. Şırnak'ta görevli köy korucularının silahlarıyla bağlantıları araştırılarak gerekli balistik incelemenin yaptırılmasını, bu doğrultuda olaya katılan köy korucularının tespiti ile haklarında gerekli kovuşturmanın yapılmasını, öncelikle TUTUKLANMALARINI, eylemlerine uyan yasa maddelerine göre cezalandırılmalarını dilemekteyiz.

Sonuç:

Arz ve izah ettiğimiz sebeple, geceleyin evlerimize sebepsiz yere silahlı saldırıda bulunan, evlerimizin camlarını ve içindeki eşyaları kurşun yağmuruna tutarak, evde bulunan savunmasız masum insanların canına silahlı saldırı kastiyle saldıran ve devlete ait silahları kendi kötü emelleri ve sadist duyguları doğrultusunda kullanan silahlı köy korucularının ele geçen kurşunlarının balistik muayenesi sonucu kimliklerinin tespiti ile haklarında gerekli kovuşturmanın yapılmasını, eylemlerine uyan yasa maddelerince CEZALANDIRILMALARINI ve bu meyanda öncelikle TUTUKLANMALARINI saygılarımızla arz ve talep ederiz.
Ali Acar M. Emin Acar, Halil Acar, Tahir Tetik. 17.6.1991"

Yeni Ülke ve Özgür Halk yine toplatıldı

İstanbul *(Berxwedan):* **Yeni Ülke** gazetesinin 34. sayısı, **Özgür Halk** dergisinin de 15 Haziran 1991 tarihli 8. sayısı, İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi'nce toplatıldı. Toplatma kararlarını son çıkarılan terör yasasına dayandıran DGM'nin, her iki yayın organında da yer alan işçi hareketlerine, eylemlerine ilişkin haber-yorum yazılarını gerekçe göstermesi ilginç bir "rastlantı" olsa gerek.
Bu konuda Özgür Halk dergisi sahibi **Rıza Erdoğan**'ın yaptığı açıklamada, 3713 sayılı "Terörle Mücadele Yasası"nın yürürlüğe girmesinden bu yana yayınlanan derginin her iki sayısının da toplatıldığı belirtilerek, *"Baskılar sadece bizi değil, tüm halk muhalefetini hedef almaktadır. 'AntiTerör Yasası'na karşı tüm kamuoyunun duyarlı olması gerekmektedir"* deniliyor.
Terör yasasından sonra ilk kez toplatma kararı verilen Yeni Ülke gazatesi adına Genel Yayın Yönetmeni **Hüseyin Aykol** da konuya ilişkin basın açıklamasında, gazetenin daha önceki aylarda yayınlanan toplam 13 sayısının toplatıldığını, ama son 8 sayıdır gazete hakkında toplatma kararı çıkarılmadığını belirtiyor.
Aykol açıklamasında, *"Bu toplatma kararı tüm gazetelere uyarı mahiyetindedir. Biz, hemen yasal haklarımızı kullanıp itiraz ediyoruz. Basının da bu ilk uygulamaya ortak tepki göstereceğini umuyoruz"* diyor.
Yeni Ülke gazetesinin toplatılma gerekçesi de yoğunlaşan işçi eylemlerine ilişkin haber ve yorum yazıları.

Olağanüstü Hal Bölge Valiliğinin yasadışı terör uygulamaları yurtdışı alanlardan da farkedilebiliyor

Kürdistan'ın birçok alanında, en başta da Amed ve diğer büyük şehir merkezlerinde son dönemlerde artış gösteren kontr-gerilla eylemleriyle ilgili haberleri gazetemizin değişik sayfalarında okuyacaksınız. İnsan Hakları Dernekleri, ilerici gazete ve dergi büroları bombalanıyor. Yine bazı kişilere yönelik benzer eylemler gerçekleştiriliyor. Benzer bir olayda da Hilal Belediye Başkanı ile yanındaki yurtseverler katledilmişti.

TC'nin yasadışı uygulamalarının yurtdışından hissedilebilen örneklerine gelince, telefon konuşmalarında tanık olunmaktadır. Kürdistan'daki ilerici gazete ve dergi bürolarını arayıp yöredeki haber ve gelişmeleri sorduğumuzda, özellikle de halk hareketleri ve gerillaların başarılı eylemleri aktarılmak istendiğinde telefon konuşması istisnasız hemen bıçakla kesilir gibi kesiliyor. Böylece TC faşizminin terörüne uzaktan da tanık olunabiliyor.
İnsanları katleden, gazete ve dergi büroları ile İHD binalarına patlayıcı koyan, bayileri tehdit eden kontr-gerilla ekipleri telefon konuşmalarına da ilgisiz kalmıyor.

Kürdistan Yurtsever Aydınlar Birliği II. Olağan Kongresi'ni yaptı

"Kürdistan ulusal kurtuluşu yolunda Kürt kültürü, edebiyatı, sanat ve dilini geliştirelim" şiarı etrafında 22-23 Haziran 1991 günleri Almanya'nın başkenti Bonn'da biraraya gelen Kürdistanlı aydınlar, **Yekîtiya Rewşenbîrên Welatparêzên Kurdistanê-YRWK** (Kürdistan Yurtsever Aydınlar Birliği)'nin II. Olağan Kongresi'ni başarıyla gerçekleştirdi.

Çoğu Batı Avrupa ülkelerinden olmak üzere, aralarında Kürdistan-Botan, Çekoslovakya ve Gürcistan'dan da gelen dört parçadan Kürdistanlı aydınların bulunduğu 70'in üzerinde delege, temsilci ve davetli kongre bileşimini oluşturuyordu.

Özgürlük ve bağımsızlık mücadelesi şehitleri anısına yapılan saygı duruşundan sonra kongre gündemine geçildi. İlk oturumda dünya, Ortadoğu ve Kürdistan'daki mevcut siyasi durum değerlendirilerek bazı sonuçlara ulaşıldı. Emperyalist güçlerin politikalarının mahkum edildiği bu oturumda, sömürgeci ve emperyalist boyunduruktan kurtuluşun tek yolunun, Kürdistan halkının kendi öz dayanakları üzerinde direnişini yükseltmesinden, özgür iradesini konuşturmasından, bağımsızlık yolunda özgürlük yürüyüşünü kararlıca sürdürmesinden geçtiği vurgulandı.

Ardından geliştirilen tartışmalarda kongre platformunun güçlü bir kapasiteye sahip yurtsever ve devrimci aydınlara layık bir platform olduğu hemen dikkat çekti. Halk savaşında aydının rolü, görevleri ve önemi konularında net perspektifler ortaya konuldu. Gerilla savaşında doğru işletilen kalemin de, kendi payına halkı düşman karşısında örgütleyip ayağa kaldırabileceği özellikle üzerinde durulan hususlardan oldu. Yurt dışında yaşayan aydınların durumu ele alınırken, içinde bulunulan koşullardan yararlanmanın önemli olduğu, ancak Kürt aydınlarının Avrupa gerçeğiyle halkın çıkarlarının aksine bütünleşmesinin karşısında savaşılması gerektiği, bunun da halk ve ülkeyle bağlanma temelinde alabileceği belirtildi.

Kongreye sunulan aydınların ve çeşitli dayanışmacı örgütlerin mesajları okunmadan önce, **PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN**'ın mesajı Kürtçe ve Türkçe olarak okundu. Mesaj ve Botan'dan gelen aydınların sözlü konuşmaları kongre platformuna ülke özlemini ve sıcaklığını kazandırdı.

Geçmiş iki yıllık faaliyet raporu incelenip eleştiriye tabi tutulması ardından, hatalı çalışma tarzının alternatifleri ve geleceğe ilişkin perspektiflerin netleştirilmesine çalışıldı. Ardından tek tek konularda oluşturulan komisyonlar karar taslaklarını hazırladıktan sonra, platforma sundular. Şu hususlarda kararlar alındı:

- Birliğin örgütlenmesinin daha da güçlendirilmesi, Avrupa ülkelerinin çoğunda şubelerin örgütlendirilmesine gidilmesi, ülkeyle ilişkilerin güçlendirilmesi ve birliğin çatısı altında öğretmen, doktor, avukat vb. mesleki komitelerin oluşturulması,
- Kürt dilinin korunması ve geliştirilmesi, ders kitaplarının ve sözlüklerin hazırlanması,
- Kürt halkının tarihinin araştırılması, bu yönlü klasik eserlerin yayınlanması, Kürt edebiyatı ve sanatının zenginlikleri olan eserlerin halka sunulması, yurtsever aydınların faaliyetlerinde desteğin sunulması,
- İnsan hakları savunucusu demokratik kuruluşlarla uluslararası çapta ilişkilerin geliştirilmesi,
- Avrupa'da bulunan ve Kürtçe yayın yapan radyolara desteğin verilmesi,
- Kürdistan'a ilişkin iletişim mekanizmasının geliştirilmesine çabanın harcanması, bu amaçla sinema, tiyatro ve medya çalışanlarına desteğin sunulması,
- Kürdistan bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine katkıların sunulması, bu yönlü faaliyetlerde aktif bir çabanın temel alınması,
- **Rewşen Dergisi**'nin içerik ve formasyonu açısından geliştirilerek güçlendirilmesi ve periyodik olarak yayınlanmasına devam edilmesi,
- **PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN**'a bir bağlılık mesajının iletilmesi,
- Değerli bilim adamı **İsmail Beşikçi**'ye bir mesajla birliğin onur üyesi seçildiğinin bildirilmesi,

Kongre, 9 kişiden oluşan yeni yönetimin ve 6 kişiden oluşan Rewşen Dergisi redaksiyonunun seçilmesi ardından sonuçlandırıldı.

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin her bakımdan hızla geliştiği bu aşamada, YRWK'nin II. Olağan Kongresi tüm Kürdistanlı yurtsever aydınlar için, daha aktif çabanın, birliğin ve örgütlü savaşımın çağrısı oldu. Yêkîtiya Rewşenbîrên Welatparêzên Kurdistan tüm yurtsever ve devrimci aydınlarımızı, çatısı altında toplanmaya ve sesini yükseltmeye çağırıyor!

Avrupa'da Anti-Terör Yasası'nı protesto eylemleri

Berxwedan muhabirleri bildiriyor

Berlin: Kürdistan ve Türkiye'de tutuklu ailelerinin dışarda, tutukluların cezaevlerinde başlattıkları Anti-Terör Yasası'nı protesto amaçlı kitlesel açlık grevlerini ve diğer eylemlilikleri desteklemek, bu konuda kamuoyunu bilgilendirmek için, 10-16 Haziran günleri arasında, ERNK taraftarı Kürdistanlı yurtseverlerden oluşan bir grup Almanya'nın Berlin kenti merkezinde açlık grevi yaptı. Grev, açılan bir çadırın altında gerçekleştirildi.

Grevciler, başta Kürdistanlılar olmak üzere yoğun ziyaretçi akınına uğradı. Bir hafta boyunca 50 binin üzerinde insan grevcileri ziyaret etti. Hergün grevin yapıldığı meydanda Koma Botan Folklor Ekibi halk oyunları sergiledi, kitleler halaylar çekti.

Yoğun ilgi toplayan grev boyunca 10 binin üzerinde bildiri, çok sayıda çeşitli dillerden yayın dağıtıldı. PDS, AL, Junge Welt, TAZ, Volksblätter, Kiliseler Birliği, 2000'e Doğru Dergisi, SFB ve diğer bazı kuruluş ile yayın organları eylem hakkında bilgilendirildi. Bir radyo, 2000'e Doğru Dergisi ve bazı yerel gazeteler kamuoyunu yayınlarıyla bilgilendirdiler.

Açlık grevi, gür sesle atılan **"Bijî Serok APO", Bijî Serxwebûn, bimre dagirkerî"** ve **"Bijî serhildana gelê Kurdistanê"** sloganları eşliğinde sonuçlandırıldı.

Hamburg: Anti Terör Yasası'na ilişkin olarak YKWK-Hamburg Örgütü 16 Haziran'da Kürdistanlı yurtseverlere, 21 Haziran'da da Alman ilerici-demokratlara ve basına yönelik olarak bilgilendirme toplantıları düzenledi. Toplantılara konuşmacı olarak Kürdistan'dan bir avukat da katıldı ve Anti-Terör Yasası'na ilişkin geniş pratik bilgiler dinleyicilere aktardı. Toplantılara katılan yurtseverler, Alman demokratları ve basın mensupları yasaya ve Kürdistan'daki gelişmelere ilişkin sorular sordular, verilen bilgileri dikkatle izleyerek tartıştılar.

Strasburg: 15 Haziran günü Fransa'nın Strasburg kentinde Anti-Terör Yasası'nı protesto amacıyla bir yürüyüş düzenlendi. Yürüyüşü ENRK, TDKP, TKP-ML, Dev Sol ve Dev-Yol taraftarlarından oluşan bir eylem komitesi organize etti. Fransızca yazılı pankartlar ardında yürüyen kitleler, Kürdistan'la dayanışma sloganları haykırdılar, Kürdistan'daki katliamları bir kez daha kınadılar.

Bremen: Almanya'nın Bremen kentinde Kürdistan Komitesi (Bremen)'nın inisiyatifiyle, ERNK, TKP-ML Hareketi, Hêviya Gel, TİKB, ATİF ve Dev-İşçi taraftarları ortaklaşa olarak, Türkiye ve Kürdistan'da gelişen Anti-Terör Yasası'nı protesto eylemlerini, dizi gösterilerle desteklediler.

İlk olarak 18 Haziran günü Bremen Eyalet Parlamentosu önünde kurulan çadırda 3 günlük bir açlık grevine gidildi. Eylem boyunca Alman kamuoyuna gelişmeler anlatılmaya çalışıldı, Kürt ve Türk halklarının mücadelesiyle dayanışma çağrılarında bulunuldu. İki yerel gazete ile Bremen radyo ve televizyonu grevcilerle roportajlar yaparak ve yayınladılar.

20 Haziran günü ise bir yürüyüş ve miting düzenlendi. 200 civarında kişinin katıldığı yürüyüşte, sloganlarla anti-demokratik uygulamalar kınandı, yapılan konuşmalarda ise Anti-Terör Yasası üzerinde uzunca duruldu.

Brüksel: ERNK ve TKP-B taraftarlarının 10 Haziran'da Belçika'nın başkenti Brüksel'de başlattıkları Anti-Terör Yasası'nı protesto, Türkiye ve Kürdistan'daki açlık grevleriyle dayanışma amaçlı açlık grevi eylemi, 19 Haziran'da yapılan bir basın toplantısıyla sonuçlandırıldı. Greve toplam 23 kişi katıldı.

Eylem boyunca kamuoyuna konuya ilişkin Fransızca ve Flamanca dillerinde bildiriler dağıtıldı. Açlık grevi, Almanya ve Belçika'nın değişik kentlerinden, yine Hollanda'dan gelen ziyaretçilerin yoğun ilgisiyle karşılaştı.

Bazı insan hakları kuruluşları temsilcileri ile Belçikalı parlamenterler grevi ziyaret ederek dayanışmalarını sözlü ve yazılı olarak ifade ettiler. Basın-yayın kuruluşları da eyleme büyük ilgi gösterdi.

Eylemin son gününde yapılan basın toplantısına bir parlamenter, bir senatör, bir eski Avrupa parlamentosu üyesi ve bazı parti temsilci ve üyeleri konuşmacı olarak katıldılar. VTM televizyonu, Flamanca De Morgeh, De Standard, Het Laatste Nievs, Fransızca La Libre gazeteleri, AFP haber ajansı, İnfo-Türk adına Doğan Özgüden ve Yunanistan Büyükelçisi sekreteri toplantıyı izlediler.

10-16 Haziran Berlin açlık grevi. Foto: Berxwedan

"Cizîra Botan ile Dayanışma-Kürdistan İçin Perspektifler" toplantısı

Köln *(Berxwedan):* 19 Haziran günü Almanya'nın Köln kentinde "Cizîra Botan ile Dayanışma-Kürdistan İçin Perspektifler" konulu kamuoyuna yönelik bir bilgilendirme toplantısı yapıldı. Oluşturulan "Kürdistan Çalışma Grubu" ile bir sağlık kuruluşu, 3 aydan bu yana Cizîra Botan'da bir sağlık ocağı kurmak için çaba harcıyorlar. Bu amaçla başlatılan kampanya çalışmaları 20 civarında demokrat ve ilerici Alman kuruluş ve örgütü tarafından destekleniyor. Başlatılan kampanya sürecinde bağışlar da toplanıyor. Şimdiye kadar Köln kentinde 12 bin mark toplandı. Toplam ise 25 bin markın toplanması hedefleniyor.

Aynı amaçlı bir çalışma da Almanya'nın Freiburg kentinde de sürdürülüyor. Toplanacak paralarla Cizîra Botan'da kurulacak sağlık ocağında, maddi durumu iyi olmayanların tedavisi yapılacak.

Bu amaçla, "Cizîra Botan ile Dayanışma-Kürdistan İçin Perspektifler" konulu toplantı düzenlendi. Toplantıda sağlık ocağının inşasıyla dayanışma sorunları ve Kürdistan'daki siyasal durum tartışıldı. Toplantıya Kürdistan'dan gelen bir insan hakları savunucusu, Uluslararası Af Örgütü temsilcisi Stefan Kessler ve Kürdistan Komitesi'nin bir temsilcisi konuşmacı olarak katıldılar. Ayrıca Cizîra Botan'da sağlık ocağı kurma yürütme komitesi adına iki temsilci toplantıda hazır bulundular.

Toplantıya 150 civarında Alman, Kürt ve Türk yurtsever, demokrat ve ilerici katıldı. Toplantıda son gelişmeler; insan hakları sorunları, TC'nin devlet terörü, son çıkarılan Anti-Terör Yasası, Alman emperyalizminin bunlardaki rolü etraflıca ele alındı. 610 mark bağış da toplandı.

Ayrıca, hedefe varmak için, en kısa bir zaman içinde, Köln'de Kürdistan'la dayanışma amacıyla uluslararası bir müzik ve folklor şenliğinin düzenlenmesi kararı alındı. Köln yerel gazeteleri, konuya ilişkin düzenli haber veriyor.

"Kürdistanlı Kadınlar Kültür Merkezi" açıldı

23 Haziran günü Almanya'nın Leverkusen kentinde **Yekîtiya Jinên Welatparêzên Kurdistanê-YJWK** (Kürdistan Yurtsever Kadınlar Birliği)'nin bir derneği açıldı. Dernek açılışına birçok kentten gelen çok sayıda Kürdistanlı yurtsever kadın katıldı. Derneğin adı, **"Kürdistanlı Kadınlar Kültür Merkezi"** olarak belirlendi.

Yapılan açılış konuşmasında, derneğin açılışının anlam ve önemi, derneğe düşen görev ve sorumluluklar ve neden böyle bir derneğe ihtiyaç duyulduğu konuları üzerinde duruldu. Köln kentinden gelen bir kültür grubu da açılışta müzik programını sundu. Dayanışma amacıyla ulaştırılan mesajların okunması ardından, yurtsever kadınlar birbirlerine hediyeler dağıttılar. Ardından büyük coşku yaratan çeşitli şiirler okundu.

Dernek YJWK'nin demokratik bir kurumudur. Kürdistanlı yurtsever kadınlar arasındaki birliği pekiştirmeye çalışacaktır. Kadınlar arasında yurtseverliği, yurt sevgisi ve vatana bağlılığı geliştirmeyi esas alacaktır

Diğer bir önemli görev de, diğer demokratik kadın örgüt ve kuruluşlarıyla dostluk bağlarını geliştirmek, karşılıklı bilgi alışverişinde bulunmak biçiminde ele alınmıştır.

Derneğin adresi:
Gustav-Heinemannstr.7
5090 LeverkusenAlmanya
Tel: 0214-7589

Foto: Berxwedan

YJWK Konferansı yapıldı

Paris *(Berxwedan):* **Yekîtiya Jinên Welatparêzên Kürdistan-YJWK** Fransa Örgütü'nün II. Olağan Konferansı 16 Haziran günü Paris kentinde yapıldı. Yoğun bir katılımın olduğu konferansta, Fransa'da da büyük bir yurtsever kadın potansiyelinin varlığına özellikle dikkat çekildi.

Konferans, devrim şehitleri anısına yapılan saygı duruşu ardından, bir yıllık geçmiş faaliyet raporunun okunmasıyla başladı. Rapora yönelik eleştirilerin sonuçlandırılmasından sonra, gelecek bir yıllık çalışma planı platforma sunuldu.

Yapılan tartışmalarda, Kürdistan kadınına layık geleceğin özgür bir Kürdistan'da olacağı önemle vurgulandı. Örgütlenme sorunu üzerinde uzunca durulduktan sonra örgütün yönetim birimlerinin seçimine geçildi. Kürdistan devrimine bağlılık sözü verilmesi ardından konferans da sonçlandırıldı.

Kürdistan halkıyla dayanışma gecesi

Strasburg *(Berxwedan):* Başta Kürdistan'daki mücadelenin hızla gelişmesinin ve Körfez krizinin sonuçlarının etkisiyle Avrupa'da birçok çevre Kürdistan sorununa sempatiyle yaklaşmaya başladı. Bunun bir ürünü olarak bazı demokrat ve hümanist çevreler, Fransa'nın Strasburg kentinde "Kürt Halkıyla Dayanışma Derneği" kurma çalışmalarına başladı. İlk pratik faaliyet olarak da, "Kürdistan Halkıyla Dayanışma Gecesi" düzenledi.

15 Haziran günü yapılan gecede açılış konuşması ardından, tiyatro, koro, ve folklor grupları ile yurtsever ozanlar programlarını sundular. Strasburg belediye başkanının yardımcısı olan bir bayan, Kürt Halkıyla Dayanışma Derneği üyelerinden iki temsilci birer konuşma yapıp şiirler okudurlar. Ayrıca İsviçre'den Kürdistan'a giden bir demokrat izlenimlerini ve Kürdistan halkının PKK'ye yaklaşımını aktardı.

Kürdistan şehitlerini anma futbol karşılaşması ve gecesi

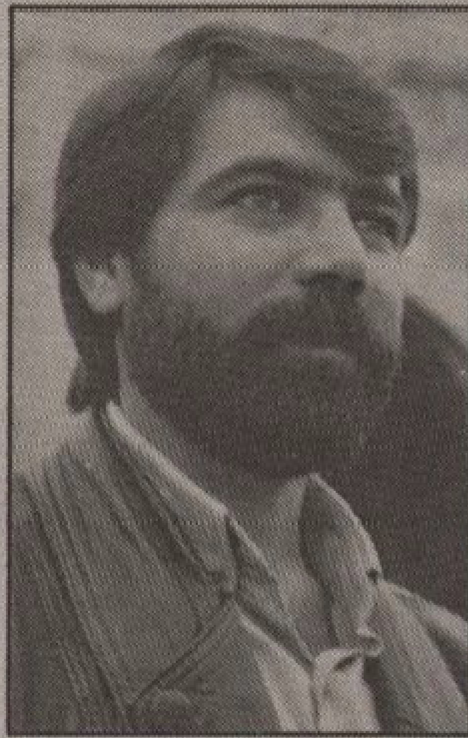
Zylland *(Berxwedan):* 8 Haziran günü Danimarka'nın İkast kentinde Kürdistan özgürlük ve bağımsızlık şehitlerini anma futbol karşılaşması ve gecesi düzenlendi. Karşılaşmayı Kopenhaag kentinden gelen **Feradspor** ile Zylland kentinden gelen **Karma Kürt Ekibi** yaptı. Şehitlerin anısına yapılan saygı duruşuyla başlatılan kaşılaşmayı Karma Kürt Ekibi 2-1 kazandı

Aynı amaçla akşam 200 kişinin katıldığı bir gece de düzenlendi. Bir müzik grubu ile yurtsever ozanlar, gecede devrimci halk türkülerini sund ılar. Gece, geleneksel "APO hate Hîlwanê" halayı eşliğinde sona erdirildi.

FEDAKARLIK VE YURTSEVERLİĞİN TİMSALİ HACI DOLAŞIR YOLDAŞIN ARDINDAN!

Ulusal kurtuluş mücadelemizin fedakar bir çalışanı **Hacı DOLAŞIR** yoldaşı, 24 Mart 1991 tarihinde İngolstadt yakınlarındaki evinde çıkan yangın sonucu yitirdik.

Hacı yoldaş Midyat yöresinden yoksul ve yurtsever bir ailedendir. Mücadelemizin Mêrdîn alanında yoksul köylülük arasında hızla geliştiği 70'li yılların sonunda mücadele ile tanıştı. Henüz mücadele içinde yeni iken, Kürdistan halkının bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini imha amaçlı 12 Eylül faşizminin ülkemizde giriştiği yoğun ve yaygın tutuklamalarda kendisi de tutuklandı. Üç ay sürekli işkencenin altında kaldı. O henüz sıradan bir taraftarken bile bildiği birçok sırrı titizlikle korudu ve işkencelere metanetle göğüs gererek düşmana karşı kinini daha da biledi. Daha sonra yattığı Amed(Diyarbakır) cezaevinde, süreç teslimiyetle direnişin kıyasıya çatıştığı bir süreçti ve **Hacı** yoldaş partiye ve halka bağlılığını burada da ortaya koydu. Bu sırada ailesinden birçok kişi de cezaevinde kaldı.

1984 yılında cezaevinden çıktığında uzun süre mücadele ile ilişkiye geçemedi. İçerde kaldığı sürece düşmanın baskı ve işkence uygulamaları ondaki mücadele azmini daha da geliştirmişti. Dağdaki yoldaşlarla ilişkiye geçebilirim düşüncesi ve umuduyla uzun bir süre mahkumlarla dağlarda kaldı. Ancak umudu gerçekleşmeyince tekrar Midyad'a döner.

Cezaevinde iki abisi daha bulunmaktadır. Bunlar aracılığıyla cezaevleriyle ilişkisini sürdürür ve 1988'de İstanbul'a taşınır. Burada uzun süreden beri aradığı ilişkiyi nihayet kurmayı başarır. Bunun üzerine cezaeviyle ilişkileri daha örgütlü ve düzenli biçimde sürdürür. İstanbul'da deşifre olması üzerine ailesiyle birlikte Adapazarı alanına taşınır, propaganda vb. çalışmalarını orada da sürdürür. Bu süreçte tutuklu ailelerini örgütlendirme doğrultusunda çok verimli çalışmalar sergiler.

Bu çalışmaları sonucu yeniden arama durumu ortaya çıktığından arkadaşlarının bilgisi dahilinde yurtdışına çıkar. Geldiği Almanya'da Nürnberg alanında cephe çalışanlarıyla ilişkiye geçer. Buradaki cephe çalışanlarıyla ilk biraraya geldiğinde, arkadaşları O'nun seçkin bir sorumluluk örneği sergileyerek, geçmiş durumu ve faaliyetleri hakkında hazırlamış olduğu kapsamlı bir raporla birlikte geldiğine tanık olurlar. Halka ve mücadeleye bağlılığı O'nun kısa sürede bu alandaki cephe faaliyetleri içerisinde de aktif olarak yerini almasını sağlar.

Alman polisi O'nun politik eğilimini farkettiğinden Onu İngolstadt'ın tenha bir köyünde, orman içindeki bir kampa vererek kitlelerle bağını koparmaya çalışır. Yaklaşık 20 km. uzaklıktaki bu köyden hergün bisikletle şehre gelerek kitleler arasına girmesi ve fedakarca her türlü faaliyete koşması, alandaki yurtseverler üzerinde son derece olumlu etkiler bırakır. Avrupa'da da şehit ve tutuklu aileleriyle ilişkiler geliştirir. Türkiye'de yürüttüğü çalışmalarını bu alanda da başarıyla yürütür. Bu yararlı faaliyetleri nedeniyle HEV-KOM yönetim kuruluna da seçilir. Ayrıca şehit düştüğü tarihe kadar bölge cephe faaliyetleri içinde aktif yer alır. Kürdistan Yurtsever İşçiler Birliği-YKWK'nin kuruluş çalışmalarına yaralı katkılarını sunar.

En son 1991 Mart'ında katıldığı HEV-KOM toplantısından döndüğü gün, Nürnberg'de yeni gelen yayınlarını da alarak, akşama doğru kaldığı kampa gider. O gece sabah yakın saatlere kadar ülkedeki yakınları için propaganda amaçlı bir konuşma kaseti hazırlar. Saat 04.00 sıralarında kaseti bitirerek yatar. Ancak 25 Mart sabahı saat 07.00 sıralarında kaldığı evin her yanını alev ve dumanlar sardığında eşinin çığlıklarıyla uyanır. Bir yandan çocuklarını bir yandan da yöneticisi olduğu HEV-KOM derneğinin yazı ve makbuzlarını kucaklayarak yangından kurtarır. Ancak komşu çocuklarının duman ve alevler arasındaki evden bağırmalarıyla **Hacı** yoldaş büyük bir insanlık ve fedakarlık örneği sergileyerek tekrar ateşin içine atılır. Ve komşu aileyi de çocuklarıyla birlikte yangından kurtarmayı başarır. O anda yayınların içerde kaldığını hatırlayan **Hacı** yoldaş, açık pencereden tekrar içeri girerek yayınları çıkarmak ister. Ulusal kurtuluşçu değerlere içten bağlılığı, O'nu, gözünü ateşten bile esirgemeyecek denli yüceltmiştir. İşte bu son içeri girişi sırasında dengesini kaybederek düşer ve geçirdiği beyin kanaması sonucu şehit düşer.

Bu olayı duyan İngolstadt alanındaki yurtseverler çok sevdikleri ve saydıkları **Hacı** yoldaşın anısına bağlılığın bir gereği olarak bir hafta süreyle işi bırakırlar. Bu arada çevre alanlarda da Onun yurtsever ve fedakar kişiliğini bilen ve yakından tanıyan yüzlerce ilerici ve yurtsever İngolstadt alanına gelerek O'na karşı son görevlerini yerine getirir. **Hacı** yoldaşın cenazesi 29 Mart günü onlarca araçlık bir konvoy eşliğinde Münih havaalanına getirilerek çokça hasretini duyduğu Kürdistan'a uğurlanır.

Hacı yoldaşın cenazesi doğum yeri olan Midyad'ta 30 Mart günü 4 bin kişinin katıldığı bir törenle toprağa verilir. Onun devrimci kişiliği, fedakarlığı, derin yurtseverlik duyguları; her türlü olanaksızlığa ve ağır ailevi problemlerine rağmen devrim ve kurtuluş için yorulmak bilmez çabası ve en son değerleri kurtarmak uğruna şahadete kavuşması, tüm ilerici devrimci ve yurtseverlerin ve özellikle de Avrupa'da çok ucuz değerlerden bile kopmakta güçlük çekenlerin örnek alması gereken yüce bir gerçekliktir.

Hacı yoldaş devrime, kurtuluşa ve partiye duyduğu sarsılmaz inancını, şehit düşmeden çok kısa bir süre önce cezaevine yazdığı ancak gönderemediği bir mektubunda şöyle dile getiriyordu: *"İçinde bulunduğumuz yıl bağımsızlığa gidilen bir yıldır. Yıl, düşmanın can çekiştiği bir yıldır. Yıl Newroz bayramımızın serîhildanlarla geçeceği bir yıldır. Yıl, yediden yetmişe herkesin mücadele cephesinde yer alması gereken bir yıldır."* **Hacı** yoldaşın bu son mektubu, tüm yurtseverler için geleceğin manevi emirleri olamalıdır, olacaktır!

Not: **Hacı DOLAŞIR** yoldaşın anısına, bölgedeki arkadaşları tarafından yazılarak nisan ayı başında bize postalanan bu yazı, bizden kaynaklanmayan nedenlerle ancak Haziran'da elimize ulaştı. Geç de olsa bu değerli yurtseverin anısına yazılmış yazıyı yayınlamayı görev biliyoruz.

Berxwedan

EMPERYALİSTLERİN TEZGAHLADIĞI PLAN KÜRTLERİ DEĞİL ÇÖKÜŞE GİDEN TC'Yİ KORUMA PLANIDIR

Baştarafı 1. sayfada

İlk bakışta birbirleriyle fazla ilintileri olmayan, birbirinden bağımsız ve kopuk görünen bu gelişmelerin tümü hiç kuşkusuz birbirleriyle yakından ilişkilidir. Hatta bu ilişki çoğu zaman ve çoğu yerde sebep-sonuç ilişkisi düzeyindedir. Bunu daha yakından görebilmek için konuyu bazı ana başlıklarıyla açmak gerekir. Bunun için de en son husustan, emperyalistlerin "Kürler için çevik kuvvet" oluşturma planından başlamakta yarar var.

Kürdistan'da güç konumlandırmak için TC'nin değil PKK ve ARGK'nin izni gereklidir

Haziran ayı ortalarında Almanya'nın Berlin kentinde başlayan ve 20 Haziran'da sonuçlanan Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansı (AGİK) Dışişleri Bakanları toplantısından sonra ABD, İngiliz ve Fransız dışişleri bakanları "Kuzey Irak"taki durumu görüşmek üzere biraraya geliyor. Bu görüşmede sözümona Güney Kürdistan halkını Saddam'ın olası saldırılarından korumak için "Türkiye'de yeni bir acil tepki gücü oluşturulması" konusunda ilke antlaşmasına varılıyor. Daha sonra Washington Post gazetesine yansıdığına göre "acil tepki gücü" (Poised Hammer=vurmaya hazır çekiç) bir tugay büyüklüğünde ve Amerika, İngiliz, Fransız ve İtalyan askerlerinden oluşması düşünülüyor. Silopi'de konumlandırılması planlanan ve İncirlik'teki hava kuvvetleriyle de takviye edilmek istenen böyle bir tugayın uygulamaya geçirilmesi için TC'den onay alınmasından sözediliyor. Ve bu konu Türkiye'de de asker-sivil, iktidar-muhalefet ve basın dahil çeşitli çevreler arasında bu günlerde yoğunca tartışılıyor.

Emperyalizmin "Kürtleri koruma" adı altında geliştirmeye çalıştığı planın esas amacının ne olduğu, hangi sinsi emeller için böyle bir adım atma ihtiyacı duyulduğu hususuna biraz aşağıda açıklık getirilmeye çalışılacaktır. Ancak herşeyden önce burada şu noktaya dikkat çekmekte yarar görmekteyiz: Kim tarafından ve ne adına olursa olsun Kürdistan'a güç konumlandıracaklar TC'nin değil PKK ve ARGK'nin iznini ve tavrını dikkate almak zorundadır. Çünkü Kuzey-Batı Kürdistan'da günümüzde TC'nin sömürgeci otoritesi yerle bir olurken PKK-ERNK-ARGK şahsında temsilini bulan ulusal kurtuluşçu otorite adım adım gelişmekte ve pekişmektedir. Dolayısıyla eğer PKK tavır ve ağırlığını koyarsa hiçbir güçün orada barınması kolay kolay mümkün olmayacaktır. Botan'a ya da Kürdistan'ın diğer bir alanına bu tarzda bir askeri güç yerleştirmeye kalkışmak demek, doğrudan doğruya halk kurtuluş ordumuz ARGK'nin denetim sahasına girmek demektir. Bu ise ARGK ile karşı karşıya gelmek gibi tehlikeli sonuçlar doğurabilir. Söz konusu planın sahiplerinin en başta dikkate almaları gereken olgu budur. Faşist Türk sömürgeciliğini askeri ve sivil kuruluşlarıyla Kürdistan'dan söküp atmak için görülmedik bir direniş sergileyen ve bu uğurda oluk oluk kan akıtan halkımızın, emperyalist tugayların kendi ülkesinde fink atmasına seyirci kalacağını varsaymanın büyük bir yanılgı olacağı açıktır. Olayın önemli bir boyutu bu.

Diğer bir boyutuna, yani emperyalistlerin Kuzey'de güç konumlandırma planının esas amacına gelince, bu konuda da farklı bazı faktörlerden sözetmek gerekir. Öncelikle bir noktayı altını çizerek vurgulamak gerekiyor. ABD emperyalistlerinin "Kürtleri koruma" iddiası ve bu doğrultuda koparılan gürültüler ve yapılan propagandalar büyük bir sahtekarlıktan başka birşey değildir. Kürtleri Saddam'ın gelecekteki olası katliamlarından koruma niyetinde olan bir güç geçmişte, hem de daha birkaç ay önceki yakın bir geçmişte Saddam'ın katliamlarına yeşil ışık yakar mıydı? ABD emperyalistleri bir yandan Kürtleri kışkırtıp diğer yandan Saddam'a yönelik saldırılarını öyle bir noktada durdurdu ki, bu, katliam ortamını ve koşullarını kendi elleriyle hazırlamak demekti. Kuşkusuz bu da nedensiz değildi. Amerika'nın çok sinsi hesapları vardı. Hiç hakkı olmadığı halde Ortadoğu'ya girmiş ve kanlı bir savaş başlatmıştı. Bu ise bütün dünyanın tepkisini çekmiş, saldırgan emperyalist yüzü teşhir olmuştu. Dünyanın gündemine ABD'nin bu saldırganlığı insanlığa yönelik bir tehdit olarak yer almıştı. Ancak Saddam'ın Güney Kürdistan'a saldırıya geçmesiyle birlikte ABD'nin kirli yüzü ve saldırganlığı konusu yerini yeniden Saddam'ın katliamcılığına bıraktı. Yani Amerika kendi yaptıklarını unutturarak yeniden tepkileri Saddam'a yöneltmeyi böylelikle başarmış oldu. Ne yazık ki, emperyalist propagandalara kapılmaktan kurtulamayan zayıf bellekli kimi ilerici ve demokrat geçinenler de emperyalistlerin istedikleri doğrultuda yelkenleri şişirmek için az çaba sarfetmediler.

ABD emperyalistleri böylece kendi saldırganlığını gözardı etmekle kalmadı, bir de Kürtlerin yardımına koşan iyilik meleği olup çıktı. Kürtlerin koruyucusu kesildi. ABD emperyalistlerinin bu doğrultuda nasıl sinsi planlar yaptığı ve Güneyli insanlarımızı nasıl bile bile bir katliamla başbaşa bıraktığı konusunda, "Kürtlerin Trajedisi" adıyla yeni yayınlanan Almanca kitabında Dr. F. İbrahim ilginç bilgilere yer veriyor. Belirtildiğine göre, Saddam daha saldırıya geçmeden önce ilgili ABD kuruluşları yüzbinlerce insan için çadır ve yiyecek paketleri hazırlamıştır. Öyle anlaşılıyor ki, Saddam'ın saldırılarından kaçıp sınırboylarına yığılan kitlelere havadan atılan yardım paketleri çok önceden hazırlanmıştı. Bu durum Güney Kürdistan halkının maruz kaldığı katliam ve soykırım senaryosunun başyazarının ABD emperyalistleri olduğunu açıkça ortaya koymaktadır.

Böyle bir kirli senaryonun yazarı ABD emperyalistlerinin şimdi de "Kürtleri koruma" gerekçesiyle tugaylar örgütlemesi ne kadar inandırıcı olabilir? En hafif tanımıyla büyük bir sahtekarlık örneği değil midir bu? girişimin esas amacının Kürtleri korumakla bir ilişkisi olmadığı açık. O halde nedir amaç?

Bu konuda NATO'nun plan ve strateji arayışları olduğu bilinmektedir. Özellikle Sovyetlerin -kendi deyimleriyle- bir tehlike olmaktan çıkması ve Varşova Paktı'nın dağılması ardından NATO'ya yeni işlev bulma tartışmaları yoğundur. Artık tehlikenin yoksul ülkelerden, bu ülkelerin ulusal ve toplumsal kurtuluş devrimlerinden geleceği varsayılmaktadır. NATO'nun öteden beri PKK önderliğindeki Kürdistan Devrimi'ni de kendisine yönelik en önemli tehdit olarak görüp değerlendirdiği ve bu tehditi ortadan kaldırmak için planlar yaparak belli oranda uygulamaya da koyduğu biliniyor. Son birkaç yıl içerisinde bu çerçevede içten ve dıştan ulusal kurtuluş mücadelemize yöneltilen saldırılar hatırlardadır ve bunlar halen de devam etmektedir. Daha henüz "Kürtleri koruma" lafları ortada yokken, yaklaşık bir ay kadar önce Belçika'nın başkenti Brüksel'de yapılan NATO Savunma Bakanları ilkbahar dönemi toplantısında NATO bünyesinde bir "vurucu güç" oluşturulması tartışıldı. Ve sonuçta "NATO ülkelerinin istikrarını tehdit edebilecek ani gelişmelere zamanında müdahale edebilmek" amacıyla "Hızlı Mukabele Gücü" adıyla çokuluslu bir güç oluşturulması kararı onaylandı.

Böyle bir gücün konumlandırılacağı alan da, hiç kuşkusuz tehditin en büyük olduğu bir alan olacaktır. En büyük tehdit Kürdistan Devrimi'nden geldiğine göre NATO'nun çok uluslu gücü için akla gelen ilk alan da Kürdistan oluyor. Nitekim bu gerçeği bir İngiliz savunma uzmanı şu sözlerle dile getiriyor:

"Avrupa'nın merkez cephesi artık Güneydoğu Anadolu'dur. Bunu herkes kabul ediyor. Batı Avrupa'nın en doğu ucundaki güvenli kale olarak, bu bölgedeki istikrarı en büyük yetenekle koruyabilecek tek ülke elbette Türkiye'dir." (Cumhuriyet, 21 Haziran 1991)

Görüldüğü gibi emperyalist uzmanlar da gerçeği itiraf etmekte artık bir sakınca görmüyor. NATO için, diğer bir deyimle emperyalistlerin dünyaya yeni bir düzen verme planları için bu denli ciddi bir tehdit durumuna gelen Kürdistan Devrimi'ni engellemek ve kuşatmak için ne yapılması gerekiyor? Herşeyden önce "Hasta adam"ı yaşatmak, yani TC'yi ayakta tutmak, bunun için çeşitli yol ve yöntemler geliştirmek gerekiyor. Ayrıca Kürdistan üzerindeki en gerici sömürgeci ittifak durumundaki TC-Irak ittifakının sarsılması Kürdistan Devrimi'nin gelişmesi için olumlu zemin yaratacağı için buna meydan vermemek, bunun için bozulan TC-Irak ilişkilerini onarmak ve düzeltmek, dolayısıyla bu gerici ittifakı yeniden pekiştirmek gerekiyor. Bunların da dışında günden güne büyüyen PKK önderliğindeki bağımsızlıkçı direniş mücadelesine ciddi bir alternatif oluşturmak, iflas eden işbirlikçi önderlikleri yeniden tesis etmek, öne çıkarmak ve bunları istenen alternatifi oluşturabilecek yeteneğe ulaştırmak gibi görevler ortaya çıkıyor. Bütün bunlara ilaveten bir de Botan'a askeri güç konumlandırıldı mı plan daha da yetkinleşmiş oluyor. Zaten yaşanan son gelişmeler de bir anlamda bu planın adım adım somutlaşması oluyor. Özellikle bağımsızlıkçı direniş mücadelemizin 1991 bahar ve yaz atılımları karşısında TC'nin içine düşmüş olduğu durum ve buna bağlı olarak yaşanan son gelişmeler, faşist rejimin kendi başına ayakta kalmasının olanaksızlığını iyice ortaya çıkarıyor.

ARGK'den izinsiz Kürdistan'a girmek tehlikelidir. Foto: Berxwedan

ANAP içindeki çalkantılar ve hükümet değişikliği derinleşen bunalımın somut göstergeleridir

Geçtiğimiz günlerin önemli bir gelişmesi de ANAP kongresi ve buna bağlı olarak Ankara'da gündeme gelen hükümet değişikliği konusudur. Türkiye'de başbakan adaylarının belirlenmesi ve göreve getirilmesi, biçimsel olarak parti kongrelerinde saptanıyor ve halk tarafından seçiliyor görünse de, esas vizenin Washington ve Brüksel tarafından verildiği biliniyor. O nedenle Haziran ortalarında toplanan ANAP kongresinde Yıldırım Akbulut yerine Mesut Yılmaz'ın seçilmesi fazla sürpriz olmadı. Mesut Yılmaz için gerek Amerika gerekse Avrupa'nın onay verdiği aylar öncesinde bile basın sayfalarına yansımıştı. Kaldı ki, günlük anlamda bile Özal'ın denetiminde olan ve herşeyiyle Özal'ı çekip çevirdiği bir ANAP'ta böyle bir isim değişikliğinin özünde fazla bir önemi de bulunmuyor.

Asıl önemli olan, böyle yapay bir değişiklik yaratarak, yani görüntüyü değiştirerek kitleleri bir süre daha oyalamak, yaşanmakta olan bunalımı hafifletmek ve dolayısıyla rejimin ömrünü biraz daha uzatabilmektir. Bilindiği gibi TC böyle hükümet değişikliği, seçim vb. olguları görüntüyü kurtarma ve kendini yaşatmanın bir aracı haline getirmiştir. Özellikle Kürdistan'da gerilla savaşının gelişerek rejimi çıkmaza sürüklediği son birkaç yıldaki seçim takvimlerine bir göz atıldığında, hemen her yıl, hatta kimi zaman yılda iki kez yapılan seçim ve referandumların, nasıl kitleleri oyalamanın ve rejimin sıkıntılarını gidermenin bir aracı olarak kullanıldığı açıkça görülebilir. Son hükümet değişikliği de bundan öte bir anlam taşımıyor. Mesut Yılmaz'ın rejimi bunalıma sürükleyen hiçbir soruna getirebileceği hiçbir çözüm yoktur. Sadece biraz daha liberal nağmeler okuyarak kitleleri bir süre daha oyalama gibi bir misyona sahiptir.

Hükümet değişikliği ile rejimin hiçbir sorununu çözemeyeceği, yaşadığı bunalımı atlatamayacağı, daha hükümet güvenoyu bile almadan, hatta güvenoylaması bile yapılmadan erken seçim tartışmalarının gündeme gelmesinden da açıkça anlaşılmaktadır. Yani burjuvazinin bile hükümet değişikliğiyle herhangi bir soruna çözüm bulunacağına dair inancı yoktur. Hatta krizi hafifletme ve ortadan kaldırma beklentileri bir yana, mevcut çözümsüzlüğe bir de "güvenoyu bunalımı" eklenerek durum daha da ağırlaştırılmıştır. Öyle ki, Türkiye'de yeniden muhtıra ve darbe gibi sözler edilmeye ve bu doğrultuda söylentiler yayılmaya başlamıştır. 26-27 Haziran tarihli günlük burjuva gazetelerinin sayfaları "Ordu

erken seçim istiyor" gibi başlıklarla yansıyan haberde, Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş'in, Özal'a, "ülke sorunlarının aşılması için Türk Silahlı Kuvvetleri'nin gerekli gördüğü çözümün bir an önce erken seçime gidilmesi olduğunu" bildirdiği belirtiliyor. Ve kimi çevreler bunun bir muhtıra veya darbe eğilimi taşıdığını öne sürüyor. Bunları belirtmemizdeki amaç darbe tartışmalarına taraf olmak değil elbet. Rejimin yaşadığı bunalımın ne denli derinleştiğine ve yaşanan çözümsüzlüğün boyutlarının nerelere vardığına dikkat çekmek için belirtiyoruz.

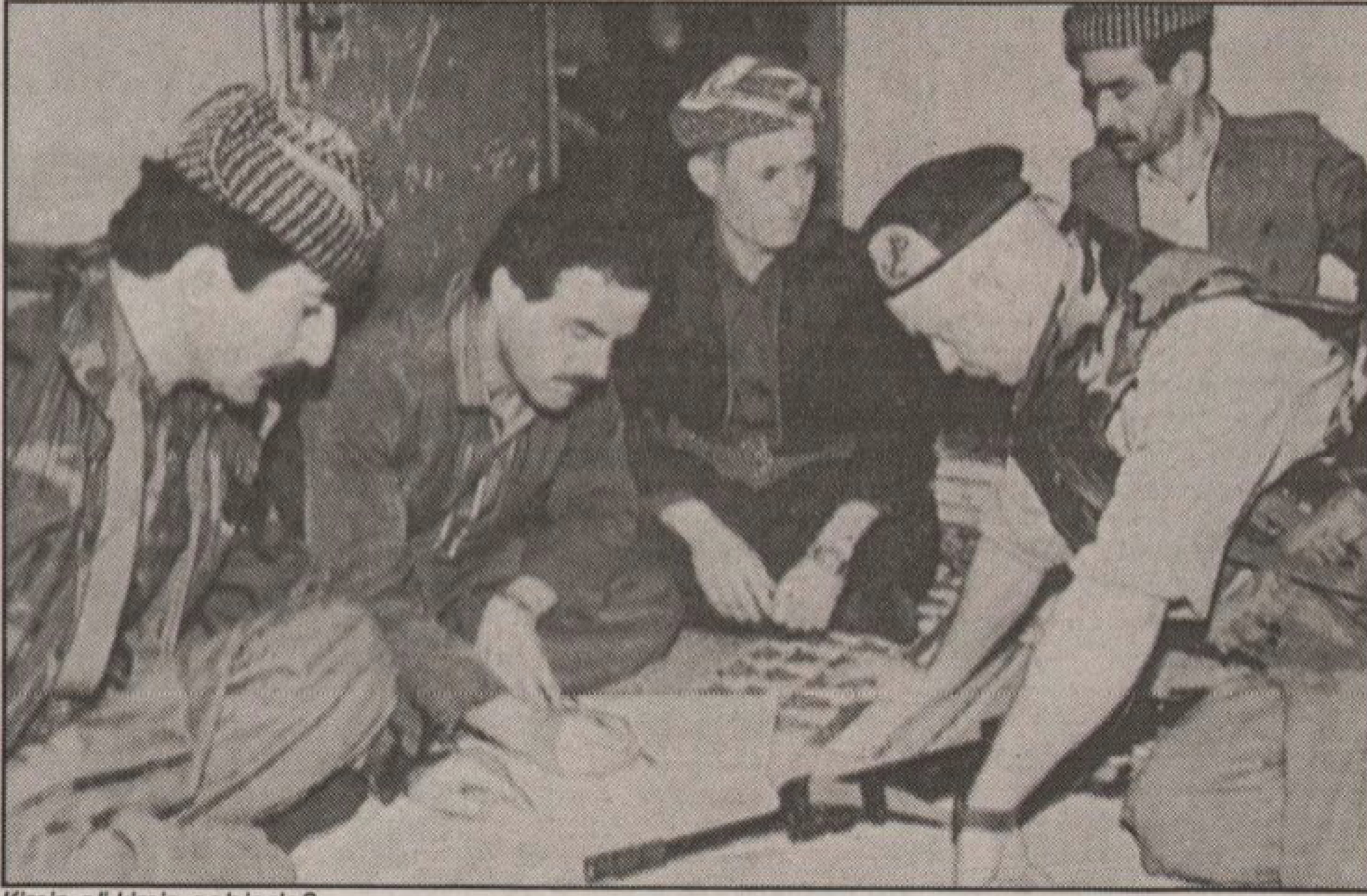
Rejimin çözümsüzlüğünü derinleştiren diğer bir husus da işçi hareketleri ve eylemlerinde görülen canlılık ve artıştır. Toplu sözleşme antlaşmaları sona eren ve yeni sözleşmeler için mücadeleye hazırlanan işçi sayısının milyonu aştığı belirtiliyor. Dolayısıyla önümüzdeki aylarda grev, gösteri vb. işçi eylemlerinin daha da artacağı tahmin ediliyor. Ayrıca Kürdistan'daki gerilla mücadelesinden moral destek ve güç alan Türkiyeli kitlelerin insan hakları ve demokrasi mücadelesinin de önümüzdeki süreçte gelişip güçleneceği ve bunun da rejimin sıkıntılarını daha da artıracağı söylenebilir. Daha şimdiden "İşçi-Botan elele, demokrasi karê me" sloganıyla bu olgunun hayata geçmeye başladığını görüyoruz.

Kısacası başta Kürdistan halkının bağımsızlıkçı direniş mücadelesi olmak üzere belirtilmeye çalışılan diğer olgular TC'yi kendi başına ayakta duramayacak denli sarsmıştır. Fakat emperyalizmin çıkarları için bu "Hasta adam"ın yaşatılması gerekiyor. İşte ABD ve diğer emperyalist müttefiklerinin "Kürtleri koruma" adı altında geliştirmek istedikleri planlar da aslında Kürtleri değil, çöküşe giden TC'yi koruma ve ayakta tutma planıdır.

Bu gerçeği Hürriyet'in başyazarı Oktay Ekşi bile Türkiye'nin durumuna hayıflanarak kabul ve itiraf ediyor. "Kuzey Irak'taki Kürt halkının güvenliği ile ilgili sorumluluğu Birleşmiş Milletler askerleri zaten devralmış bulunuyor. Yani Saddam Hüseyin eğer onlara zulüm yaparsa buna 'Hayır!' diyecek bir güç var. O halde ABD'ye, İngiltere'ye, Fransa'ya ne oluyor?" diye soran Oktay Ekşi, şöyle devam ediyor:

"Türkiye Cumhuriyeti toprakları bir müstemleke toprağı gibi yabancı askerlere açılmaktadır. ...Şu güzel Türkiye'ye bakın ne hale gelmiş? Bir zamanların süper gücü olan Sovyetler Birliği'nden kaynaklanan bir tehlike nedeniyle değil, kolu kanadı kırılmış bir Saddam Hüseyin'den veya onun ancak jandarma görevi yapacak kadar zayıflamış askerinden kaynaklanacak bir tehlike karşısında dahi kendi çıkarlarını koruma kararlılığını gösteremeyip, yabancılara sığınıyor" (Hürriyet, 26 Haziran 1991)

Şu bir gerçek ki, TC kendini emperyalistlerin kollarına yatırmayı kabullenecek kadar halsizleşmiştir. Korkusu da Saddam'dan değil, PKK önderliğinde gelişen Kürdistan Devrimi'ndendir. Ancak TC'yi "koruma ve kollama" görevi sadece Silopi'ye bir çevik kuvvet tugayı göndermeye çalışmakla sınırlı değildir. Aynı günlerde İstanbul'da toplanan Sosyalist Entrnasyonal'inde aynı amaçla kolları sıvamış olduğu anlaşılıyor.

Kimin eli kimin cebinde?

Osmanlı'nın başkenti İstanbul'da toplanan Sosyalist Enternasyonal TC'nin toprak bütünlüğünün savunucusu kesiliyor

Sosyalist Enternasyonal Konseyi toplantısının İstanbul'da gerçekleştirilmesi tesadüfi bir olay değildir. Adındaki kavramlarla fazla ilgisi bulunmayan Sosyalist Enternasyonal, sosyal demokratların özellikle de Alman sosyal demokratlarının denetiminde ve Avrupa emperyalistlerinin çıkarını savunan bir örgüttür. Avrupa emperyalistleri, iki bloklu sistemin çözülüşünden bu yana ABD ile rekabeti gün geçtikçe arttırıyor. Bu nedenle Ortadoğu'da yaşanan kriz ve savaşla birlikte Avrupa emperyalistlerinin bu bölge üzerindeki tarihi ilgi ve hesapları güncel planda da canlanmış ve meydanın tümüyle ABD'ye terkedilmemesi için çabalar yoğunlaştırılmıştır. NATO'nun bütün dikkatleri bu bölge üzerinde odaklaşmıştır. İngiliz uzmanın yukarda aktardığımız "Avrupa'nın merkez cephesi artık Güneydoğu Anadolu'dur" tarzındaki sözleri bu açıdan oldukça anlamlıdır.

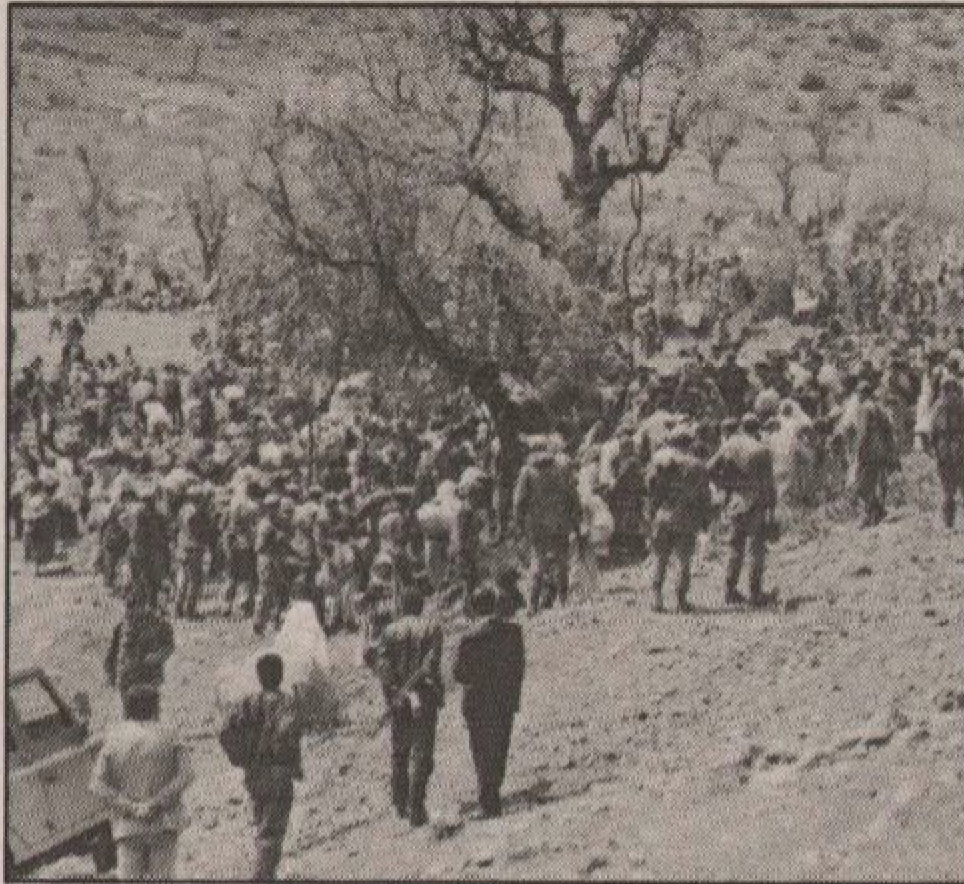
Yüzyılımızın başında "Hasta adam" diye tanımladığı Osmanlı İmparatorluğu'nu kendi emperyalist çıkarları için yıllarca yaşatan Avrupa emperyalistleri, şimdi de Osmanlının başkentinde, imparatorluğun mirasçısı sömürgeci-faşist TC'yi yaşatma planları yapıyor. TC'ye yönelik en büyük tehdit Kürdistan Devrimi olduğuna göre, Kürdistan Devrimi'ni tasfiye etme planlarının ağırlıkta olması da anlaşılır bir durumdur.

Sosyalist Enternasyonal toplantısının baş gündem maddesi Kürt sorunudur. Ele alış tarzı soruna gerçekçi ve adil bir çözüm getirmek değil, bağımsızlıkçı direniş mücadelesini tasfiye etmek doğrultusundadır. Avrupa emperyalistlerinin öteden beri Kürdistan Devrimi'nin öncüsü PKK'ye dayattığı, silahları bıraktırma ve boyun eğdirme girişimi ve istemi Sosyalist Enternasyonalin de talebi olarak netleşiyor. Ve bu talep, emperyalist çözümün aracı olarak öne çıkarılan Talabani'nin "PKK bir yıl silahları bırakmalı, askeri eylemleri durdurmalı" çağrılarında somutlaşıyor.

Denilebilir ki, Sosyalist Enternasyonal belki de sorunun barışçı yöntemlerle halledilmesini istiyor, bu kötü müdür? Fakat eğer gerçekten niyet Kürdistan Devrimi'ni tasfiye değil de, soruna barışçı yol ve yöntemler bulmak olsaydı, en başta TC'nin Kürdistan'da hiç bir kural tanımadan yürüttüğü vahşi özel savaşının durdurulması talep edilmeliydi, bu vahşete son vermesi istenmeliydi. O zaman belki çağrıların bir anlamı olabilirdi. Oysa böyle bir yönelim görülmediği gibi, toplantının sonunda alınan TC'nin toprak bütünlüğünü savunucu ve Türk sömürgeciliğinin Kürdistan üzerindeki tahakkümünü onaylayıcı karar, Kürdistan halkının ulusal ve demokratik haklarını hiçe sayan bir saygısızlık örneğidir. Söz konusu kararda şöyle deniyor:

"Kürt sorununun çözümü için ayrımcı adımların desteklenmesi ve bu bölgelerde küçük devletler oluşturulması yararlı değildir. Sorunun çözümü, bölgedeki devletin yeniden bölünmesi değil, Kürt kökenli yurttaşlara sahip devletlerin demokratikleşmeleri ve Kürtlerin de diğer yurttaşlarla birlikte tüm demokratik haklardan yararlanmalarıdır."

Bu kararın, can çekişmekte olan sömürgeci-faşist TC'yi yaşatma ve bunun güvence vermenin belgesi olduğu açıktır. Avrupa emperyalistlerinin çıkarının formüle edilişi ve Kürdistan halkının haklarının saygısızca çiğnenerek geleceğini ipotek altına alınışı demek olan bu kararın, Kürdistan halkı için hiçbir geçerliliği olmayan, bunun da ötesinde tepkiyle karşılanan ve reddedilen bir hükümsüz belge olacağı da bir o kadar açıktır.

Hangi politikaların ürünü bu acılar? Foto: Berxwedan

TC-Irak yakınlaşması ve Güneyli güçlerin Bağdat yönetimiyle görüşmelerinin seyri

Uluslararası sömürge Kürdistan üzerindeki TC ile Irak ittifakının sarsılması ve zayıflamasının ulusal kurtuluş mücadelemiz açısından doğuracağı elverişli koşullara yukarıda dikkat çekildi. Bu durumdan en çok rahatsız olan çevrelerin başında ırkçı-şöven kemalist kesim gelmektedir. Bu anlayışın en sadık temsilcisi sıfatıyla Ecevit'in bu doğrultuda içine girmiş bulunduğu hummalı faaliyet biliniyor. Birkaç kez Saddam'ın ayağına gittiği gibi Irak dışişleri bakanı Tarık Aziz'in Ankara'ya gelmesini de sağlattı. Bu tür çabalar salt Ecevit'le sınırlı da değil. TC ile Irak arasında soğuyan ilişkileri yeniden düzeltmek için, iktidarı ve muhalefeti ile hemen her kesimden istek ve hareketlenme görülmektedir. Örneğin Demirel'in de önümüzdeki günlerde Irak'a gitmeye hazırlandığı belirtilmektedir.

Kürdistan Devrimi gelişip yeni mevziler kazandıkça, Irak ile savaşa giren ABD dahil emperyalistlerin de TC-Irak yakınlaşmasından fazla rahatsızlık duymamaya başladıkları gözlenmektedir.

Diğer yandan Güneyli güçlerin de emperyalist "çözüm"lere yattığı emperyalistlerin geliştirmek istedikleri her türlü planın daha çok savunucusu kesildikleri, bunları daha çok sineye oturtukları görülmektedir. I-KDP zaten emperyalistlerin emirleriyle hareket eder bir konumdadır. KYB lideri Talabani de emperyalistler ve TC tarafından kabul gördükçe, onların istemleri doğrultusunda açıklamalar yapmaya başladı. Emperyalizmin bunları bu tarzda öne sürmesi uzun ve kısa vadeli pek çok nedene dayanmaktadır. Bağımsızlık temelinde gelişen Kürdistan Devrimi'ne bu güçler aracılığıyla bir alternatif yaratma uzun erimde ele alınan ve düşünülen hesaptır. Daha kısa erimde ise, Güney Kürdistan alanının mücadelemizin bir cephe gerisi olarak kullanılması olanaklarının ortadan kaldırılması amaçlanmaktadır. Bunun için KDP'yi avucunun içine alarak istediği gibi yönlendiren emperyalistler, diğerlerini de benzer konuma getirmek için çalışmaktadır. Bunlara sunduğu en ufak bir kırıntı karşılığında onları nasıl PKK karşıtı demeç ve açıklamalara zorladıkları gözler önündedir. Salt PKK aleyhtarlığı da değil, halkı bağımsızlık mücadelesinden soğutmak için, bağımsızlık düşüncesinin gerçekleşemeyecek bir hayal olduğunu hergün bunlara nasıl tekrarlattığına ibret verici bir biçimde tanık olunmaktadır. Herhalde halk önderliği adına halkın çıkarlarına bu denli ters bir misyonun sahibi olmanın örneklerine dünyada fazla rastlanmasa gerek. Emperyalistlere ya da şu veya bu dış güce güvenmenin ne anlama geldiği daha iki-üç ay gibi çok kısa bir süre önce en trajik biçimde Güney Kürdistan'da yaşanırken, şimdi yine silahları bırakıp emperyalistlerin "çözüm"lerine yatmayı salık vermek bir talihsizlik değilse nedir?

Saddam yönetimiyle uzun süreden beri sürdürülen görüşmelerin sonuç aşamasına geldiği ve pürüzlerin ortadan kaldırılarak anlaşmaya varılmak üzere olunduğu belirtiliyor. Bunun için antlaşma koşullarını son bir kez gözden geçirmek üzere Kürdistani Cephe liderleri, aşiret reisleri ile ABD ve İgiliz yetkililerinin bir araya geleceklerinden söz edildi. Daha sonra Barzani ve Talabani'nin farklı farklı açıklamalar yaptıkları görüldü. KYB lideri daha ileri taleplerde bulunuyor gibi bir görüntü yaratmak istese de, aralarında esasında ciddi bir görüş ayrılığı yoktur. Sadece bir egemenlik çekişmesi söz konusudur. Ve bu egemenlik çekişmesi önümüzdeki süreçte daha da derinleşebilir.

Kısacası öyle anlaşılıyor ki, otonomi görüşmelerinde yine iş dönüp dolaşıp emperyalistlerin güvencesine dayanacaktır. Emperyalistlerin güvencesine dayanan bir "çözüm"ün ne büyük bir çözümsüzlük ve felaket olduğu da, binlerce insanımızın döktüğü ve henüz kurumamış kanla çok yakıcı biçimde kanıtlanmıştır.

Sonuç olarak, emperyalistlerin Kürt işbirlikçilerine de önemli roller atfederek hazırladığı senaryo ve tezgahladığı plan, Kürdistan halkını değil, bağımsızlıkçı direniş mücadelemiz karşısında kendi başına tutunmakta zorlanan TC'yi koruma ve ayakta tutma planıdır. Fakat halkımızın PKK-ERNK-ARGK önderliğinde kararlı, bilinçli ve görkemli ayağa kalkışı bu tür sinsi planları yerlebir edebilecek güçtedir.

HALK KURTULUŞ ORDUMUZ ARGK SAFLARINA KATILAN GENÇ SAVAŞÇILARIN MESAJLARI

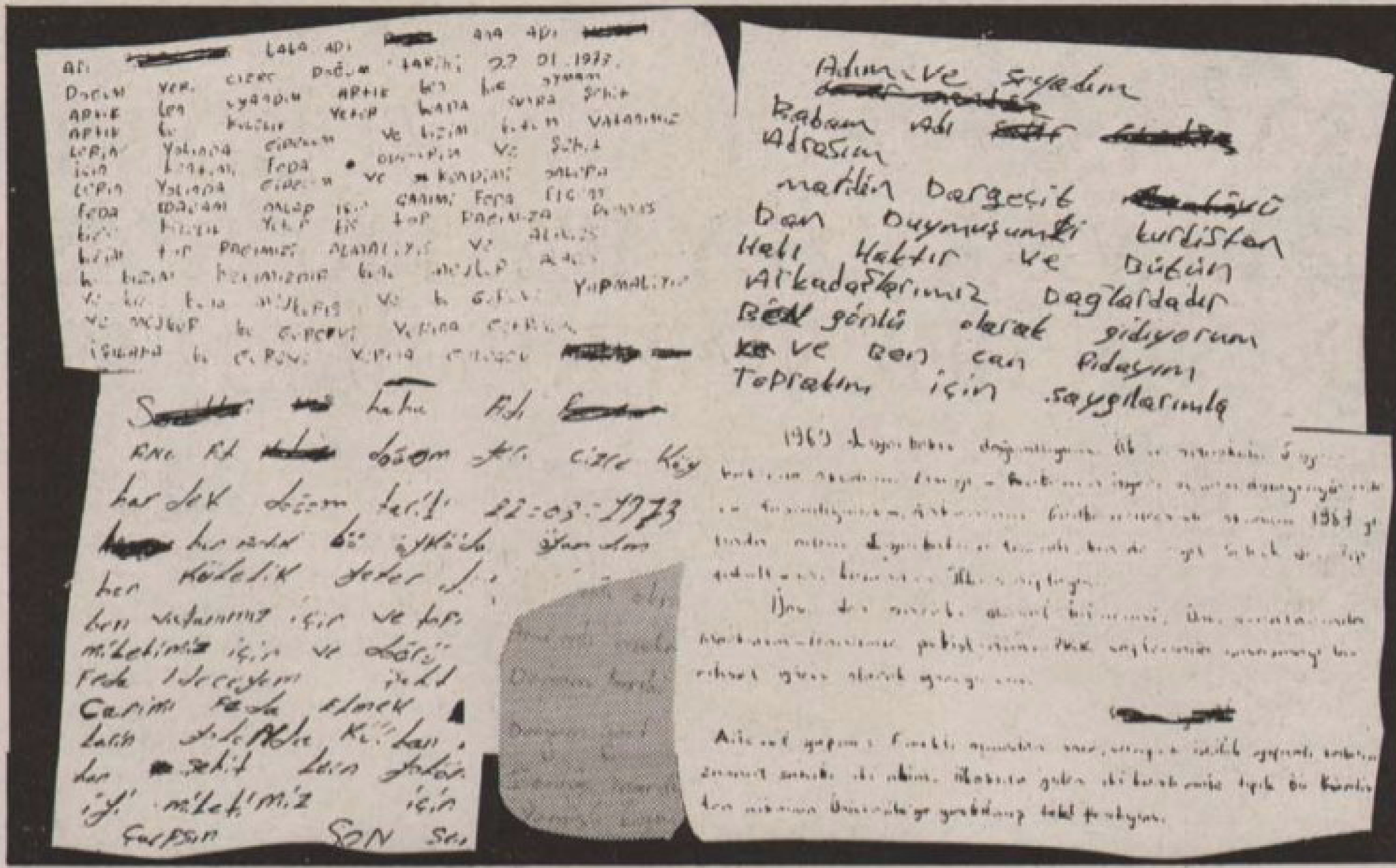
Ulusal bağımsızlık ve özgürlük mücadelemizin içerisinde bulunduğu bu süreç bir anlamda da ordulaşma ve halk kurtuluş ordumuz ARGK'yi nitel ve nicel olarak büyütme geliştirme sürecidir. Kürdistan halkının bu sürece verdiği yanıt, gerçekten göğüs kabartıcı ve gurur vericidir. Halkımız öncüsüne duyduğu güven ve Başkan APO'ya duyduğu inançla, her şeyini mücadelenin hizmetine sunduğu gibi en değerli varlığı olan genç evlatlarını da ARGK saflarına katmada adeta yarış halindedir.

1991 Bahar ve Yaz Atılım süreci, ARGK saflarına en yoğun akınların yaşandığı süreçtir de. Kentte ya da kırda olsun, kadın ya da erkek olsun, üniversite öğrencilerinden okuma yazma bilmeyen dağdaki çobanına kadar her meslek, cinsiyet, sınıf ve tabakadan Kürdistan gençleri, büyük bir şevk ve coşkuyla gerilla saflarına akın etmektedir. Öyle ki, bazı bölgelerde gerilla birlikleri yeni katılımların teknik ve lojistik gereksinmelerine karşılamada zaman zaman güçlükler çekebilmekte, yoğun katılımlara cevap verememektedir.

ARGK saflarına bu büyük akını, kurtuluş ordumuzun bu yılki pratik faaliyetlerinden de somut olarak görebilmek mümkün. Gün geçtikçe daha büyük birlikler halinde hareket ediyor gerilla. Takımlar bölüye, bölükler tabura, taburlar tugay ve tümenlere dönüşerek büyüyor. 1991 yazına girdiğimiz şu sıralarda, Kürdistan'ın dörtbir alanında sömürgeci-faşist ordu sürülerine vurulan birbirinden büyük darbeler bu gerçekliğin bir sonucu ve kanıtıdır.

Öte yandan sayısal büyümenin de ötesinde, kısa mesajlarını bu sayfada göreceğiniz her bir ARGK neferi, taşıdığı gerçek vatan sevgisi, büyük yurtsever öz ve muazzam fedakarlık duygusu gibi özelliklerden ötürü, düşmanın bir alayına bedeldir. Bu kahraman neferler karşısında dizbagları çözülüp korkudan firar eden ya da silahını can havliyle kendisini gerillaya karşı savaşa zorlayan subaylarına çeviren sömürgeci ordu saflarındaki askerlere hak vermemek doğrusu mümkün değil.

ARGK saflarına yeni katılan bu kahraman savaşçılarımızın özlü ve içten mesajları aynı zamanda tüm Kürdistanlı gençlere de bir çağrı niteliğindedir. Gençlerimizin buna en büyük karşılığı vereceklerine inanıyoruz.

Adım ve soyadım [redacted]
Babamın adı [redacted]
Adresim
Mardin Dargeçit [redacted]
Ben duymuşum ki Kurdistan
Halkı haktır ve bütün
arkadaşlarımız dağlardadır
[redacted] gönlü olarak gidiyorum
[redacted] ve ben can fedayım
Toprağım için saygılarımla

ARGK saflarına yeni katılan savaşçıların elimize ulaşan birkaç mesajını, imla yanlışlarını çok az bir düzeltmeye tabi tutarak yayınlıyoruz.

Adı: Ş.N
Doğum tarihi: 1973
Doğum yeri: Cizîra Botan

Artık ben uyandım. Artık ben hiç uyumam. Artık bu kölelik yeter. Bundan sonra şehitlerin yolundan gideceğim. Ve bizim bütün vatanımız için kendimi feda ediyorum. Şehitlerin yolunda gideceğim ve kendimi onlara feda edeceğim. Onlar için canımı feda edeceğim. Bize kölelik yeter, biz toprağımıza döneceğiz. Kendi topraklarımızı almalıyız ve alacağız. Bu bizim hakkımızdır. Bunu mecbur alacağız ve biz buna mecburuz. Bu görevi yapmak, yerine getirmek mecburiyetindeyiz. İnşallah bu görev yerine gelecektir. Allahın izniyle.

Adı Soyadı: H. U.
Doğum tarihi: 1974
Doğum Yeri: Mêrdin

Sayın, saygıdeğer milletimiz ve vatanımız, Kürt devleti için, özgürlük için ve eşit haklar için, bağımsız bir devlet kurmak için mücadele ediyoruz. Canımı feda ederek, milletimiz uğruna elimden geldiği (kadar) mücadele etmekteyim. Sayın liderimiz APO'ya saygılarımı sunarım.

Adı Soyadı: E. Y.
Doğum tarihi: 1969
Doğum yeri: Amed

İlk ve orta okulu Diyarbakır'da okudum. Liseyi, babamın işyeri olması dolayısıyla ailece taşındığımız Ankara'nın Gölbaşı ilçesinde okudum. 1987 yılında ailem Diyarbakır'a taşındı. Ben de o yıl tıp fakültesini kazandım. 3. sınıftayım.

Üniversiteden önceki ulusal bilincimi, üniversite sıralarında Marksizm-Leninizm'le pekiştirdim. PKK saflarında savaşmayı tarihsel görev olarak görüyorum.

Adı soyadı: S. N.
Doğum yeri: Cizîra Botan
Doğum tarihi: 1973

Ben artık bu uykudan uyandım. Bu kölelik yeter diyorum. ben vatanımız için ve toprağımız için ve milletimiz için (kendimi) feda edeceğim. Şehitlerin yolunda canımı feda etmek istiyorum. Şehitlerin yolunda (canımı) kurban edeceğim. Eğer ben iyi milletimiz için şehitlerin yolunda canımı feda etmezsem Allah beni çarpsın.

Son selam şehitlerimize ve okuyana.

Adı Soyadı: Ö. G.
Doğum yeri: Kerboran

Ben duymuşum ki, Kürdistan halkı haktır ve bütün arkadaşlarımız dağlardadır. Ben de gönüllü olarak gidiyorum ve ben can fedayım, toprağım için.

Saygılarımla

E. Dilavî

KÜRDİSTAN'DAKİ SAVAŞ VE GEREKLERİ

Konunun anlaşılabilmesi için her şeyden önce savaş olgusunun anlaşılması gereklidir. Bunun için önce kısaca savaşın bir tarifini yapalım. Savaş; *"Karşılıklı iki tarafın yaşamın her alanında her türlü imkanlarını kullanarak boy ölçüşmesidir"* diye tarif edilebilinir. Bu anlamda savaş çok boyutlu ve karmaşık bir olgudur. Savaşta herhangi bir alanda kazanımların elde edilmesi, savaşımın diğer alanlarından soyut olmadığı gibi bu alanlardaki güçler dengesiyle ilintili olup imkanların en iyi şekilde değerlendirilmesine bağlı olduğu bilinir. Bu durum savaşımın gereği olduğu kadar kazanımların da ön koşuludur.

Kural olarak, savaşlarda her iki taraf da kazanmak için tüm imkanlarını mümkün olan azami derecede arttırarak en etkin şekilde kullanır. Savaşı kazanmak demek, karşı tarafa yenilgiyi kabul ettirmek demektir. Bu da, savaşımda güçler dengesindeki olanakların etkin kullanılmaları ile direkt ilintilidir. Dolayısıyla karşı tarafın imkanlarını tamamen yok etmek veya savaşı sürdüremeyecek derecede zayıflatmak ile eş anlamlıdır.

Kürdistan halkının feodal önderliklerinin, savaşımın değişik alanlardaki gereklerini yerine getiremedikleri veya getirmeyi istemedikleri için savaş, Kürdistan alanlarında savaş olma niteliğini kaybetmekte ve her defasında Kürdistan halkını katliamlara uğratma, sürme ve süründürmenin bahanesi ve başlangıcı anlamlarına getirilmiş ve neticede öz düşmanlarının insaflarına sığınma alışkanlığı yaratılmıştır. Kürdistan halkına da kanıksatılmak istenen bu durum, Kürdistan halkına bir kader gibi benimsetilmek istenmektedir. Son derece aşağılayıcı olan böylesi durumlar, Kürdistan halkının hak etmediği derecede sosyal ve psikolojik acizliğe düşürülmesidir. Böylece, bu alanlarda Kürdistan halkının savaşımı kaybetmesinin temelleri oluşturulup kendine olan güvenini yitirmesi ile yenilgiyi bir kader gibi algılamaya alıştırılmaktadır. Bu hale getirilmek istenen Kürdistan halkı, yüzyıllardan beri, yüzbinlerce yiğit evladının kanlarının sulandığı topraklarda, düşmanlarının kendilerine acıyarak tanıyacakları sadaka niteliğindeki haklara razı edilmektedir. Bu da Kürdistan halkının öz düşmanları olan sömürgeci ve emperyalist güçlerin, Kürdistan halkının kendilerine ve önderlerine olan güvenlerini yıkarak tüm umutlarını öz düşmanları olan sömürgeci güçler ile emperyalistlere bağlayıp, onların insaflarıyla tanıyacakları sınırlar içinde haklarının kalmasına rıza göstermelerini sağlamaktır. Böylece kişiliksiz efendilerinin her söylediklerine boyun eğen silik bir Kürdistan halkı yaratılmak istenmektedir.

Buna karşın, Kürdistan halkı kendi öz gücü ve yetenekleri ile savaşımın kurallarına bağlı olarak değişik alanlarda kazanımlar elde etse, o zaman kendisine ve önderlerine güveni artacak ve yaratıcı yeteneklerini daha da etkin kullanabilecek düzeye gelebilecekti. Böylece düşman güçler, Kürdistan halkının kazanımlarına ellerini uzatmakta zorlanacak ve böyle bir durumda başlarına gelebilecekleri hesap etme durumunda kalacaklardı.

Günümüz şartlarında savaşımın gereklerine uygun hareket etmek gayretleri içinde bulunan ve böylece Kürdistan halkının öncü gücü konumunu haklı olarak elde eden PKK, çok kısa sayılabilecek bir zaman süreci içerisinde savaşımın sosyal, siyasi, askeri ve ekonomik alanlarında önemli ve aynı zamanda çok kıymetli kazanımlar elde etmiştir. Kürdistan'da kendine ve önderliğine güvenen, onurlu, direngen ve yeteneklerini geliştirip kullanan bir evreyi başlatmıştır. Kürdistan halkı için çok anlamlı ve büyük olan bu kazanımlar ile yabancı ve olumsuz etmenlerden bünyesini temizleme, kendi öz benlikleri ile kişiliğine dönüşüm ve olumlu öz iç dinamiklerini geliştirme ve kullanma sürecini başlatmıştır. Böylece Kürdistan'ın olumsuz ve karanlıklar içerisinde yüzen tarihi akışını bir güneş gibi aydınlatarak Kürdistan halkına yaraşır bir şekilde doğru yönde yönlendirmiştir. Bu durum ise bölge sömürgecileri ile özellikle emperyalist güçlerin ezilen halklar üzerinde uygulamak istedikleri planlarını bozmaktadır. Bu anlamda Kürdistan halkının önderi ve ezilen halkların dostu olan PKK, sömürgeci ve emperyalistlerin can düşmanı olmuştur.

Bölge sömürgeci ve emperyalist güçlerin, Kürdistan halkına yönelik hiç bir insani ve ahlaki kural tanımadan kirli, hilebaz ve insanlık dışı savaş araç ve gereçlerini kullanmalarına karşın, Kürdistan halkının haklı ve bilinçli ulusal bağımsızlık mücadelesini geriletme olanağını elde edemeyişleri, onları çileden çıkarıp daha da saldırganlaştırmaktadır. Buna karşın haklı olduğu kadar şerefli olan, Kürdistan halkının PKK'nin önderliğindeki ulusal bağımsızlık mücadelesinin amaçladığı nihai zaferi ile taçlanması için her onurlu insanın ve özellikle Kürdistanlılar'ın, devrimci ve demokratların aşağıda sıraladığım yöntem ve önlemleri uygulayıp yaygınlaştırmaları ile destek verdiklerini göstermelerini bekliyorum:

a) Sömürgeci devletlere her ne isim altında olursa olsun, hiç bir verginin ödenmemesi,

b) Sömürgecilerin üretimi olan malların alınıp satılmaması,

c) Sömürgeci ülkelere turistik veya tatil seyahatlerinin yapılmaması,

d) Sömürgeci ülkelere para gönderilmemesi ve yatırım yapılmaması,

e) Avrupa ülkelerinde olup da sömürgecilerin bankalarına paralarını yatırmış olanların, paralarını derhal çekip bulundukları ülkede bir bankaya yatırmaları,

f) Sömürgeci devletlerin ordularında askere gitmeme, (Kürdistanlı askerlerin orduda öldürüldükleri basına yansımış ve bu bir gerçektir),

g) Askerlik için bedel ödenmemesi,

h) Haksızlık tarafına düşmemek ve sömürgeci uygulamaların aleti olmamak için emniyet görevlisi olmamak, her ne şart altında olursa olsun koruculuğu kesin olarak reddetmek,

i) Sömürgeci güçlere ihbarcılık, ajanlık ve işbirlikçilik yapmamak.

Bu önlem ve yöntemler, uygulanması ve uygulatılması zorunluluk haline gelmiş olanlardır. Kaldı ki, bu önlemlerin bazıları vatana ihanet suçunun kapsamına girmektedir. Kürdistanlı olan bir kişinin ya da devrimci demokrat olan kişilerin, böylesi suçları işlemeyeceklerine inanıyorum.

Her şeye rağmen, bu önlemlerin kapsamı içerisinde kalan herhangi bir suçun işlenmesi zorunluluğu doğduğunda ise, Kürdistan halkının haklı ulusal kurtuluş ve insanlık onurunu koruma mücadelesine sadakatla bağlı kalarak ve sömürgeci, haksız, insanlıktan nasibini almamış olan düşmanlara zarar verme temel bilinci ile hareket edilmelidir. Hiç bir zaman haklı ile haksız arasındaki savaşımda, haksızların suç ortağı olmamayı akıldan çıkarmamak gereklidir. Bu sadece Kürdistanlı, yurtsever, devrimci olma zorunluluğu olmayıp, aynı zamanda insanlığın yaşamının da bir gereğidir.

Okuyucunun kaleminden

KÖRFEZ SAVAŞININ GÜNEY KÜRDİSTAN'DAKİ SONUÇLARI VE KUZEY-BATI KÜRDİSTAN'DA KÜRT AYDINININ BEYNİNİ KEMİREN KORKAKLIK!

Ajanslar son iki aydır manşet ve ekranlarında bir halkın soykırımının ufak bir parçasını dünya kamuoyuna sunmaktadırlar. Israrlı ve sistemli bir şekilde bir halkın "yenilgisinden", "soykırımından", "sefaletinden" dem vurmaktadırlar. Kürtler bu yüzyılın son çeyreğinde yeniden oluşturulan, Amerikan emperyalizmi tarafından dayatılan emrivaki yasaların kurbanlarıdırlar. Bir yenilgiden söz etmek için vaktin henüz erken olduğunun altı çizilerek vurgulanmalı. Ülkelerini, topraklarını terk eden Kürtlerin; dağlara, kara, soğuğa sığınan Kürtlerin; kaçamayan, Irak rejiminin kanlı ellerinde kalan Kürtlerin; atılan bombalara hedef olan Kürtlerin, kısaca bu vahşetten kurtulan ve kurtulamayan Kürtlerin omuzları üzerinde yeni bir doğuşun, daha ciddi ve daha radikal bir doğuşun can damarları durmaktadır. Ortadoğu'da şu anda bir yenilgiyi Saddam'ın terör devleti yaşamıştır. Amerikancılığa sonuna kadar soyunan Kürt hareketleri ve "öğeleri", emperyalizmin Kürdistan'daki uzun ve kısa vadeli çıkarlarını hesaplamayanlar, ülkelerinden uzak, ecnebi sokaklarında, "lüks" kahve köşelerinde "yüksek düzeyde diplomasi" yaptığını iddia edenlerdir. Bunlar "diplomatik ilişkiler" adı altında Kürt halkı adına çok kolayca konuşabildikleri gibi, en ufak bir çıkarları için de, emperyalist burjuvazinin ayağına kadar gidebilmektedirler. Bunlar, diplomasinin ancak ve ancak sahip oldukları güç oranında işlerlik kazanabileceğini, emperyalist burjuvazinin Kürtler için, onlara olan "namus" borcundan, hayranlıklarından dolayı seferber olamayacağını bildiklerini her seferinde vurgulamaktadırlar. Peki, bu "aydınlar" yumağının vatanları için, halkı için istedikleri nedir ve oraya nasıl varılır? Bütün ilişki ağlarını kendi karanlık ve korkak yaşamlarının anlamsız gerekliliğinde toplayan bu "aydınlar" yumağının bağımsız bir Kürt devletine, özgür Kürt insanına olan özlemlerinden kaygıyla bahsetmek gerekir. Bu ağır bir utançtır. Bu utancın parçalanması, koparılıp atılması kendisini dayatmıştır. Bütün iş seçime kalmıştır.

Eğer Kürtler halen vatansız olarak yaşıyorlarsa ve özgür değillerse, bunda bu kadar envai çeşitliliğe bölünen, bulamaç istemlerinin tarifini bulamayan bu "aydınların" payı büyüktür.

1920'lerde ellerine geçen fırsatlardan yararlanamayan Kürt "aydınlarının" yenilgisi, Şêx Seîd, Ağrı, Dêrsim, Simko ve Berzencî isyanlarının yenilgiyle sonuçlanması, kendilerine bugün "modern milliyetçi" namını layık gören ve bu yenilgileri en sık vurgulayan, kör Kürtçülük yapan ama hiç de Kürt olmayan bu keskin "aydınlarımıza", ne yazık ki hiç bir ders verememişlerdir. Fakat en ilginç olanı da, tüm bu "aydınlar", bu hareketlerdeki yenilgi nedenlerinin kendilerini tekrarlamaması için durmadan başka Kürtleri, güya bu gaflete düşen Kürtleri uyarmaktadırlar. Onlara göre, bu yenilgilerin en başında bölünmüşlük gelmektedir. Peki, bugün Kürdistan için mücadelede, Kürt "aydınları" kadar bölünmüş başka bir şey var mıdır?

Sorunun esası; bir taraftan köle bir toplumdan gelen Kürt halkının kölelik zincirlerini parçalama istemleri, bu uğurda durmadan hareket etmesi, diğer taraftan sonuna kadar kölelik ruhu dolu olan bu "aydınlar" yumağıdır. İnsanın özgürlüğü, beyninin özgürlüğü, kişiliğinin özgürlüğüdür. Bu "aydınların" düşüncelerinin, beyinlerinin özgür olabilmesi için bu yatan pısırık yumağın devrimci bir isyanla parçalanıp çözülmesi, büyük bir sıçrayışla Kürt toplumunun dinamo taşları olmaları gerekiyor.

Bununla birlikte, düşünce mekanizmalarında bir çember etrafında dönüp yorulanlar da bu, Amerikancıların gerdiği yapışkan ipe takılıp kalmışlardır. Utançları gün yüzüne çıkan bu sorunun candamarlarını kavramayan, onu netleştirmeye hazırlanmayanlar, bir kaybetmeyi ve yıkılışı şu anda derinden yaşamaktadırlar. Peki bu üzerlerindeki murdar, bulaşıcı utancı ne yapacaklar? Buna Güney Kürdistan'daki hareketin ecnebi yaşamında ne kadar çok Kürt halkı adına konuştuğunu ve onun adına hareket ettiğini de ekleyince, vurgulamamız gereken önemli olgu da ortaya çıkmış oluyor: Kendi toprakları üzerinde yükselmeyen, kendi toprağından beslenmeyen ve gelişmeyen hiç bir mücadele ve hiç bir ulusal kurtuluş hareketi başarıya ulaşma şansına sahip değildir. Amerika gibi emperyalist güçlerin oluşturduğu sunni devletler bile kendi toprağından beslenip-gelişmediği için ayakta duramamaktadırlar. Ermeniler, Rumlar ve Kürtlerin temsilcileri olduklarını iddia eden o günün (1920) aydınları "bu emperyalist güçlerden destek göreceklerini hayal ettikleri için ve onlara bir anlamda "bel bağlamak" istemeleriden yenilgiyi yaşamışlardır. Buna rağmen neden halen Kürt "aydını" olduğunu iddia edenler, işbirlikçi ve hainler dışında, Kürtçülük için, Kürt ulusal kurtuluşu için her şeyi meşru gören bu "aydınlar" illahi de bir yere bel bağlamak istiyorlar? Çünkü aydın olarak, Kürt aydını olarak kendine güvensizlikleri, korkaklık olarak beyinlerini kemirmektedir. Kurtuluş, beyni kemiren korkaklığı söküp atmak, kendilerine güvenin gelişmesi için varsa yeteneklerini Kürt ulusal kurtuluşunun hizmetine sunmaktır.

> *"Gelinen aşamada ulusal kurtuluş mücadelesi büyük sıçramalarla önemli bir düzeye gelmiştir... Bu kadar kölece, rencide olmuş bir şekilde, kişiliği yok edilmiş ve bu kadar çok horlanan Kürt halkı bağımsızlığı, onuru için savaşıyorsa; aydınlarının da yüreklerini kemiren korkaklığı bırakıp, sömürgeci ordulara karşı yeni ve güçlü savaş hatları açmaları zorunluluktur."*

Geçmişten çıkarılan derslerin mirasçısı olmayan bir hareketin önünü görebilmesi, yolunu ona göre seçmesinin olanaksızlığı ortadadır. Yoksul Kürt halkının değerleri üzerine basarak, onları ezerek, horlayarak Kürt "aydını" kendisini hiç kimseye kabul ettiremez. Kürt halkının özgür değerlerine sahip çıkan, onları geliştiren, onları kanla besleyen, kölelik zincirlerini parçalayan, ufkunu açan her mücadele Kürdistan'da vücut bulur. Uzun vadede hesap-kitap, dostların seçimi, müteffiklerin belirlenmesi ve örgütlü mücadele doğru yapılmazsa, ulusal kurtuluş için çizilen stratejinin rotası ve taktikler iyi kullanılmazsa, bağımsızlık için, toprak için, bayrak için ve ulus için ödenecek fiyat çok yüksek olur ve ayrıca Kürt tarihinde ödenmiş fiyatlara da benzeyecektir.

Kürtlerin aşiret yaşamlarını parçalamaları, uluslaşmaya doğru hızlı bir şekilde gitmeleri, mücadelelerini geleneksel önderliklerden koparıp, onu tüm sınıf katmanlarının omuzları üzerinde, daha çok da proleterleşmeye doğru kayan köylülüğün omuzlarında yükselten uğraşları, '80'li yılların ortalarına, gerilla mücadelesinin başlangıcına tekabül etmektedir. Bu devrimci altüst oluşu Kürt toplumu bugün Güney Kürdistan'da yaşamaktadır. Bu, mücadelenin, ulusal kurtuluş savaşının artık geleneksel önderliklerin sunduğu reçetelerle başarıya ulaşamayacağınında köklü olarak kavranmasıyla, Kürt toplumunun temel bir değişikliğe uğradığını, bundan sonra yeni bir sürecin başlaması gerektiğini belirlemektedir. Buradan hareketle ortaya iki ana tez çıkmaktadır: Birincisi, Kürtlerin vatansızlığı; aşiret yaşamlarını ve yapılarını parçalamamalarında, uluslaşmaya doğru hızlı yol katetmemelerinde; ikincisi ise yine aşiret yapısından kaynaklanan geleneksel önderlikleri parçalayamamalarında yatıyor.

Kürtlerin tarihi nice kahramanlıklara, nice fedekarlıklara ve gözü-kör ihanetlere sahne olmuştur. Kürtler bu değerlerini en fazla Kürt folklorunda ezgileştirmişlerdir. Bunlar yalnız ezgilerde kalmış ve hiç bir zaman bayraklaşmamışlardır. Ama '80'li yılların ikinci yarısında bayraklaşan, Kürt toplumunu alt-üst eden, onu derinden sarsan önemli sloganlar görmekteyiz: "Direnmek yaşamaktır!", "Kahrolsun işkence, yaşasın ölüm!", "Vur gerilla vur, Kürdistan'ı kur!" sloganları Kürtlere bayrak olmuş; bu sloganlarla kitlelerin bilinç altı eşelenmiş, uluslaşmaya doğru yeni bir yol, taze bir hat açılmıştır.

Ulus-ülke kavramı en fazla bu dönemde işlenmiş ve kitleler bu yönde, "Kürdistan bizimdir, terkedilemez!" sloganında bir ülkeye olan özlemlerini bilince çıkarmışlardır. Ayrıca "İntikam! İntikam! İntikam!" sloganında ise dökülen her damla kanın, düşen her şehidin, her neferin, çekilen her acının hesabının sorulması gerektiği işlenmiştir. Kürt toplumu, merkezinde köylüsüyle tarihin yeni bir safhasına girmiş, yeniden bir bilinçlenmeye doğru gitmektedir. Bugün Kürt insanı özgürlüğün bedelinin o kadar da ucuz olmadığını anlamaktadır. Onun bu bilinçli anlayışı, ona, daha örgütlü mücadeleyi de kavratmıştır.

Gelinen aşamada ulusal kurtuluş mücadelesi büyük sıçramalarla önemli bir düzeye gelmiştir. Bundan sonra sömürgeci devletlerin ve emperyalistlerin önerilerine ters hareketle doğru çizgileri, bizi ileri götürebilecek hatları yakalayabiliriz. Pısırık, sessiz-sedasız kalan, düşünceleri yalnız bir koltuğun yumuşaklığına gömülmek olan ecnebi Kürt örgütlerinin ulusal kurtuluşa bu kadar yakın olmayı duyumsamamaları ve bu yakınlığı görmelerini engelleyen bu ölü körlüğü ulusumuzun köleliğinin devamını beraberinde getirmektedir. Tereddütleri bırakıp ulusal kurtuluş için elimizdeki tüm olanakları seferber etme zamanının şimdi olduğunu tüm hücrelerinde duyumsamalarını engelleyen nedir? Ulusal kurtuluş için tüm güçlerimizi sunma zorunluluğu kendisini dayatmıştır. Bu kadar kölece, rencide olmuş bir şekilde, kişiliği yok edilmiş ve bu kadar çok horlanan Kürt halkı, bağımsızlığı, onuru için, kölelikten kurtulmak için savaşıyorsa, "aydınlarınında" yüreklerini kemiren korkaklığı bırakıp, sömürgeci ordulara karşı yeni ve güçlü savaş hatları açmaları bir zorunluluk olarak ortada durmaktadır. Bu savaşta, orta bir yol yoktur. En fazla Kürt "aydını" olduğunu iddia edenler bu yenilginin sahipleridirler. Kuzey-Batı Kürdistan'a ve Kuzey-Doğu Kürdistan'a sığınan milyonlarca Kürdün "yenilgisinin" temellerini oradaki geleneksel önderliğin vurdum duymazlığında, örgütsüzlüğünde ve içi boşluğunda aramamız gerekiyor. Nihayet, kendi ülkesinden uzak, kendi toprağından kopuk, halkından ayrı emperyalist ve sömürgeci metroplerde, nice koca laflar söylemek elbette kolaydır. Önemli olan Kürdistan'ın bağımsızlığı uğruna ülkesinde örgütlü mücadele ile toplumunu tümden seferber edebilmektir.

Bu denklemde yeni hatların Güney-Kürdistan'da da ortaya çıktığı ve çıkacağı, bu yeni çizgilerin geleneksel önderlikleri parçalayacakları ve bu parçalanmaların da yeni çatışmaları beraberinde getireceği açık ve net olarak ortada durmaktadır.

Bugün Kürdistan'da hatlar daha da belirginleşmektedir. Saflarımızı er veya geç belirleme hükümlülüğü kendisini etimize sivri bir bıçağın ucu gibi dayatmıştır. Kürt "aydını" olduğunu iddia edenler kararlarını ne zaman verecekler? Bir tek taarruz cephesinden yöneltilmeyen, ufak ufak güçlerin elde edecekleri başarının derecesi ne kadar yüksek olacaktır? Örgütlü, planlı ve tek taarruz cephesinde yöneltilenden ufak parçalara ayrılmış büyük bir ulusal kurtuluş gücünün düşmana vereceği kayıpların derecesi ne kadar olacaktır? Kürt "aydını" bunları ne kadar hesaplayıp," bilince çıkarabiliyor?

Unutulmamalı ki ne Amerika, ne Fransa ve ne de İngiltere Kürtlere hayranlıklarında dolayı Kürt sorununu tartışmıyorlar. Bizim varlığımız ancak ve ancak örgütlülüğümüzle, bağımsızlığa olan özlemimiz ve inamcımızla, bunun için durmadan çalışmamızla ve mücadele azmimizle ayakta kalabilir. Kürt toprakları üzerinde dolaşan kara bulutların Kürtlere getireceği hiç bir bereket olmaz. Bu kara bulutların dağılıp gitmesi için bir kasırga gibi esip, onları silip süpürmemiz gerekiyor.

Elbette yapacağımız çok şey vardır. Yapmak için hiçbir zaman geç değildir. Kürtlerin dostları, Kürtler örgütlü olmadığı müddetçe yoktur, bunu bilmemiz yeterli değil, anlamamız ve kendimizi ona göre hazırlamamız gerekiyor. Müttefiklerimiz de güç ve güçlü olarak var olmadıkça olmuyor. Bunun için güç olmamız Ortadoğu'nun dar sınılarından çıkmamız ve Ortadoğu'da çıkar peşinde olmayan alanlara kaymamız gerekiyor. Fırsatlardan ve çelişkilerden yararlanabilmek, onları kullanabilmek elbette en doğru taktiktir. Bu anlamda Kürt halkının dostu yine de yalnız ve yalnız Kürt halkının örgütlü, devrimci mücadelesidir.

Qemerzeman
Paris, Mayıs / Haziran 1991

Avrupa basınından Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi

Journal de Geneve, Mayıs 1991

Kürtler PKK ile daha ileri mevziler ediniyor

Bu incelemeyi yapmamıza yardımcı olan, Irak güçlerinin peşmerge ve Kürt sığınmacılarına yaptığı saldırılara yakından tanık olmuş Cumhuriyet Gazetesi muhabiri ve Kürdistan politikasında uzman Vedat Yenerer, bizlere şöyle diyor "inanılmaz birşey, Kürt tarihi ve bölge devletleriyle ilişkileri yepyeni bir döneme giriyor".

Körfez savaşından bu yana "Partiya Karkerên Kurdistan" veya PKK Bağdat güçlerine karşı saldırılarda bulunmakta, oysa şimdiye kadar bu hareket sadece Ankara'yla çatışma içerisinde idi. Saddam Hüseyin komşusu Türk devletine karşı baskı aracı "oluştururum" anlayışıyla Irak topraklarında PKK kamplarının oluşumuna göz yummuştu.

TÜRK-IRAK SINIRINDA:

Aziz Scott

Savaştaki ismi "Cuma" olan (bütün PKK militanlarının böyle bir kod ismi var) 10 yıl süreyle Türk zindanlarında esir kalmış, işkence görmüş, marksist leninist partinin üst düzeydeki bu yetkilisi şöyle diyor: *"Başlangıçta sadece Türkiye'de bir silahlı mücadeleyi hedefliyorduk, fakat buradaki -Irak- Kürt hareketlerinin mücadeleci olmayışları bizi ikinci bir mücadele alanı açmaya zorladı."*

Diğer Kürt gruplarından farklı olarak PKK, bütün bölge Kürtleri'nin -Irak, İran, Türkiye, Suriye ve Sovyetler Birliği- birliğini hedefleyen bağımsız bir Kürdistan için mücadele etmekte.

PKK saflarında bölgede politik sorunları olan bir çok milliyeten insan bulunmakta, Irak, İran, Suriye ve Türkiye Kürtleri dışında Türkler ve Ermeniler de var. Ayrıca saflarda çok geniş bir kadın kesimi de var. Bu kadınlar erkek yoldaşları gibi çalışmalarını ve eğitimlerini başarıyla sürdürmekteler. İzlediğimiz kadarıyla silahlı güçlerin %20-30'unu kadınlar oluşturmakta. Ayrıca diyebiliriz ki, 2000'den fazla PKK üyesi Türkiye sınırına yakın Irak bölgesindeki bu kamplarda bulunmaktadırlar.

Kampları ziyaretimizi, Irak kuzeyindeki vadilerde 1988'de Saddam tarafından harabe edilmiş bir sürü köy ve kasaba arasından geçerek sürdürüyoruz. (Çeşitli bilgilere göre 400 köy harabe edilmiştir). Bir kaç saat yürüdükten sonra, küçük bir vadiden yukarılara doğru tırmanıyoruz ve 300 metre yukarıda delik delik plastikten yapılmış çadırların altında yere serilmiş battaniyelerle karşılaşıyoruz; genç bir PKK militanın sac üzerinde ince ekmek yaptığını ve bir diğerinin hemen yanıbaşındaki küçük bir ağaca kalaşnikof silahını yaslamış pirinç yaptığını görüyoruz.

Burada yeni savaşçıların oluşturduğu bir manga bulunmakta. Burada da "faşist" Türk devletine karşı silahlı mücadelenin gerektirdiği askeri ve siyasi eğitim yapılmakta. Kamp sorumlusu "Mahmud"un anlattığına göre eğitim her kişinin seviyesine göre çeşitli biçimlerde yapılmakta. "Bu eğitim 1-3 ay sürmekte, ne zamanki savaşçının belirli bir seviyeye geldiğinden emin olduğumuzda gerilla gruplarına katılmak üzere Türkiye'ye gönderiyoruz" diyor Mahmud.

Olağanüstü Hal Bölge Valisi Hayri Kozakçıoğlu'nun söylediğine göre 1990 yıllı içerisinde PKK tarafından 5 bin gerilla eylemi gerçekleştirilmiş.

SİYASİ EĞİTİM

1 saat kadar ilerledikten sonra, ikinci bir vadide yerleşmiş bir eğitim kampını buluyoruz. 72 peşmergeden oluşmuş bu kampta, 20 de genç kız var. İnanılmaz derecede zor olan hayat şartlarına yaşamlarını sürdüren gerillalardan "Hêlîn" duygularını şöyle dile getiriyor: *"Davamıza olan inancımız bizim bu zor hayat şartlarına dayanmamızı kolaylaştırıyor"*. "Hêlîn" 2 ay öncesine kadar Mardin'de terzilik yapıyormuş.

Kampın eğitiminden sorumlu olanlardan bir tanesi "Bilge", bir ateşin yakınında oturmuş sigara sarıyor; özel timin evlerini basıp Bilge'yi tutukladıktan sonra 7 yıl cezaevinde kalmış. Cezaevinden çıkar çıkmaz parti tarafından Lübnan'a gönderiliyor ve Bekaa Vadisi'nde 17 ay eğitim görüyor. Bilge, bize şu açıklamayı yapıyor: *Siyasi eğitimin çok önemi vardır. Gerilla sadece savaşan bir asker değil aynı zamanda politik bir savaşçıdır. Kazanmak için politize olmak gerekiyor. Bu halk için de geçerlidir, herkes kime karşı niçin savaştığını, dostu kim düşmanı kim, sınıflar nedir şu anki durum nasıldır?, tüm bunları bilmeli".*

Peki bir köylü veya pazarda satıcılık yapan bir tüccar gerçekten Marks'ın doktrinini biliyor mu? "Hayır elbetteki herkes değil" diyor Bilge, "fakat devrimi halk gerçekleştireceği için ne yaptığını bilmeli, birçok ülkede yöneticiler biliyor ama halk bilinçsiz".

Türkiye Kürtleri'nin her birisi bir Engels olmasa da şimdiye kadar hiç kimsenin görmediği desteği PKK almış durumda.

Bazıları PKK anlayışını ve radikalizmini onaylamasa bile büyük çoğunluk her şeye rağmen PKK'nin yanında.

Halkı düşündüren bir diğer konu da, PKK yönetici ve peşmergelerinin diğer geleneksel Kürt hareketleri gibi hiç bir ayırım gözetmeksizin sığınmacılara var olan gücüyle yardımcı olmalarıdır.

Irak-Türk sınırlarının dağlık kesiminde mağdur kalan Kürt sığınmacılara PKK ve özellikle de Dr. Sabri olağanüstü bir çabayla yardımcı olmuşlardır.

İHANET

Daha önceleri Şam'da Tıp Öğrencisi olan Ermeni bir genç, kendi partisinin yanısıra diğer yabancı yaralıları da tedavi ederken, "Cuma" bu durumu şöyle dile getiriyor: *"Tüm bunlardan KDP gibileri sorumludur. Biz buna ihanet deriz, çünkü bunlar kendi halkına ihanet etmişlerdir."*

Kısacası, ne olursa olsun PKK bugün Kuzey-Doğu Irak'ta kendi adına layık ve disiplinlidir. Eğer diğer Kürt liderleri Talabani, Barzani ve Dr. Sami halk içerisindeki sempatilerini kaybetmek istemiyorlarsa, bir an önce kendi politikalarını tekrar gözden geçirmeli ilişkilerinde daha tutarlı olmalı, aksi halde geç kalınmış olur. Çünkü PKK'nin zaman kaybetmeye hiç niyeti yok.

et finns tydliga tecken som pe- den riktningen.
tt av dessa är att Aziz besök inte en första kontakten mellan de taterna sedan kriget. Turkiets rregim har för ett par veckor n även haft en trevare ute i Bag- Den man som utförde denna gtjänst åt Özalregimen, var n mindre än den för några år se- omtalade socialdemokratiske ositionsmannen Ecevit. Efter esök hos Saddam Hussein i dad, sammanträffade han med kiets premiärminister, och for- rade då en rad punkter av av- nde betydelse, som han till- mans med Saddam Hussein ha- cartad uppfattning om.

'urkiet vill tärka Saddam

cevits genomgående budskap urkiet har intresse av att stärka am Husseins ställning i Irak! t Ecevit är det nämligen nöd- igt för att kunna slå tillbaka ett växande hot, som Turkiet Irak har gemensamt: radikali- gen av det kurdiska motstån- å bägge sidor gränsen! ärför ställde Ecevit bland an- öljande förslag:
urkiets sanktioner mot Irak e havas. Ett första steg är att

PKK:s växande inflytande bland kurderna utgör ett problem för både Turkiet och Irak. Därför är högerregimen i Turkiet idag angelägen om att stärka Saddam Hus-

Proletaren, Haziran 1991, İsveç

Ankara-Bağdat mekik dokuyor

TÜRKİYE VE IRAK PKK'NİN BÜYÜYÜP GÜÇLENMESİNDEN KORKUYOR

Irak Dışişleri Bakanı Tarık Aziz bu hafta içerisinde Türkiye'de olacak. Bu oldukça ilginç bir durum. Çünkü Türkiye Körfez Savaşı'nda Amerika'nın yanında yer almıştı.

Türkiye'nin bölge üzerindeki oyunları devam ediyor. Tarık Aziz'in Ankara ziyareti bazı yeni politik gelişmelerin ve değişimlerin olacağını gösteriyor. Esasen iki ülke arasında gelişme ve görüşmeler, Türk devletinin kuryesi Bülent Ecevit'in Bağdat'a gitmesiyle başlamıştı. Ecevit, Turgut Özal'ın direktiflerini iletmek için gitmişti. Sosyal demokrat muhalefet liderlerinden olan Ecevit ile Saddam Hüseyin'in üzerinde anlaştıkları noktalar, kamuoyuna sızdığı kadarıyla şunlar:

1- Türkiye daha sağlam bir Irak ve daha güçlü bir Saddam iktidarı istiyor.

2- Türkiye'nin derhal Irak'a ihtiyaç duyduğu malları göndermesi

3- Irak üzerindeki ambargonun kaldırılması için Türkiye'nin çaba sarfetmesi

4- Türkiye-Irak arasındaki petrol boru hattının açılması

Ecevit'e göre son Bitlis olayları (Şêx Cima'da TC ordusuna vurulan darbe kastediliyor-bn) tesadüfi değildir. PKK gerektiğinde Irak'ta bulundurduğu büyük gerilla-peşmerge gücünü devreye sokabilir diye endişe ediyor. Türk devletinin karadan ve havadan kullandığı tüm güçleri boşa çıkarılarak ordu Bitlis alanında hezimete uğratılmıştır. Ecevit, Irak'ın mevcut durumunun PKK'nin güçlenmesine zemin sağladığını ve bunun da ne kadar tehlikeli olacağını belirtiyor.

Ecevit'in kaygı duyduğu bir diğer nokta, Birleşmiş Milletler'in (Güney Kürdistan'da-bn) hazırladığı kampların hepsinin PKK'nin eline geçeceği ve PKK'nin karargahı olacağı noktasıdır.

Bölge devletlerinin en büyük problemi PKK'dir. Çünkü PKK devrim jeneratörüdür ve yegane devrimci partidir. Giderek Kürdistan'ın diğer parçalarında da umut oluyor.

TEDDY-HONH FRANK
(KPML Genel Sekreteri)

espasa crónica
MANUEL MARTORELL
LOS KURDOS
Historia de una resistencia
crónicas de hoy

İspanyolca'da Kürdistan üzerine çıkan ilk kitap "Los Kurdos"un yazarı Manuel Martorell, ulusal kurtuluş mücadelemize dost bir gazeteci. Kitap, kapsamlı araştırmalara dayanarak Kürdistan'ın tarihini ve bugününü işliyor.

Destpêk di rûpela dawiyê de

dîrûşmeyan piştgiriya gerîllayan dikir. Her kesek şaş bûbû û bawerî bi çavên xwe bi xwe nedihanî, ji ber ku gerîlla bi lehengî şer kiribûn û bê hundabûn xwe dabûn aliyekê. Şênî şahiya xwe bi kutana çepikan têkûztir dikir.

Ji ber lêdana li wan ketibû, hêzên dagîrkeran dîn bûn. Piştî ku gerîlla xwe paş ve kişandin hêzên dijminî berê xwe dan gelê Cizîrê. Bayê terorê di nava bajêr de gerandin. Pêşemîn hêrîşî Taxa Cûdî kirin. Malek name, ku nedan ber hêrîşa xwe. Ji serê banan û kulekên xaniyan çaplê zarokan digirtin û dihavêtin kolanan. Jinekê jî dan ber berikên xwe, ji zikê xwe xedar birîndar bû.

Hovîtiya dagîrkeran bi vê jî neqediya. Welatparêzekî bi navê **Îbrahîm SARICA**, berî ku şer destpêbike girtibûn. Gava ku di şer de lêdan xwarin û nekarîn çi lêdanekê li gerîllayên ARGK bixin, ji kelba dile xwe, wî li pêşiya çavên gel dan ber berikan û kuştin. Em agahdar bûn, ku ev welatparêz, berî niha jî gelek caran hatibû girtinê û roja bûyerê jî wî girtibûn biribûn qereqolê. Paşê wî vegerandin Taxa Cûdî û li pêş çavên gelî kuştin.

Ji aliyê din; li Taxa Cûdî maleke ziyan nedîtî nema. Gelek jin, zaro û mêr hatine girtin. Dagîrker her weha talan û tajanê jî pêk hanîne. Ketibin kîjan malê, dizî jî kirine. Ji mala kesekî bi navê **Îbrahîm Tul** tiştên zînetê û diravan dizîne, dest danîne ser hemû tiştên sivik lê buha.

Gelê Cizîra Botan, bi armanca protestokirina hêrîş û bikarhanînên dagîrkeran, di roja 19'ê Hezîranê de, biqasî du saetan livbaziya girtina dergehên firotgehan pêk hanî.

DI XWEPÊŞDANA ŞÎNA ŞEHÎDAN DE VÊ CARÊ ÊLIH RAPERÎ

Farqîn û Êlih *Berxwedan):* Her şehîdekî me ku di têkoşînê de dikeve, êrdimek, bajarek an jî navçeyeke Kurdistanê radiperîne. Xwepêşdanê şîna şehîdan dizivirin serhildanên gelî. Dibin bingeheke mezin ji hişyarbûn û berxwedanên mezin re, riya rabûnên nuh vedikin. Her bûyereke weha, ji bûyera berî xwe mezintir e û dibe xwediyê taybetiyên pêşketîtir. Dihê bîra me, berê mirov nedikarîn xwedî li law û keçên xwe bi xwe jî derkevin. Her çendî dilê wan xwîn digirî jî, dê û bav, ji ber zilma dewletê ditirsiyan û xwedî li zaroyên xwe dernedikettin, nedikerîn û nediwêrîn xwedî derkevin.

Di van salên dawiyê de her diçe rewş bi tevayî diguhure. Li kêleka pêşveçûna têkoşînê, malbat jî xwedî li law û keçên xwe yên şehîd derdikevin û bi eşkeretî dest bi vê xwedî derketinê kirine. Ji bo şehîdan xwepêşdanên şînê dirust dikin. Her diçê ev liv xwe berfirehtir dike, pêşemîn di van herdu salên dawiyê de xwepêşdanên şînê dizivirin xwepêşdanên girseyî yên ramyarî. Weke li vê dawiyê li Amedê û derdorên wê hatî dîtin, xwepêşdan dizivirin serhildanên herêmî û êrdimî.

Niha jî Êlih rabû ser xwe. Li Farqînê 3 gerîllayên ARGK şehîd ketin. Li Êlihê xwepêşdaneke şînê hate dirust kirin. Lê ev xwepêşdan, cûdahî ji yên berê şanî dikir. Xwepêşdaneke herî pêşketîbû. Kesaniya gerîllayan hîna nedihat zanîn. Hîna kesek nizane, ka gerîlla Êlihî ne yan ne. Lê dîsa jî, di serî de gelê Êlihê, gelê me yê li bajar û navçeyên derdorê, bê ku lê binêre yên şehîd zarên kî ne, weke ku zarên wan bin, xwedî li şehîdan derket. Ji bo standina cendekan ji dijminî li ber xwe da û bi xwepêşdanan şehîdan da axê. Bêhtirî 10 hezar mirovî tevlî xwepêşdanê bûn. Ev rewş pêşveçûna têkoşîna me ya rizgariya netewî, tevlîbûna gelê me di nava rêzên şoreşê de, baş şanî dike.

Li Êlihê xwepêşdana şînê

Gava gelê me agahdar bû ku şerek derketiye û 3 gerîlla şehîd bûne, ji bo standina cendekan xwe livand. Di wê navberê de hate gotin, ku şehîdek ji Êlihê ye. Dûv re komeke welatparêz ji Êlihê berê xwe da Farqînê. Roja 18'ê Hezîranê welatparêz xwestin cendekan ji dagîrkeran bistînin. Welatparêz paşê ji Farqînê rê vekirin. Girsên gelî, bi derbasbûna nava bajêr, dest bi dîrûşmeyan kirin. Heya gihan mizgeftê bi awazî dîrûşmeyên weke, **"Bijî PKK"**, **"Bijî Serok APO"**, **"Riya şehîdan riya me ye, PKK Partiya me, APO Serokê me ye"** bangîn. Polîsan xwest bangîna dîrûşmeyan rabiwestînin. Lê bersiva xwe bi protestoyan girtin û nekarîn tiştekê bikin.

Li mizgeftê bêhtirî 15 hezar mirov kom bûbûn. Piştî ku cendek hatin pêçan, girsên gelî li dûv cendekên şehîdan heya goristanê rêveçûn. Li wir, li ber rûmeta şehîdan, kêliyeke bîranînê çêbû. Paşê cendekan êxistin gorê. Girsên gelî, dîsa bi hev re vegeriyan nava bajêr.

Gava girsên gelî vedigeriyan, polîsan dîsa rê birrîn. Şerek di navbera gel û polîsan de derket. Polîsan dest bi barandina berikan kirin, gel jî bi keviran bersiv da. Hinek welaparêz birîndar bûn. Welatparêzê bi navê **Yilmaz Bolukgiray** bi berikan birîndar bû.

Hêrs û kîna gel gelek keliya bû. Bi carekê dîrûşmeyên, **"Bijî PKK"**, **"Bijî Serok APO"** û **"Bimire faşîzm"** erd û asman hejandin. Gel berê xwe da qereqolên cendirme û polîsan. Küç û kevir barîn ser wan, hemû camên wan şikestin. Ji aliyê din, di domana bûyeran de gelek kes jî hatin girtin, paşê tev hatin berdan.

1.500 leşkerên tevlî 50 helîkopteran li hemberê 3 gerîllayan şer dikirin, şikestin

Roja 17'ê Hezîranê li dora nîvrojê li gundê Sahbê navçeya Farqînê şerek destpêkir. Gund 15 kîlometreyan ji Farqînê dûr e û dikeve ser deşteke rast. Şer, heya dora êvarî doma. Dagîrker bi 50 helîkopteran bê rawestan hêzên nuh kişandin cihê bûyerê. Ji baniyan helîkopter, ji erdê ve panzêr tevlî şerî bûbûn. Hejimara leşkeran jî gihabû 1.500 kesî. Gerîllayên şer dikirin jî, tenê sê kes bûn. Lê dîsa jî hêzên dijminî, demeke pirr dirêj newêrîn xwe nêzîkî xaniyê gerîlla têda bûn, bikin.

Gava êvar nêzîk dibû û hêdî hêdî tariya şevê dadiket, tirsa yekeniyên artêşa faşîst jî zêde bû. Destpêkirin, ku ji helîkopteran bombe û çekên şewitandinê bihavêjin ser xênî. Pêşî 2 gerîlla şehîd ketin. Têkoşerê din jî, gava dixwest çembera dijminî bişikîne, şehîd ket.

Hêzên dagîrkeran bi hovîtî cendekê wî dan ber berikan û perçiqandin. Hemû gundiyên Sahbê hovîtiya dijminî bi çavên xwe dîtin.

Di domana şerî de ji gundiyan jî **Rabîa Yilmaz**, keça wê **Hebîbe Yilmaz** û xortek be xedarî birîndar ketin. Gundiyên birîndar rakirin nexweşxaneya Amedê.

Gundiyên şer şopandine weha dibêjin: Dijmin li dûv hev banga xwe bi dest dayinê li gerîllayan çûn gundê Sahbê.

Şehîdên ku cendekên wan bi tevayî hatibûn şewitandin, ji aliyê leşkeran li gund hatibûn binaxkirin. Welatparêz cendekan ji bin axê derêxistin û bi kerwanekî ji 1.000 otomobîlan berê xwe dan Êlihê. Li derveyî welatparêzên ji Êlihê hatibûn, di kerwanê de gelek Farqînî û welatparêzên ji navçe û bajarên derdorê jî hebûn.

Gava kerwan giha pêşiya Êlihê, yekeniyên dagîrkeran rê birrîn. Lê gava hêzên dijminî dîtin, ku gel bi biryar e, ji bêgaviyê dîsa

LI ÇAR ALIYÊN BAKURÊ KURDISTANÊ ŞERÊN GIRAN

BÊDLÎS

Hêrîşa gêrîlla çû ser navçeya Tûxê: Polîsek hate kuştin, 6 birîndar bûn

Bêdlîs û Tûx *(Berxwedan):* Şeva ku 22'ê Hezîranê bi 23'ê Hezîranê ve girê dide, gêrîllayên ARGK avêtin ser navçeya Tûxê (Tetwanê) êrdima Bêdlîsê. Yekeniya gêrîlla ji çend aliyan kete navenda navçeyê. Gêrîlla hêrîş birin ser hinde avahiyên dijminî. Di nava avahiyên bûn hedefê hêrîşê de, ji avahiyên fermî avahiya polîsan, xaniyên polîsan û avahiya trafikê jî hebûn.

Avahiyên me jimartine, di encama hêrîşên bi çekên otamatîkî û rokêtan de, heya pîvaneke pêwîst hilweşîne. Di avahiya polîsan de 7 polîs bi xedarî birîndar bûn. Yek ji wan, piştî demeke kin, mir. Hêzên ARGK, piştî ku li hedefên dijminî xistin, vegeriyan baragehên xwe.

Li Norşînê lêdaneke din li dagîrkeran ket

Berî niha bi demeke kin, gêrîlla havêtibûn ser navçeya Norşînê. Niha li vê navçeyê, lêdaneke duwemîn li dijminî ket. Li nêzîkê gundê Mişkan navçeya Norşînê, di roja 23'ê Hezîranê de şerek di navbera gêrîllayên ARGK û hêzên dagîrkeran de derket. Şerê ku li dora nîvrojê distpêkirî, heya derengê êvarî doma. Ji hêzên dijminî gelek leşker hatine kuştin an jî birîndar kirin. Berpirsiyarên dewleta Tirk vê bûyerê bi serhişkî veşartî hêlan. Di vê bûyerê de gêrîlla çi lêdanekê negirtine, lê diyar e, ku ji dijminî hundabûnên mezin hene û lewma dijmin, bûyerê veşartî dihêle.

FARQÎN

Yekeniyên ARGK di hêlîna wî de li dijminî xistin

Farqîn *(Berxwedan):* Şeva 23'ê Hezîranê yekeniyên ARGK hêrîşî avahiyên polîsan kirin, ku dikevin kêleka avahiya midurîyeta polîsan. Gêrîlla hêrîşa xwe bi çekên otamatîkî, rokêt û bombeyan pêk hanîn. Avahiya midurîyeta polîsan jî rastî rûxînên mezin bû. Welatparêzên bûne şopdarê bûyerê şahiya dilê xwe bi van gotinan berziman dikirin: *"Gava gêrîlla dest bi barandina berikan û rokêtan kirin, hema erd dihejiya. Dijminê tirsonek û xiniz, bi çi awahî nekarî hema piçekê jî li ber xwe bide."*

Berî hêrîşa biçe ser avahiyên polîsan û piştî hêrîşê bi demeke kurt, ji taxên cûda yên navçeyê dengê çekan bilind bûn. Lê di encamê de hate têgihiştin, ku çi hêrîşên din neçûne ser hedefên dijminî. Welê dihê fêm kirin, ku gêrîlla taktîkeke şaşkirinê bi karhanîne.

Piştî bûyerê dagîrker dîsa dengê xwe birrîn û bê deng man. Çi daxweyaniyekê li ser hundabûnên xwe çênekirin. Me agahiyên xwe ji welatparêzan girtine. Weke nûçeyên gihane me di avahiyên polîsan de gelek mirî hebûn. Mirovên Farqînî bi çavên xwe dîtine, ku 6 cendekên polîsan ji avahiyan hatine derêxistin.

Yekeniya gêrîlla ya ku vê hêrîşê pêkhaniye, bi bangîna dîrûşmeyan xwe ji cihê bûyerê bi dûr ve xistiye. Gêrîlla ber bi aliyê rez, dehl û dewiyan ve çûne û xwe ji çavan hunda kirine. Komek ji xortên Farqînî, gava agahdarê bûyerê dibin û dengê çekan diçe wan, derdikevin kolanan. Xort xwe digihînin hevûdu û didin dîrûşmeyan. Bi dîrûşmeya **"Lêxe gêrîlla lêxe, Kurdistanê avake"** piştgiriya xwe pêşkêşî gêrîllayan dikin. Hêzên dagîrkeran demeke dirêj newêrînê ji cihên xwe derkevin. Di demê de liva xortan dizivire xwepêşdaneke mezin. Paşê polîs dihên û bi berdana berikan di hewayê de, xortan belav dikin.

Ji aliyê din, berî vê bûyerê bi çend rojan, serleşkerê qereqola gundê Sedêkan navçeya Farqînê, tevlî serekê cerdevanên gundê Bakozê li otomobîlekê siwar dibe û diçe kehniya li nêzîkê gund. Li wir dixwaze bela xwe bide jinên gund, ku çûbûn ser avê. Gundiyên agahdarê vê bûyerê dibin, bi lez xwe kom dikin û bi armanca protestoyê dimeşin ser qereqolê. Gundî bang li serleşkerekî qereqolê dikin ji bo, ku derkeve der ve. Dibêjinê, *"Heke dîsa bûyereke weha bibe, em ê vê qereqolê di serê we de bihênin xwarê û bimeşin Farqînê, bila haya we ji me hebe."* Serleşkerê ku baş haydarê rewşê bû, soz dide gundiyan, ku dîsa tiştekî weha çênabe û wê li dermafê serleşkerê vî tiştî kirî û serekê cerdevanan dest bi pirsyariyê bike. Piştî sundxwarina wî, gundî dev jê berdidin, ku bimeşin navçeya Farqînê.

Ji vê bûyerê jî mirov serwext dibe, ku hemû bikarhanînên dagîrkeran li welatê me, êdî rûberê berxwedanên bi rûmet dibin. Mîna berê çi kesek êdî zilma dagîrkeran danaqurtîne û nakeve nava bêdengiya ji ber tirsan seriyan biçemîne. Roj bi roj bêhtir, serîhildan û berxwedanên bi rûmet, tirsa hezaran salan diperçiqînin.

GRÎDAX

Li çiyayên Tendurekê şerên sîng ber sîng: Li dora 40 leşkerên dijminî hatin kuştin

Gihadîn *(Berxwedan):* Piştî hêrîşa ku roja 1'ê Hezîranê çûbû ser navçeya Gihadînê, li êrdimê hinde şerên nuh ên dijwar çêbûn. Gêrîllayên ARGK nûçeyên nuh gihandin rojnameya me. Me di hejimara buhurî de nivîsandibû, ku leşkerên dagîrkeran di zozanan de dest bi zilmê kirine û hêrîş birine ser koçeran.

Lê niha em agahdar bûn, ku piştî hêrîşa çûyî ser Gihadînê, di navbera hêzên ARGK û yên dijminî de şerên giran jî çêbûne. Gava yekeniya hêrîş pêkhanî, xwe bi aliyê çiyayên Tendurekê ve dikişîne, li zivinga Şivanan di Rêbaza Koskan de rastî hêzên dijminî dibe. Li vir şerekî gelekî dijwar û sîng ber sîng çêdibe. Her di wê şevê de li derekî din jî şerekî giran derketiye. Yekeniya gêrîlla, di encamê de kariya sê çemberên dijminî bişikîne û xwe rizgar bike. Weke agahiyên gihane me, di Rêbaza Koskan de li dora 40 leşker û endamên komên taybetî hatine kuştin.

Di vê navberê de navê gêrîlayê ku li Gihadînê şehîd ketibû diyar bû. Navê şehîdê me **Hamît BALICI (Hesen)** e. Hevrê **Hesen** di sala 1973'an de, li gundê Deşta Darê navçeya Hezexê hatibû dinê.

SERHEDAN

Li nêzîkê navçeya Selîm serleşkerek û 4 leşker hatin kuştin

Agirî *(Berxwedan):* Di navbera navçeyên Selîm û Golan de, li êrdima Serhedan, şerek di navbera gêrîllayên ARGK û garanên artêşa faşîst de çêbû. Ev şer, evara 19'ê Hezîranê derket. Biqasî çend saetan doma. Ji dagîrkeran serleşkerek û 4 leşker hatin kuştin, gelek jî birîndar bûn. Agahî gihan me ku di vî şerî de gêrîllayekî ARGK jî şehîd ketiye.

Bûyer weha çêbûye: Ji demeke dirêj bû, hêzên dijminî li êrdimê operasyonan bi rê ve dibirin. Gêrîllayên ARGK hêrîş dibin ser şaxekî hêzên di operasyonê de. Hêrîş di daristaneke de pêk dihê. Hîna di destpêka şerî de, ji dijminî hinek dihên kuştin. Paşê hêzên dijmin jî dest bi hêrîşan dikin û şer dirêj dibe. Hêzên dijminî dixwestin ku şerî hindekî din dirêj bikin, da hêzên li êrdimê jî bigihin hewara wan. Lê gêrîlla agahdarê taktîka dijminî dibin û bi lez xwe paş ve dikişînin, xwe berdidin nava daristanan û bi vî rengî dawî bi şer jî dihê.

DÊRSIM

Dagîrkerên li hemberê gêrîlla dişikin, agir berdidin daristanan

Dêrsim *(Berxwedan):* Hêzên me yên rizgariya netewî li êrdima Dêrsimê lêdanên mezin li dagîrkeran dixin. Weke encameke tengezariya xwe, hêzên dijminî jî agir berdidin rêl- û daristanên welatê me. Dagîrker baş şanî dikin, ku ne tenê dijminên mirovên Kurdistanê ne, her weha dijminên sirûşta Kurdistanê, dijminên lawir, dar û giyayên Kurdistanê jî ne.

Di dirêjahiya meha Hezîranê de gêrîllayên ARGK lêdanên mezin li dijminî xistin û hîna jî lêdan lê dikevin. Roja 13'ê Hezîranê li gundekî Xozadê şerek di navbera gêrîllayên ARGK û hêzên dijminî de derketibû. Dagîrker dabûn zanîn, ku 2 endamên komên taybetî hatine kuştin, 2 jî birîndar bûne. Lê welatparêzên ji êrdimê em agahdar kirin, ku hejimara kuştiyên ji dijminî bilindtir e.

Ji aliyê din, gêrîlla çûne gundekî Xozadê yê din û bang li parêzkarên cerdevan kirine ku çekan berdin. Ji wan xwestine, ku di hefteyekê de çekan li dijminî vegerînin, heke daxwazê bi cih nehênin, wê rastî bikarhanînên gêrîlla yên nuh bibin.

PÎRAN

Hêzên dijminî ketin davê: 2 serleşker hatin kuştin, gelek leşker jî birîndar bûn

Amed *(Berxwedan):* Li nêzîkê gundê Arûsêke navçeya Pîranê êrdima Amedê yekeniyên dagîrkeran ketin daveke gêrîllayên ARGK. 2 serleşker hatin kuştin. Gelek leşker jî birîndar bûne. Birîndaran rakirine nexweşxaneyên bajarê Amedê.

Bûyer weha çêbûye: Gêrîlla agahdar dibin, ku komeke ji cerdavanan ji Pîranê wê here gundê Arûsêkê. Davekê li pêşiya cerdevanan vedidin. Lê yekeniyeke leşkerî li şûna cerdevanan dikeve davê. Di vê bûyera 20'ê Hezîranê de, piştî ku dora êvarî leşkerên dijmînî dikevin davê, şerek jî derdikeve. Dijmin hinde hêzên nuh jî şiyand cihê bûyerê, lê gêrîlla piştî ku lêdana xwe li dijminî xistibûn, bi lez xwe ji cihê bûyerê bi dûr ve xistibûn.

ÇEWLIK

Di navbera navçeya Gêxî û qopaniya Aznapertê de hêzên dijminî ketin davê

Çewlik *(Berxwedan):* Li nezîkî qopaniya Aznapertê navçeya Gêxî êrdima Çewlikê, yekeniyeke dagîrkeran kete daveke gêrîllayên ARGK. Ev livbazî li dora rojên 15'ê Hezîranê pêkhatiye. Lêdaneke mezin li dijminî ketiye. Agahî gihan me ku 9 leşkerên dijminî hatine kuştin û gelek jî birîndar ketine. Dagîrker xwestin vê bûyerê jî veşêrin. Ji bo ku li derdorê neyê bihistin, serî dan keferateke mezin. Lê dijmin nekarî bûyerê veşêre, ji ber ku cendekên 9 leşkerên hatibûn kuştin ji aliyê hinde karkerên rêçêkirinê hatibûn dîtin.

Her di van rojan de li ser riya navçeya Kanîreşê li derdora bi navê Germavê, gêrîlla navgîneke dijminî dan ber agirî û şewitandin.

Li êrdima navîn ceng fireh dibe

FIROKÊN CENGÊ TEVLÎ ŞERÊN LI EZGILÊRÊ BÛN

Çewlik û Amed *(Berxwedan):* Şerê di navbera yekeniyên ARGK û garanên artêşa faşîst de, li Kurdistanê her diçe firehtir dibe. Şerên li êrdima navîn dijwar derbas dibin. Li çiyayên di sêçiva Mûş, Pasûr û Dara Hênê de, di rojên 16 û 17'ê Hezîranê de şerên giran destpêkirin. Ev şer roja 20'ê Hezîranê li derdorên gundê Ezgilêrê navçeya Dara Hênê êrdima Çewlikê dijwartir bûn. Şer di navbera homeke gêrîllayên ARGK û hêzên dijminî de dibû, lê pirraniya gêrîllayan hîna nuh tevlî ARGK bûbûn. Şerê li Ezgilêrê bêhtirî 24 saetan doma.

Agahî gihan me ku dagîrker di vî şerî de li kêleka helîkopteran, firokên cengê jî hajotine şerî. Firok bombe barandine ser kozên gêrîllayan. Ji ber ku gêrîlla tenê xwediyê çekên sivik bûn, nekarîne tişteki zêde bikin, lê dîsa jî helîkoptereke dijminî hanîne xwarê û tevlî yên têde tune bûye. Dagîrker bi hêzekî leşkerî yê mezin, bi havêtina bombeyan ji asmanan û erdê şer kirine. Çekên giran li ser gir û timikên bilind bi cih kirine û kozên gêrîllayan dane ber gulleyan. Di encamê de, di şerê Ezgilêrê de 10 gêrîlla şehîd dibin. Ji hêzên dagîrkeran jî 45 kes hatine kuştin. Ji kuştiyên dijminî hinek serleşker in. Her weha ji dijminî gelek jî hatine birîndar kirin. Piştî dawî bi şer hatî, dagîrker êrdimê ji mirovan re qedexe kirine. Nehiştine çi kesek bikaribe xwe nêzîkê cihê şerî bike. Di vê navberê de dijminî, kuştî û birîndarên xwe kom kiriye û bi dizî revandiye. Dagîrker pêşî hîç nepejirandine kuştiyên wan jî hene. Lê paşê gelê me li Çewlikê hinek leşkerên kuştî dîtiye. Gundiyan jî hinek kuştiyên ji dijminî li çiyan peyda kirine. Ji ber vê yekê paşê dagîrker neçare man, ku bipejirînin, ji wan jî kuştî hene. Lê belê tenê kuştiyên hatine dîtin, pejirandine.

Weke ku gundiyan em agahdar kirine, şerê li Ezgilêrê roja 20'ê Hezîranê dijwar bûbû. Bi taybetî şerê li Girê Malasî gelekî giran bû, roja dûv re heya êvarî domaye. Piştî bûyerê welatparêzên çûbûn cendekên şehîdan bihênin, welê digotin: *Der û dor bûbû qada cengekî gelekî mezin. Kendal û gir hatine bombe kirin. Her derek bi berik û gulleyên bambe û rokêtavêjan bûye weke moxilekê.* Li cihê bûyerê perçeyên boriyên çekên lavê jî hebûn, gulleyên nepeqayî yên firokan û gulleyên topan hebûn, her weha gelek qalikên gulle û berikan belav bûbûn.

Guman heye ku dagîrker dîsa çekên kîmî bikarhanîne. Welatparêz dibêjin, ku li cihê bûyerê şopên çekên kîmî jî hene. Lewma welatparêz hinde perçeyên cendekên şehîdan tevlî xwe anîne, ji bo bidin analîz kirinê.

Li Licê xwepêşdana şînê û livbaziya girtina dergehên firotgehan

Gava agahî giha gelê me ku li Ezgilêrê navçeya Dara Hênê 10 şervanên ARGK şehîd bûne, gelek welatparêz ji bajarên Çewlik û Amedê, ji navçeyên Licê û Dara Hênê û gelek gundên derdorê dan ser rê, ji bo standina cendekên şehîdan.

Ji bo bigihin cihê bûyerê, divîbû welatparêz 6 saetan jî peya bimeşin. Roja 22'ê Hezîranê kerwanekî mirovan giha cihê şer. Welatparêz rûberê hovîtiyeka din a dagîrkeran bûn, dîtin ku dagîrkeran cendekan li bin tîrêjên tavê hiştine. Pirraniya cendekan rizî bûbûn û derfet nebû, ku werin kom kirin. Lewma li ser kesbûna şehîdan saloxên ji hev cûda digihin me û nav hevûdu nagirin.

Welatparêzên çûbûn cihê bûyerê, roja yekemîn nekarîn perçeyên cendekan kom bikin. Vegeriyan û roja dûv re dîsa çûn wir. Tevlî xwe sêdar û battanî jî biribûn. Lê wê rojê jî nekarîn cendekan tevlî xwe bihênin. Piştî rojeke din, li Çewlikê tabut hatin çêkirin. Roja 24'ê Hezîranê 1.000 welatparêz tevlî tabutan dîsa çûn cihê bûyerê. Cendekan êxistin tabutan û hanîn devê riya mekîneyan. Li wir bi kerwanên otomombîlan welatparêz berê xwe dan navçeya Dara Hênê. Gava welatparêz gihan ber devê navçeyê, endamên komên taybetî xwestin wan belav bikin. Lê ji ber protestoya girsên gelî nekarîn tiştekê bikin.

Li Dara Hênê cendekan li qemyonekê siwar kirin. Bi sedan otomobîl jî dan dûv qemyonê û kerwan berê xwe da Licê. Di goristana Licê de jî gelê me, gorên nuh ji bo şehîdan amade dikir. Gava kerwan giha Licê, girsên gel ên ji bajar, navçe û gundên cîran hatibûn, tevlî kerwanê bûn û bi carekê komeke bêhtirî ji 5 hezar kesî çêbû. 5 hezar kes di goristanê de xwepêşdaneke şînê çêkirin, li ber rûmeta şehîdan rawestîn silavê.

Destkarên Licê jî dergehên firotgehên xwe hanîn xwarê û tevlî xwepêşdanê bûn. Bi carekê jiyan li Licê rawestiyabû. Li goristanê bi hezaran welatparêz bi yek dengî, xweşxaneya "Ey Raqîp" xwendin. Şîna şehîdan bi xwendina vê xweşxaneyê destpêkir. Paşê hinde axiftinên ramyarî hatin pêşkêş kirin. Di axiftinan de li ser pêwîstî û wateya şehîdbûna di şerê serxwebûn û azadiyê de rawestan çêbûn. Şîna li Licê bi lez zivirî berxwedan, şahî û dîlana şoreşê. Axiftin û xweşxaneyên dihatin gotin, bi dirûşmeyên weke, **"Bijî PKK"**, **"Bijî Kurdistan"** û **"Bijî Serok APO"** dihatin têkûz kirin. Hêzên dewletê ji tirsa bûyerên mezintir, newêrîn xwe nêzîkê welatparêzên di şînê de bikin.

LI ÇAR HÊLÊN BOTAN DENGÊ ARGK BILIND DIBE

Nûçevanên Berxwedanê ji Sêrt, Wan, Şirnex, Qilaban û Şemzînanê agahdar dikin

ŞIRNEX

Di şerê li gundê Sêgirkê de 4 leşkerên dijmin hatin kuştin, 3 têkoşerên ARGK şehîd bûn

Roja 14'ê Hezîranê li gundê Sêrgirkê bajarê Şinexê şerekî giran pêk hat. Ji garanên artêşa dagîrkeran 4 leşker hatin kuştin. 3 têkoşerên ARGK jî, ku bi qehremanî cengîn, şehîd bûn.

Weke saloxên gihane me, berî şerê li gundê Sêgirkê bi rojekdidoyan, gêrîllayên ARGK dihevêjin ser ocaxên komîrî. Piştî bûyerê gêrîlla xwe paş ve dikişînin, lê ji guman heye, ku dijmin daye ser şopa gêrîllayan. Çend roj dûv re, 3 gêrîlla ji yekeniya xwe qut dibin û diçin gundê Sêgirkê. Dijminê ku şop dihajot, agahdarê liva 3 gêrîllayan dibe. Gêrîlla bi şev çûbûn gund, serê beyanê hêzên dijminî dora gund bi tevayî dipêçin. Dihevêjin ser mala, ku gêrîlla li wir bûn. Şerekî giran destpêdike. Hêzên dijminî bi dehan car, zêdetirî hejimara gêrîllayan bûn. Gêrîllayên ARGK bi dilêrî û keleşî şerê xwe dikin. 4 leşkerên dijminî dikujin û gelekan jî birîndar dikin. Di encamê de gêrîllayên leheng jî şehîd dibin.

Ji aliyê din, roja 18'ê Hezîranê li Çiyayê Gebarê gêrîllayên ARGK hêrîşekê birin ser qereqoleke dijminî. Avahî baş hatiye rûxandin, lê çi kuştî nîn in. Welê dihê fêm kirin, ku ev livbazî, livbaziyeke tirsandinê bû.

Li Xirbikê Bestê dijmin şikest: 2 serleşker û dora 25 leşkerî hatin kuştin

Yekeniyên ARGK li gundê Xirbekê Bestê lêdaneke giran li dagîrkeran Tirk xistin.

Roja 20'ê Hezîranê leşkerên di qereqola dijminî de tevlî serleşkerên xwe derdikevin spora beyanê. Şeveke bi tirs û bizdanê derbas kiribûn. Lê çi caran guman nedikirin, ku gêrîlla di rojê de jî wê hêrîşî wan bikin. Lewma bê tirs û fikarê, xwe dabûn sporê. Bi carekê gêrîlla berikên xwe barandin ser wan. Pirraniya leşkerên dijminî hatin kuştin, hinek jî birîndar bûn. Li dora 25 leşkerî di cih de mirin, di nava miriyan de 2 serleşker jî hebûn. Paşê birîndaran rakirin nexweşxaneyên bajarên nêzîk.

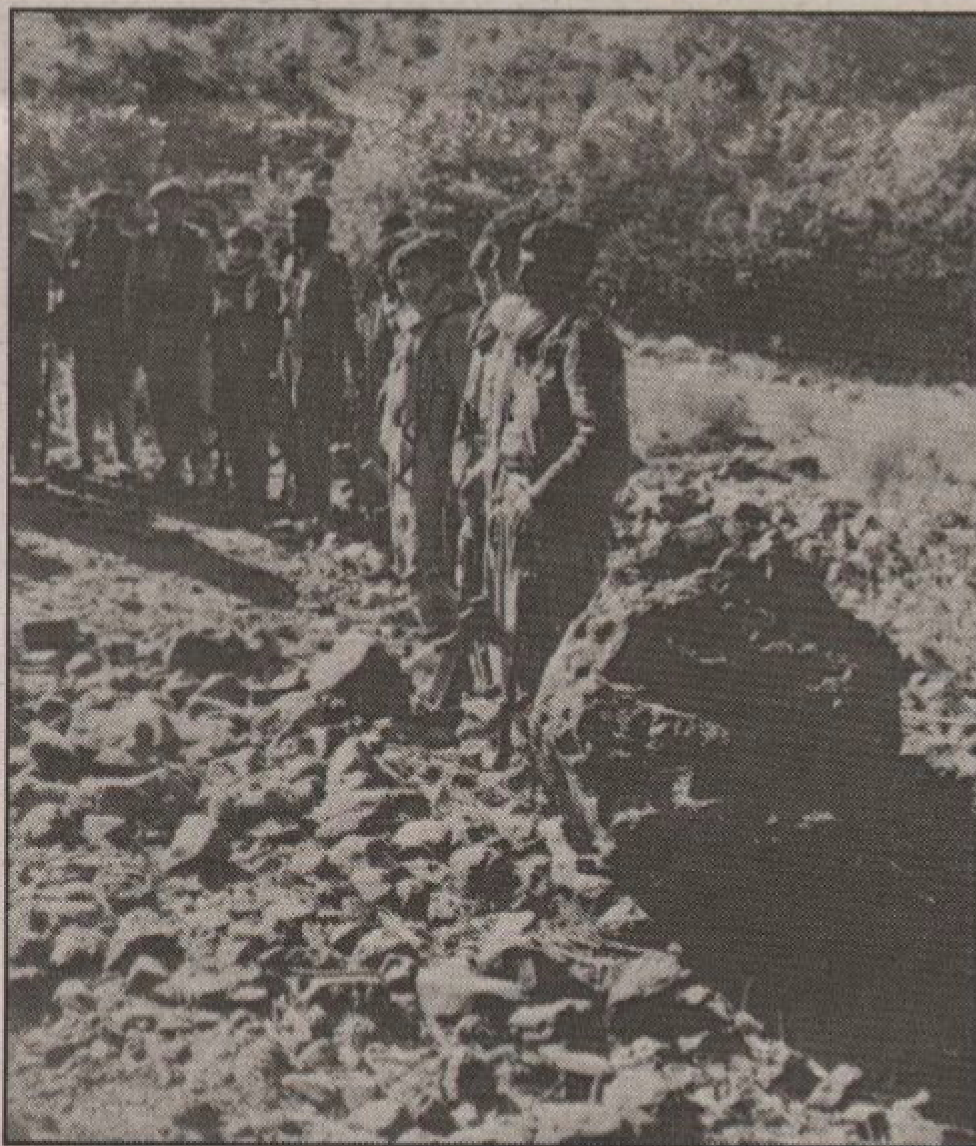
Yekeniya gêrîlla derseke weha da dijminî, ku çi caran nekaribin ji bîr bikin.

Her rojekê hêrîş, serhavêtin û dav

Rojek tenê nîn e, ku hêzên me yên rizgariya netewî li derdorên Şirnexê lêdanekê li dijminî nedin. Roja lêdan li dijminî nebuye nîn e. Hema her rojekê serhavêtinek, hêrîşek an jî livbaziyeke davê pêk dihê. Garanên artêşa faşîst, endamên komên taybetî û cerdevanên bêbext her rojekê çend mirî li şûn xwe dihêlin. Nûçeyên vê dawiyê ji Şirnexê gihane me ev in:

Roja 20'ê Hezîranê li Bestan leşkerên dijminî pêl mayineke gêrîllayên ARGK kirine. 2 bi xedarî birîndar bûne. Herdu lingên yekî qut bûne.

Di roja 21'ê Hezîranê de yekeniyên dijminî li Çiyayê Fillehan, ku li nêzîkê navenda Şirnexê ye, derdikevin operasyonê. Li wir rastî gêrîllayên ARGK dibin. Şer destpêdike. 3 leşkerên dijminî dihên kuştin. Gêrîlla çekên leşkerên hatin kuştin jî, bi xwe re dibin û xwe ji cihê bûyerê bi dûr ve dixin.

Her di vê rojê de li nêzîkî gundê Heştan li devera bi navê Dehla Biyê gêrîlla hêrîşekê birin ser kerwanekî leşkerên dijminî. 3 leşker bi xedarî birîndar bûn.

Dîsa di şeva 21'ê Hezîranê de, gêrîllayên ARGK avêtin ser qereqoleka dijminî ya li gundê Gundikê. 2 leşker bi giranî birîndar bûn. Berî vê bûyerê bi hefteyekê jî, gêrîlla hêrîş biribûn ser vê qereqolê. Hingê 7 leşkerên dijminî hatibûn kuştin, gelek jî birîndar bûbûn. Ji ber ku di hefteyekê de hêrîşa duwemîn hatibû ser qereqolê, hêzên dijminî mîna dînan li xwe kirin. Weke marê serî hatî perçiqandin xwe gevizandin. Roja 22'ê Hezîranê leşkerên çavsorî bûbûn, berik barandin ser gund; xanî û lawiran dan ber berikên xwe. Leşker vê gemariya xwe bi saetan domandin û gelek sewal û dewar hatin kuştin. Hema hema di dîwarên hemû xaniyên gund de, şopên berikên leşkerên dijminî hene.

Roja 22'ê Hezîranê jî, gêrîllayên ARGK di navbera Şirnex û Qilabanê de, yekeniyeke dijminî xistin daveke xwe. 2 leşkerên dijminî hatin kuştin, gelek jî birîn girtin.

Ji aliyê din, weke nûçeyên ji Qilabanê gihane me, 15 an jî 16'ê Hezîranê li nêzîkê gundê Hosyanê navçeya Berwarî şerek çêbûye. Di vî şerî de gêrîllayekî ARGK şehîd bûye, yek jî birîndar bûye. Lê şervanê birîndar neketiye destê dijminî. Çend ji dijminî hatine kuştin, diyar nebû.

ÇOLAMERG

Di dava gêrîllayan de 9 leşker hatin kuştin

Li Çolamergê û derdorên wê şerên giran di navbera hêzên me yên rizgariya netewî û hêzên dagîrkeran de dibin. Lê nûçeyên cengê ji vir hindekî bi derengî digihin me. Lewma carnan em nûçeyên vê erdimê bi derengî belav dikin. Ji aliyê din, carnan heya ku agahî ji gêrîllayan an jî welatparêzan neyin, dijmin hemû bûyeran veşartî dihêle, ji ber ku di vê demê de gelek rojnamevanên biyanî li êrdimê ne.

Li nêzîkê gundê Pinyanişê erdima Çolamergê, gêrîlla davekê li pêşiya hêzên dijminî vedane. Ji hêzên dijminî 9 leşker hatine kuştin, gelek jî birîndar bûne. Ev bûyer di roja 21'ê Hezîranê de pêk hatiye. Dagîrkerên Tirk li ser vê bûyerê çi agahiyekê belav nekirine.

ŞEMZÎNAN

Yekeniyên dagîrkeran ji ber mayinên gêrîllayên ARGK dişikin

Taktîkên gêrîlla heya were gotin dewlemend in. Çetir were gotin, divê dewlemend bin. Ji ber ku ev taybetî li hemberê artêşên nîzamî gêrîllayan serdest dike û taybetiyeke bingehîn e. Divê gêrîlla bikaribe taktîkên şerî bi hostayî bike karê xwe.

Gêrîllayên ARGK jî, tenê bi serhavêtin, hêrîş û davan bi ti-

xûb namînin. Gelek metodên din jî didin ber xwe. Weha jî lêdanên mezin û pêwîst li yekeniyên artêşa dagîrkeran dixin. Hinek ji davên gerîllayan danîna mayinan û vedana xefikan in. Heya niha dijmin bi vî awahî lêdanên baş xwariye. Nimûneyên vê yên dawiyê li Şemzînanê pêk hatin.

Roja 11'ê Hezîranê li dora gundê Şapatanê navçeya Şemzînanê gerîllayên ARGK mayinan li pêşiya hêzên dijminî yên derketibûn operasyonê vedan. Di encama peqîna mayinekê de 3 leşkerên dijminî mirin. Çend leşker jî birîndar bûn.

Roja 16'ê Hezîranê li dora gundê Ewliyan navçeya Şemzînanê, cerdevanekî ketibû pêşiya hêzên dijminî yên operasyonê û şopê dihajot, pêl mayineke gerîllayan kir. Bi peqîna mayinê herdu lingên cerdevanî qut bûn û firrîn hewayê.

Piştî vê bûyerê hêzên dijminî newêrîne pêşvetir herin û dev ji operasyonê berdane.

ELK

Li derdorên Tanga Xanan şer: Helîkopterek ket, 3 serleşker û 50 leşker hatin kuştin

Li derdorên Tanga Xanan navçeya Elkê êrdima Çolamergê, şerekî giran di navbera gerîllayên ARGK û hêzên dijminî de derket. Ji destpêka şerî heya dawiya şerî gerîlla serpiriştiyê (înîsiyatîvê) ji destê xwe bernedan. Lewma jî dagîrker kêliyên zor û zehmet jiyan. Ji ber dijwarbûna şerî û dijmin ketî nava tengasiyê, dijmin helîkopter jî hajot şerî. Hêzên me yên rizgariya netewî helîkopterekê jî hanîn xwarê. Helîkopter hate tune kirin. Sê serleşkerên di helîkopterê de mirin, yek jî birîndar bû. Serleşkerê birîndar rakirin nexweşxaneya bajarê Wanê. Agahî gihan me, ku tev bi hev re li dora 50 leşkerên dijminî ji aliyê gerîllayên ARGK hatine kuştin.

Yekeniyên gerîllayên me bi hêrîşeke jîr û jêhatî lêdaneke mezin li dijminî xistin. Berî ku dagîrker hêzên nuh bişînin cihê şerî, gerîlla xwe paş ve kişandin.

Planên dagîrkeran ji bo vejandina cerdevaniya dimire

Li gelek deveran cerdevanên çekên dijminî standibûn, çekan li dijminî vedigerînin û dev ji vî karî berdidin. Lewma jî cerdevanî bi lez ber bi mirinê ve diçe. Ji bo dîsa vejandina cerdevaniyê, dagîrker mijûlî û keferatên mezin didin ber xwe. Bi vê armancê li êrdima Wanê bi serekên eşîrên cerdevan re dijmin, hinek civînan dirust dike.

Plana dagîrkeran a nuh ew e, ku cerdevanan mîna yekeniyên nîzamî organîze bikin û wan bikin yekeniyên profesyonelî. Pêşemîn li êrdimên Wan û Çolamergê gavên bi vê armancê dihên havêtin. Dixwazin ku cerdevan yek-cure cil li xwe bikin û pirpirkan bi wan ve bixin. Agahî digihin me, ku hinek cerdevan ji niha ve bûne xwedî pirpirkan. Ji bo nimûne, xulamê dijminî Ahmet Zeydanê welatfiroş bûye xwediyê pirpirkên mayoran (albay).

Bi vê armancê dijmin li Qilabanê jî xwe daye xebatê. Li vir jî dixwazin hejimara parêzkaran zêde bikin. Ji aliyê din, hinek gundan digihînin hevûdu û dixwazin li ser vê bingehê hinde "gundên stratejîkî" ava bikin. Cerdevanên gundan jî, bizivirînin yekeniyên nîzamî (regulêr). Hinde endamên êşîra Mamxuran vê bikarhanînê nepejirandine û lewma dijmin çekên bi wan re, ji wan standiye.

Li Girê Sor depoyên çekên nuklear dihên avakirin?

Li nêzîkê navçeya Girê Sor (Sêwrek) êrdima Ruhayê guman heye, ku depoyên çekên nuklear dihên avakirin. Agahiyên vê nolê, di vê dema dawiyê de, gelek digihin me. Eşkere dibe, ku ji sala 1987'an vir ve depo dihên avakirin. Heya niha 18 depo hatine avakirin. Niha di bin kontrola împeryalîstên weke Emerîkaya Bakur û Îngilistanê 18 depoyên din jî dihên avakirin.

Depo, biqasî 2 kîlometreyan ji Girê Sor dûr, ava dibin. Şik heye ku ev depo ji bo çekên nuklear in, ji ber ku avakirin di bin kontrola hişk a leşkeran de dibe. Her tiştek jî bi dizî çêdibe. Hemû karkerên di depoyan de dixebitin xerîb in û ji êrdimê tenê yek jî nayê şixulandin. Karker her weha, her meh dihên guhartin û yên nuh dest bi kar dikin. Ji ber vê yekê jî, çi karkerek nizane ev depo ji bo çi dihên avakirin.

Berpisiyarên dagîrkeran gotine gel, ku depoyên mayinan ava dibin. Karkerekî li wir şixuliye dibêje, ku her depoyek 50 metran dirêj û 7 metran jî bilind e. Guman dike, ku ev depoyên çekên nuklear in. Ji aliyê din, guman heye ku ev depo, ne tenê wê di bin xizmeta dewleta Tirk de bin, her weha wê di xizmeta NATO de jî werin bikarhanîn.

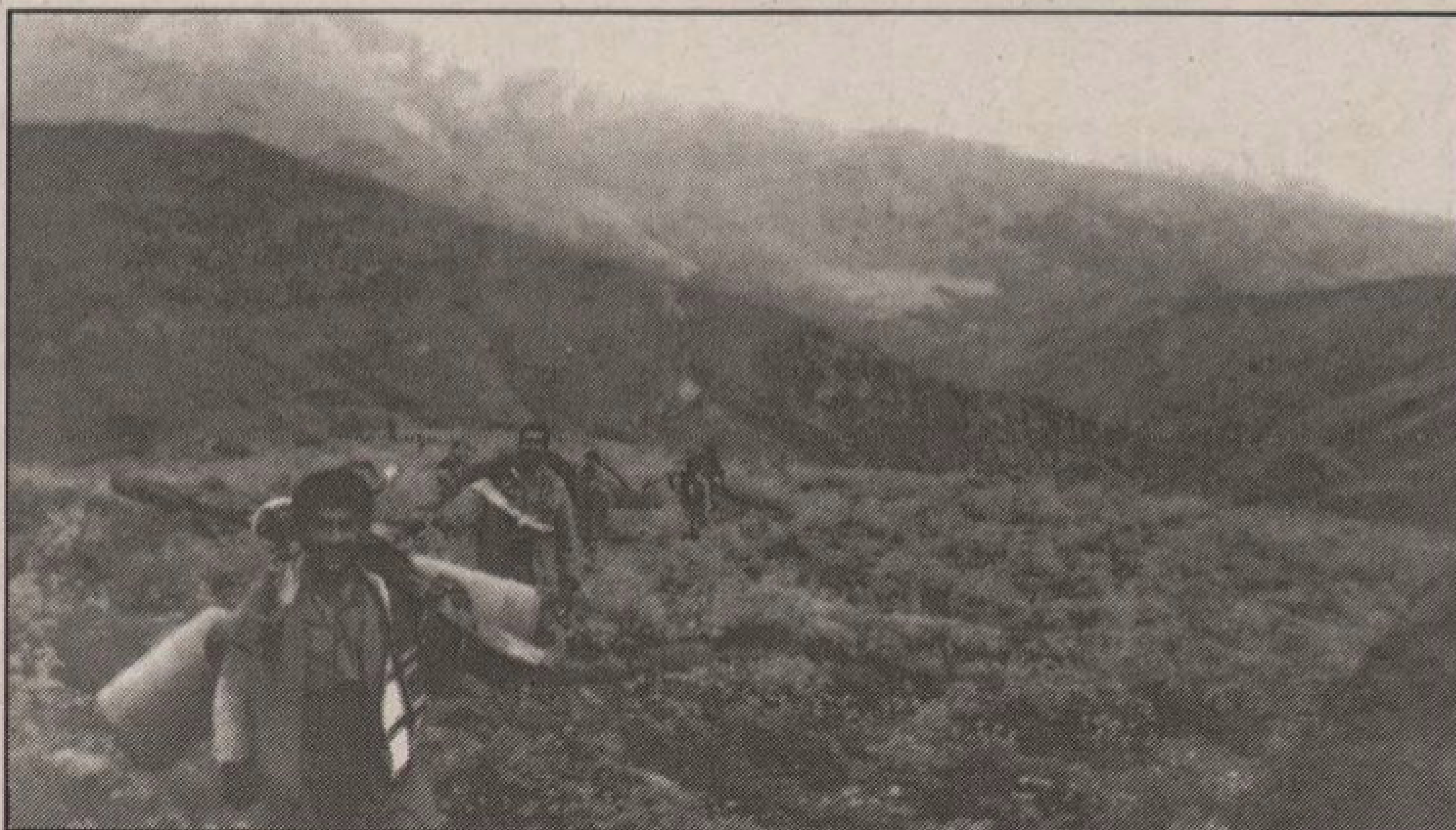
Ji van depoyan li dora Amedê jî avadibin. Lê hîna agahiyên berfireh ber destê me nabûne.

STANBOL

Xwepêşdana YXK li pêşiya zanîngehê

Stanbol *(Berxwedan)*: Roja 14'ê Hezîranê Rêkxistina YXK li Stanbolê li pêşiya zanîngehê xwepêşdaneke bê destûr bire serî. Hinek ciwanên şoreşger û pêşverû yên Tirkiyê jî tevlî xwepêşdanê bûn. Li dora 100 ciwanî gihabûn hevûdu. Di domana livbaziyê de ciwan, avahiya qereqola li kêleka zanîngehê dan ber agirî. Hema hema bi tevayî rûxandin. Armanca xwepêşdanê, protestokirina "Zagona li Dijî Terorê", her weha piştgiriya ji bo serîhildana Farqîn, Licê û Hezro bû. Bilî van, kuştina mirovan ji aliyê polîsan di kolanan de jî hate protesto kirin. Ji ber ku di vê dawiyê de, roja 10'ê Hezîranê dilxwazekî TDKP (Partiya Komînîsta Şoreşgerî ya Tirkiyê) yê bi navê **Murtaza Kaya** ji aliyê polîsan, bi hînceta belavokan belav dikir, di kolanekê de hate kuştin.

Xwepêşdêr li ser dîwarê zanîngehê pankartekê zeliqandin, ku li ser **"Kurdistan wê ji faşîzmê re bibe goristan, wê hisaba kuştinan were pirsîn"** hatibû nivîsîn. Di domana livbaziyê de dirûşmeyên weke, **"Bijî PKK"**, **"Bijî Serok APO"** hatin bangîn. Her weha di navbera wan û polîsan de şer jî çêbû. Di dawiyê de çi kesek nekete destê dijmin û livbazî biserket.

Enîşka Rêzimanî

S. Biçûk

Berdewama hejimara derbas bûyî

Xeleka -IV-

Zîvirandina tîpa "a" di navê nêr de: Verês

Navên nêr, dema tîpa "a" di wan de hebe, di van rewşên ku em li jêr rêz bikin de, ev tîpa "a" tê guhastin û dibe "ê":

1- Dema navê nêr pîşkar be (kirde, fayil), di buhêrkê de, tîpa "a" bi tîpa "ê" tê guhastin.

Nimûne:
Osman: Osmên dijmin lerizand.
Aş: Êş genimî kir ard.
Ga: Gê ka xwar.

2- Dema navê nêr pîşkberê durust be (berkar be, têrker be, mafûl bîh), di nihok û mandê de tîpa "a" tê guhastin.

Nimûne:
- Nihok (dema niha):
Soro nên dixwe - "Nan"
Cano bêr hildigire - "Bar"
Remo gê dikuje - "Ga"
"Nan" "bar", "ga" dibin "nên", "bêr", "gê".

- Mand (pêşro, dema bê):
Soroyê nên bixwe.
Canoyê bêr hilgire.
Remoyê gê bikuje.

3-Dema navê nêrza di dawiya hevoka navdar û pesindar de be, tîpa "a" tê guhastin.

Nimûne:
Çûna êş - "Aş"
Pijandina nên - "Nan"
Şehîdbûna Şervên - "Şervan"
Sima gê - "Ga"
Xwarina dermên - "Derman"

4- Dema ku navê nêrza pîşkberê ne durust be, di her çaxan de tîpa "a" bi tîpa "ê" tê guhastin.

Nimûne:
Cendirman li Osmên xist.
Soro li gê dixe.
Qencoyê ji êş bê.

Hatina tîpa "ê" di dawiya navê mêza de

Di van rewşê ku em li jêr rêzbikin de, tîpa "a" bi dawiya navê zayend mê vedibe:

1- Navê mê ku pîşkar be, di buhêrkê de tîpa "ê" bi dawiya wî vedibe.

Nimûne:
Keçê çeka şoreşê hilgirt.
Çelekê ka xwar.
Bêrîvanê Tirko hejand.

2- Navên mêza ku pîşkberê durust be, di nihok û mandê de tîpa "ê" li dû wî tê.

Nimûne:
- Nihok:
Nazê tifingê hildigire.
Simo çêlekê dibe.
Gulê bizinê didoşe.

- Mand:
Gerîlla wê şoreşê geş bikin.
Gulê wê bizinê bidoşe.
Nazê wê tifingê hilgire.

3- Dema navê mêza pîşkberê ne durust be, di her çaxan de, dawiya wî tîpa "ê" distîne.

Nimûne:
Memo li Şêrînê dike hawar.
Huner ji Zînê pirsî.
Emê li Botanê bibine mêhvan.

4- Di forma hevbendî de (di dawiya hevoka navdar û pesindar de), tîpa "ê" bi dawiya navê mê vedibe.

Nimûne:
Mala jinê.
Kirasê Şêrînê.
Hîkariyên malbatê.
Nanê sêlê.
Deriyê malê.
Pêşveçûna şoreşê.

Di hejimara bê de: ZÊDER

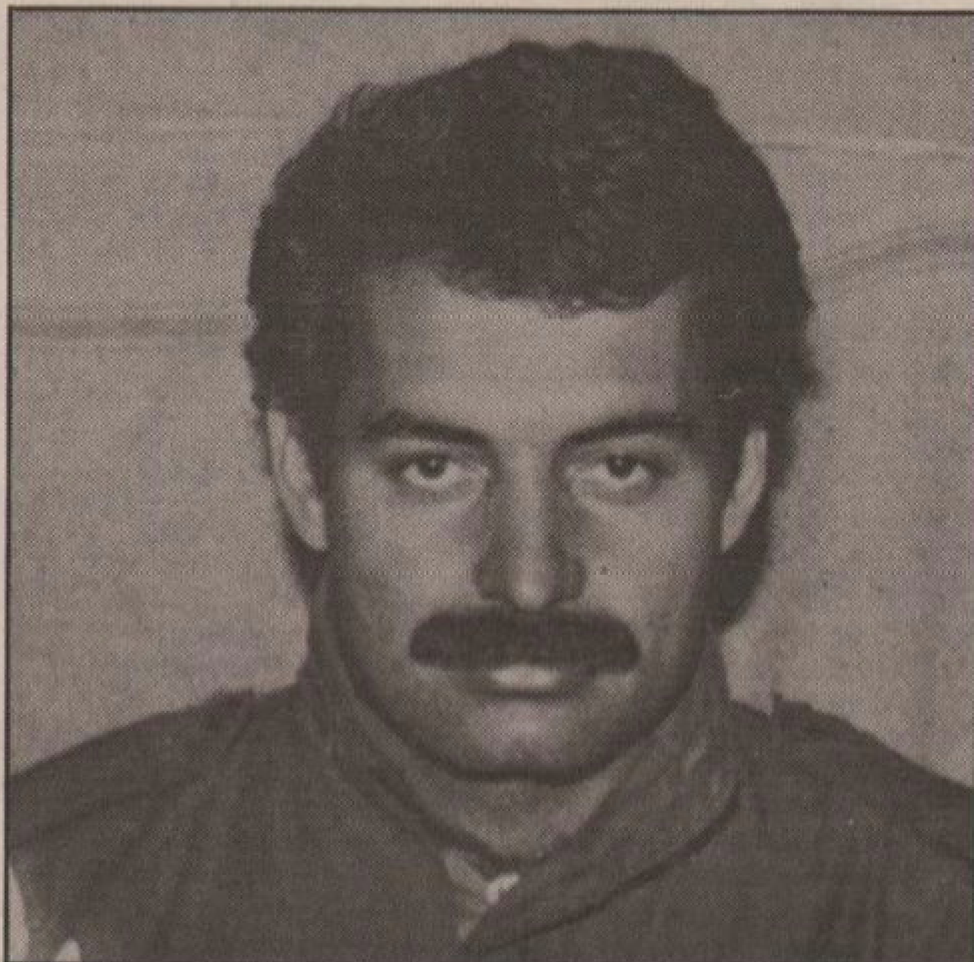
Serokê kerwanê şehîdên başûrê Kurdistanê
Sembolê yekbûna Kurd û Kurdistanê

Îsmaîl ÎBRAHÎM

Endamê Cihgir ê Komîteya Navenda PKK û Serleşkerê ARGK

"Di navbera şehîdên me de, cûdahî tune ne. Rayên wan tev, girêdayê axa welatê Kurdistanê ne. Bîr û baweriyên wan, li ser pirsa avakirina welatekî serbixwe, aza û yekhev kom dibin. Şehîdên me tev, di riya welatê xwe yê mezin de, serê xwe danîne û bi xwîna xwe rastiya me nîşan dane.

Divê em bi serbilindî û gelekî bi rêz, li ber bîranîna şehîdên Başûr rabiwestin. Pêwîste em, rûpelên jiyana wan, yek bi yek bidin ber çavên xwe, hemû taybetiyên wan û rewanfîraziya wan bikolin. Di dîroka vê perçeya piçûk a Kurdistanê de, pêşemîn hevalê şehîd **Îsmaîl ÎBRAHÎM** *cih digire. Ev heval yekemîn mirov e, ku ji vê perçeya Kurdistanê gihiştiye rêzên Partiya me. Berî her hevalekî, fêrbûn û hînbûna xwe ya leşkerî û ramyarî (siyasî) bi dawî hînaye û xwe gihandiye qadên şer. Lewma jî bi qehramanî vê rojê, bûye serokê kerwanê şehîdên başûrê Kurdistanê."* (Rola şehîdên başûrê Kurdistanê / Serok APO).

Bibuhure Dêrika (Dêrika Hemko) min! Ez neçarime ku vê carê gelekî zorê bidime xwe. Ma gelo ez çawa bikim? Barê min vê carê gelekî giran e. Li hemberê min mirovekî weha heye, ku ez wê hîm û hêzê di xwe de qet nabînim; ku bikaribim mirovatî, çalakî, qehremanî û zardeştiya (hikmeta) Wî, bihênim ziman. Lê çawa be jî, hema li ser bingeha posîdeyên min ji Simoyê delal û buha bi xwe wergirtine, ez ê xwe bihavêjim wê avê û heya dawiyê hewl bidim xwe, da bikaribim hemû hunerên avjeniyê pêk bihênim. Dibe ku belkî weha ez bikaribim hindekî xwe ji bin barê vê zoriyê rizgar bikim û çend taybetiyên rêhevalê şehîd **Îsmaîl ÎBRAHÎM** bidim nasîn.

Weke ji berpirsiyarên PKK ên yekemîn derbasî herêma Wanê bû. Bû berpirsiyarê herêma Wanê. Li wir di bin serokatiya Wî de hejimara şervanan roj bi roj zêdetir dibû, navgînên şerê taybetî tar û mar dibûn. Hemû livbaziyên ku hevalê Îsmail plan dikir bi serkevtinî pêk dihatin.

Ji nava tariyên jiyanê, ji nava rewşa xwe-hunda-kirineke dijwar, ku pirraniya "rewşenbîr"ên Kurdan li başûrê-rojavayê Kurdistanê di bin de fetisî bûn, hevalê **Îsmaîl** di destpêka salên 1980'î de, bû peqîneka mezin, bû pira hatina ronahiyê û belavkirina ewrên reş. Di wê demê de, ku gelek hêzên konevanî (siyasî) yên Kurd û hêzên şovenîstên civakî yên netewên serdest, spekulasyonên mezin li ser pirsa welatparêziyê dikirin karê xwe, hevalê **Îsmaîl** li ber ronahiya tîrêjên ji bakurê welat dihavêtin, li dora xwe komên xortên xwendekar dicivand, pirs û pîvanên welatparêziya serdemî weha zelal dikir: *"Gelo mirovên ji sibê heya êvarî dibêjin Nîkaragua,*

El Salvador, Namîbya... belê qet gotina Kurdistanê ji devên wan dernakeve, çawa dikarin bibêjin em welatparêz in, em sosyalîst in, em înternasyonalîst in, em şoreşger in? Ne... ev ne rast e. Mirovê dîroka welatê xwe fêm neke, nikare nêzîkî dîroka welatên din jî bibe. Înternasyonalîstên herî mezin ew mirov in, ku dikarin her kêliyekê di oxira welatê xwe de canê xwe gorî bikin. Lewlebazî, ziman-dirêjî û sextekarî nikarin rûyê kesekî veşêrin. Xebata karvaniyê û girêdana bi rewan, kul û derdên gel ve, pîvanên rastiya her gotinekê ne."

Di demeka weha de, ku nexweşiyên herî dijwar laşê civaka me di perçeya piçûk de ji hev dixistin, "rewşenbîr"ên bi çanda çînên biyaniyên serdest mezin bûbûn û dixwestin bîrdoza asîmîlasyonê pêş ve bibin, hevalê **Îsmaîl** li hemberê wan bû bersiveka rast. Li dora wî, li ser bingeha bîr û baweriyên serxwebûnê, komên xortên aza dihatin ba hev.

Hevalê **Îsmaîl**, di sala 1960'î de li gundê Tilxinzîrê, navçeya Dêrika Hemko çavên xwe li ser jiyanê vekir. Malbata Wî, malbateke welatparêz bû. Lewma Ew, bi şîrê welatparêziyê mezin bûye. Belê ji ber gelek sedeman, ji ber geh li vir û geh li wir bûnê, weke keda hemû mirovên welatparêz keda malbata Wî jî diket ber berjewendiyên çînên serdest ên Kurdî. Di wê demê de kevneperestiya netewî ya paşverû, di başûrê Kurdistanê de asteng û kelem li pêşiya hemû derketinên nuh û radîkal ava dikir. Hêviya wan ew bû, ku li her devereka Kurdistanê karûbarên gel ji bo peyda kirina alternatîvekê (bedil) rabiwestînin. Lê ev bikarhanîn û dest-dirêjiya kevneperestiya netewî (el qewmiye el bîdaiye) li bakurê Kurdistanê, her çendî ku zarên gelê me yên hêja mîna herdu Seîd'an; **Seîd KIRMIZITOPRAK** (Dr. Şivan) û **Seîd ELÇÎ** kuştibûn jî, nedikarîn tevgera rizgariya Kurdistanê ya nûjen rabiwestînin. Tevlî hemû zoriyan, di dawiyê de gelê me, di encama xebatên gelek hêja de, di dawiya salên '70'an de, xwe gihande peydakirina pêşengê xwe. Roja 27.11.1978'an, Partiya Karkerên Kurdistanê-PKK damezirî û bû mizgîna çîna karkerên Kurdistanê ji teviya mirovatiya pêşverû re.

Li pirraniya navçeyên Botan, hêvalê Îsmaîl berpirsiyariyên mezin hilgirtin ser xwe. Sala 1989'an Endamê Cihgir ê Komîteya Navenda PKK û Endamê Komîteya Navenda PKK di hundurê welat de, heta hilbijartin û cihê xwe bi van berpirsiyariyan di PKK de girt.

Ji ber gelek taybetiyên xwe yên jar û qels, gelê me di başûrê-rojavayê Kurdistanê de, nedikaribû xwe ji posîdeyên kevneperestiya paşverû rizgar bike. Lewma li wir, li ser wan bingehên ji demê veqetayî, bi navê Kurdan û Kurdîtiyê gelek komikên feodal û burjuwaziya piçûk derketin holê. Burjuwaziya piçûk jî nekarî xwe ji wê gemara feodalan pak bike, her çendî xwestin bi navên xweşik xwe ji wan cûda nîşan bidin jî, ji ber ku di cewher û naverokên xwe de tev yek gelaş û yek gemar bûn.

Ew partiyên burjuwaziya piçûk jî, ji ber berjewendiyên (menfaetên) xwe yên rojê, ji ber nakokiyên (tenaquzên) di nava xwe de, her diçû ji hev belav dibûn. Her demekê, bi taybetî piştî 1975'an partiyek dibû 2 û piştî çend mehan jî dibûn çar. Perçebûn, di hundurê tixûbên gelekî teng de pêk dihatin. Nexweşiyên kariyerîzmê û navan bi wan ketibûn û ev, xwe dirêjî heya mejiyê hestuyên wan jî kiribûn. Tev ketibûn nava hawîrkana (musabeqeya) xwe-firotina bi erzanî û belaş. Weke bê mejiyan raporan li ser hev dinivîsîn, ji bo ku buhayê xwe hindekî "giran" bikin. Kin were gotin; gelê me di destê wan de jar û lawaz (zeîf) dibû, zimanê wî hatibû girêdan, lê her jî li ber xwe dida.

Dema hevalê **Îsmaîl** di dawiya salên '70'an de nêzîkî sala dawiyê ya lîseyê (bekeloriye) dibû, tabloya rastiyên li jorê me nimandine, li wir serdest bûn. Heya sala 1979'an, êdî di nava xortên xwendekar de tevgereka çûn û hatinê ya nuh destpêkiribû. Di nava wêjeya (lîteratura, edebiyata) rojê de, gotinên nuh peyda dibûn. Gotinên alternatîv, organîzasyon (tanzîm), Lenîn, çînên serdest, çînên bindest û hwd... hema li her derê digeriyan.

Hevalê **Îsmaîl** baş li dora xwe dinêrî. Girîngbû guhartineke mezin peyda bibe. Hîna PKK posîdeyên xwe li başûrê-rojavayê Kurdistanê negerandibû. Bi hêviya peydakirin û pêşvexistineke nuh hevalê **Îsmaîl** xwe tevlî komeke bi navê Partiya Çep kir, ku bi xwe komeka piçûk a rewşenbîrên ji burjuwaziya piçûk bû û ji partiyekê veqetiyabû. Lê hema zû, rastiya wan fêm kir û xwe da aliyekê. Dizanîbû ku aşê wan nagere, tiştek ji fort û zirtên wan dernakeve.

Di dawiya sala 1979'an de, hevalê **Îsmaîl** dest bi zanîngeha (unîversîteya) Şamê, beşê endezyariya munîsîpal (medenî) kiribû. Wê demê hîna nuh tevgera xwendekaran serê xwe radikir û ber bi armanc û karûbarên nuh ve diçû. Çi hêzeka rast li holê (meydanê) tune bû. Xortan destpêkiribû ku pirtûkên şerên rizgariya gelan bi dijwarî bixwînin. Di demeke kin de, hevalê **Îsmaîl** bi dehan pirtûk xwend û di nava tevgera xwendekaran de, bû xwediyê gelek kelepor û serpêhatinên hêja. Di çejn û şahiyên gel de, dibû rêkxistinkarekî mezin. Bîr û baweriyên şoreşgerî belavî derdorên xwe dikir û perspektîvên zelal dida ber mirovan. Lewma jî bûbû otorîteyekî serbixwe. Bi dehan xort li dora wî dicivîn. Li ser pirsên welat û gel, bê rawestan pêwendî û danûstandinên fireh çêdibûn.

Hevalê **Îsmaîl** bi sinc (exlaq) û rewanê xwe dikarî posîdeyên mezin li ser her mirovekî bihêle. Evîniya xwe dixiste dilê her hevalekî. Di nava jiyana rojê de vê gotina **Che Guevara** pêk dihanî: *"Şoreşger ew mirov e, ku berî her kesekî kar dike. Li dûv her mirorvekî dixwe, li dawiya tevan radikeve û berî her mirovekî amadeye bimire."* Di wan salan de Wî taybetiyên kesaniya şoreşgerî ji jiyanê hildigirt. Zû bi

zû nedipeyivî û gotinên vala nedikir, lê belê gotinên xwe tevan, di cih de digot. Ji mirovên weke makîneyan gotinan rêz dikin û tiştek nakin gelekî nefret dikir. Li cihê pêwîst bû, înîsiyatîva xwe bikardihanî. Bi rewanekî gelek bêdeng, sergiran û ji xwe bawer, dikarî hemû gelş û nexweşiyan ji holê rake. Bi dilpakî xwe nêzîkî pirsan dikir û bi çavê verisandinê li wan dinêrî, lê qet nedihate xapandin. Li cem hemû xwendekaran xwediyê rêz û rûmeteke mezin bû. Li her derekê banga xwe ji bo yekîtî û xwe-civandinê bilind dikir. Li ser reformîst û tirsonekan digot: *"Ev çawa dibe, mirov xwe hindê erzan difiroşe? Gelo sibê ev ê li hemberê dadgehên gelî, wê çawa li ber xwe bidin? Gelo ma xebat ew e, ku mirov li çayxaneyan rûne û zirtan bike? Gelo ma şoreşgerî leyistina bi gotin û sloganan e?"* Hevalê **Îsmaîl** bi wî rewanê xwe yê berxwedêr dest dihavêt karvaniyê. Derketina hêzekî şoreşger weke hêvî û xewneke şevan, her li ber çavê wî diçû û dihat. Dizanîbû ku ji bo guhartina civaka Kurdistanê tenê partiyeke ji hesinî û serokatiyeka jîr, jêhatî û profesyonel pêdiviye. Derketina partiyeke weha jî, tenê weke barê rewşenbîrên Kurdistanê yên gerdenaza didît.

Hevalê **Îsmaîl**, di nava arê jiyanê de dihate gihiştin. Her diçû, dibû xwediyê serpêhatin û keleporên gelekî dewlemend. Heya salên 1980'î û 1981'ê, êdî di nava bîrdoza (îdeolojiya) karkeran de keliyabû. Wusa jî xelekên şerên gelî yên li Çîn, Kuba û Vîetnamê û hwd. di karvaniyê de ji ber kiribû.

Piştî sala 1980'î, li Tirkiyê û bakurê Kurdistanê rejîma 12'ê Îlonê dest havêt destelatiyê û bi armanca palaftina (perçiqandina) şoreşa Kurdistanê û tevgera şoreşger û demokratên Tirkiyê, dest bi teroreka bê nîşe kir. Lêdaneke mezin ji hêla hêzên dij-şoreşê li hêzên şoreşgerî ketibû. Pirraniya serokan û bi dehan endamên komîteyên navendî yên partiyên Kurd û Tirk revîn derveyî welat, li derveyî welat bûn kopyeyên sosyal-demokratên Ewrûpî, bûn endamên partiyên kesk, bûn şagirtên "hêja" ji bo rêkxistinên saloxdariyê yên mîna SAPO (rêkxistina îstîxbarata Swêdê), bûn patron û xwediyên pîzzaxaneyan (cihên xwarinê). Ev hatina cuntaya faşîst, ji hemû hêzan re bû azmûneka (îmtîhaneka) şoreşgeriyê. Kî li ber xwe dida, kî digot min xwe xilas kiriye? Hevalê **Îsmaîl** bû guhdarê vê azmûnê jî û heya liva xwîna wan jî baş nasî.

Ji rojên pêşîn yên hatina faşîzmê li Tirkiyê û bakurê Kurdistanê, baş xweya bû, kî çi dike, kî wê di vê azmûnê de bi ser bikeve û kî wê li bin bimîne. Di demekê de revok tev li Şamê kom bûbûn. Hinekan dema xwe bi taştê, fîravîn û şîvê, bi nan û çayê derbas dikirin, hinekan jî di hotêl û avahiyên xweş de, lê weke ku li ser agirî bin, hedara wan nedihat, ji ber ku li benda pasaportên xwe diman.

Her çendî 12'ê Îlonê kulmeke gelekî giran li şoreşa bakurê Kurdistanê dabû jî, posîdeyên wê ji xortên başûrê-rojavayê Kurdistanê re bi rastî bûn weke tîrêjekê û gelek pirsgirêkên di serê wan de zelal bûn. Civak, çîn, partî, taktîk û stratejî çi ne, baş hatin fêm kirin. Hêdî hêdî pirsên rêkxistinî jî gihiştin çareyên xwe yên rasttirîn.

PKK, haziriyên vegera welat li Rojhilata Navîn zû da destpêkirin, lê hêzên din riya Ewrûpa girtin. PKK bû gelê Kurdistanê, ew jî bûn sextekarên li Ewrûpa.

Hevalê **Îsmaîl** li Şamê di serî de, nêzîkî tevan dibû. Lêger û dilxwazekî rastiyê bû. Bi gelekan re dida û distand. Di kesaniya wan de Hemîd, Selah û Kemal Axa dihatin ber çavên Wî. Ji wan jî zû bi dûr ve diket. Kesên ku hevalê **Îsmaîl** li wan digerî, cihên xwe bi lez di kozik û çeperên cengê de; li Hilwê, li Nebetiye û li Keleha Şiqêtê girtibûn. Ketibûn nava domana perwende û hînbûna hunerên şerê gelî. Zelal were gotin, hevalî **Îsmaîl** li mîlîtan û têkoşerên PKK digerî.

Gava hevalê **Îsmaîl** li Şamê bû, çawa ku li ser perspektîvên konevanî radiwestî, weha jî li ser perspektîvên çand û zimanê Kurdî disekinî. Ji hêlekê ve li ser rola rewşenbîrên welatparêz radiwestî, ji hêla din ve gelşên karvaniyê çareser dikir. Di cejnên Newrozê de ji hevalên li dora xwe re helbestên şoreşgeriyê dixwend, bangên têkiliya kar û xebatê bilind dikir. Di hemû şadîmaniyan de, giranî dida axiftina bi zimanê Kurdî. Ew bi xwe, Elîfbeya zimanê Kurdî bi wêne û nivîsan amade kiribû û belav dikir. Ji bo Kurdiya xwe xurt bike, her diçû nik zimanasên weke Osman Sebrî, zanîna rêziman û pirsên zimên werdigirt. Hemû xwendekarên li dora xwe, bi xwendina ziman û wêjeya (lîteratura) Kurdî ve girê dida.

Gava cara yekemîn hevalê **Îsmaîl** li Şamê rastî hevalekî ji Partiyê hatî, nikaribû xwe bigire. Ji xweşiya dilê xwe bi dengekî bilind got: *"Demeke dirêj e, ez li we digerim. Hûn ji nava dilê min dipeyivin. Kurdistan tenê bi riya we dikare rizgar bibe. Heya niha me bawer nedikir ku bîrdoza rizgariya netewî hindê di nava gelê Kurdistanê de rûniştiye. Bi rastî, tiştên hûn dibêjin, tev rast in. Hema ji vê rojê ve, min weke neferekî Partiya xwe bibînin. Ez amade me şev û rojan bangeşiya van rastiyan bikim."*

Ji wê rojê bi şûn ve, êdî hevalê **Îsmaîl** li ber ronahiya bîrdoz, raman û karvaniya PKK dest bi liv û tevgerê kir. Çûn û hatin xurt bûn û êdî li pêşiya hevalî, plan û programên mezin hebûn. Hevalên Partiyê bi dehan civîn û semîneran ji gel re amade kirin. Di nava xwendekar û karkeran de tevgereka hişyariyê ya nuh destpêkiribû.

Heya sala 1982'an, ji zindana Amedê gelek nivîs û nameyên hevalan gihiştibûn Partiyê. Hevalê **Îsmaîl** bi alîkariya hevalekî din berxwedanên hevalên şehîd **Mazlûm DOGAN, M. Hayrî DURMUŞ** û **Kemal PÎR**, li hemberê dadgehên faşîzmê, wergerand ser zimanê Erebî, weha jî gelek nivîs û nameyên din. Bi rastî ev nivîs, bûn bingeha xurtbûna xebatên Partiyê li başûrê-rojavayê Kurdistanê jî. Mirov dikarî bi hesanî rastiya Partiyê, ji van nivîs û nameyan derêxîne. Her diçû bêhtir, xortên Kurdistanê xwe kom bi kom li dora Partiyê dicivandin.

Heya sala 1984'an, Partiya Karkerên Kurdistanê-PKK li Rojhilata Navîn amadekariyên destpêkirina şerê gelî bire dawiyê. Di navbera salên '80'î û '84'an de Partiyê, Konferansa xwe ya Yekemîn bestand û ev konferans bû serpilkeke ji nuh ve avakirina Partiyê. Careka din têkilî û girêdanên xebatên li derveyî û li hundurê welat xurt bûn, hemû ge-

Perçeyek ji nameyeke hevrê Îsmaîl ÎBRAHÎM:

"Riya şehîdên me Reşîd, Xeyrî, Xelîl, Dijwar û Fîraz riya me ye"

Ji bo hemû têkoşerên Partiya me, zarên gel ên mêrxas û hemû welatparêzên Kurdistanê yên di her çar aliyên welat de,

pirr ji nêzîkê Çiyayê Herekolê, ji serê Girê Pîran - cih û kelehên azadî û berxwedana gelê me- ez vê nameya xwe ji we re dişînim. Piştî amadekariyên mezin û pir dirêj, hêviya min ew bû, ku ez dest bi vê nameyê bikim. Belê li min bibuhurin, wê çendê dema me peyda nabe, ku em gerîllayên azadiyê bikaribin bi firehî li ser pirseka weha rabiwestin. Lê dîsa jî, ger bi kinahî jî be, ez ê dengê xwe bigihînime we.

Divê çawa ez destpêbikim, nizanim. Bi rastî, pirsa çûyina welat û naskirina rastîniya Kurdistanê ne pirseke hesan e. Ev, gelek tiştên hêja û giranbûha ji mirovî dixwazin. Dilêrî û mêrxasiyeke mezin pêwîst e.

Berî her kesekî ez bang li hevalên başûrê Kurdistanê dikim, ên ku me bi hev re arê jiyanê vêdixist û rojên xweşî û reşiyê dibuhurandin. Mirov nikare rastiya Kurdistanê têbigihîje, eger mirov ji axa Kurdistanê veqete, ji kul û derdên gel dûr bikeve. Li vir mirov vê rastiyê hîn dibe: Gava çiqilekî darê ji rayê xwe dûr bikeve û di axekî din de şîn bibe, wê gelekî jar bimîne, wê rûberê hoyên gelekî dijwar û xirab bibe. Rastiya me jî, ev bi xwe ye. Gava em derbasî hundurê welatî dibin, di şerê rizgariyê de cihê xwe digirin, ev rastî jî bi hemû wateyên xwe ve zelal dibe. Giringî û pêwîstiya girêdana me bi rayên di kûriyan de xweya dibe. Girêdana çiqil û rayê bi hev re çiye, ronahî dibe.

Pirsa me ev e: Derfet nîn e, ku em jiyaneke din, jiyaneke dûrî welat, dûrî cih û warê bav û kalan bixwazin. Riya jiyanê di Kurdistanê de tenê ev e, ku em rayên piçûk û sererd bi rayên kûr ve girê bidin, ew rayên ku bi xwîna şehîdan hatine avdan. Li Kurdistanê jiyan, dikare tenê bi berxwedanê bidome.

Bi van bîr û baweriyan me dest bi xebatê kir û niha di bin serokatiya PKK de, bi rêberiya Serok APO, baweriya me heya dawiyê bi me xurt bûye. Êdî em li hemberê her zoriyekê radiwestin û hema her diçine pêş. Riya şehîdên me **Reşîd, Xeyrî, Xelîl, Dijwar** û **Fîraz** riya me ye. Ev şehîdên me, riya jiyana rast di başûrê Kurdistanê de vekirin. Bûne pêşengên riya azadiyê, bûne sembolên serbilindî û serfîraziya me. (...)

Li pêşiya gelê me, hemû rê hatibûn girtin. Gelê me, di nava reşî, tarî û nexweşiyan de bê çare mabû, jiyana xwe bi kul û keserên mezin didomand. Mirovên me, hêviyên xwe bi her kesî ve girê didan. Belê mixabin her carê ew hêvî, dihilweşîn. Her carê gelê me, rastî qirkirin û paşveketineke mezintir dihat. Lewma, dema ku Partiya me weke dengekî mafdar û têkoşîna rasttirîn hate der û biryara vêxistina agirê şerê rizgariya netewî da, êdî kom bi kom, bi sedan, bi hezaran law û keçên gel, bi taybetî ciwanên Kurdistanê li dora xeta Partiya me xwe gihandin hevûdu. Li hemberê hemû hêvî û dozên sexte, êdî ji bo Kurdistaneke serbixwe, aza, demokrat û yekbûyî meşa azadiyê destpêkir. Em ciwanên Kurdistanê, xwe gelekî bextiyar dibînin, ku vê rojê, me rastiya welatê xwe di nava kar û xebatê de fêm kiriye. Em kîne û dikarin çi bikin? Dijminên me xwediyên taybetiyên çawan in? Ev pirs tev, tenê di karvaniyê de û di nava şere serxwebûn û azadiyê de dikarin birsivên xwe peyda bikin. Li gelek deran em rastî kalejin û kalemêrên ji gel dibin, dilê xwe ji me re vedikin. Bi dirêjahî dibêjin, lê belê dawiya kul û keserên dilên wan nayê. Em gelekî bextiyar in, ku vê rojê dijîn û bi girsên gelê xwe re ne, bi taybetî ew birên gelê me ku qirkirinên di Serîhildanên Palî, Dara Hênê, Hênê û Zîlanê de jiyane, lê hîna nemirine. Vê rojê pêşiya me xweş vebûye. Li ser bingehên dîrokî yên berxwedana gelê Kurdistanê, PKK rûpeleke nuh afirandiye û serokatiyeke serdemî peyda bûye.

Ne... em xortên Kurdistanê, dema me nîn e, ku em hunda bikin. Ji me re derfet nîn e, ku em bersiva hemû bikarhanînên hov yên dijminî nedin. Derfet nîn e, ku em qirkirina bi hezaran zarok û jinên ji gelê xwe, ji bîr bikin. Hûn baş dizanin, dijminan ji bo cixareyekê zikên jinên me didirrandin.

Belê xortên Kurdistanê!

Dijminan her tiştekê bi serê me ve hanîne û li ser milê me jî lewma, tolehildana (întîqama) bi hezaran salan dikeve. Heya em bersiveke dîrokî nedin dijminan; rûmet, azadî û şerefa me wê her birîndar bimînin.

Berê niha bi demekê em bûn mêhvanê mirovekî temenê wî 80 salan şikandibû. Bi xwe jî tevlî Serîhildana **Şêx Seîdê Pîranî** bûbû. Piştî ku me ji wî re li ser rewşa demê bîr û baweriyên xwe gotin û me nîşan da ku em têkoşerên Partiya Karkerên Kurdistanê ne, wî jî weha gote me: *"...Niha jiyana min ji 80 salan derbas bûye. Hêviya min lê dîsa jî ew e, ku ez careke din bikaribim bi teviya hêza xwe ve tevlî şerê rizgariya welat bibim. Ha dilo, wê çi xweş bûbûya, heke we vê şerefê bidana min jî. Ji vê delametê re ez her kêliyekê amade me, hema bila di gava pêşemîn de ez şehîd jî biketama. Ev, ji bo min, wê bûbûya rûmeteka mezin. Daxwaza min ji Partiya gelê Kurdistanê PKK ev e, ku vê deliveyê bide destê min jî..."*

Ev e em baş dibînin: Rewanê kalemêrê me, pîvanên welatparêziyeke rast eşkere dike. Di nava rêzên Partiya me de jî, mirovên weha mezin peyda bûne. Ma hevalê **M. Hayrî DURMUŞ** di kêliya şehîdbûna xwe de ne welê digot: *"Li ser kevirê kêla gora min binivîsin, ev mirov deyndarê welat û gelê xwe ye."*

Xaleke din ku dixwazim li ser rabiwestim weha ye: Berê ciwanên Kurdistanê nedikarîn du gotinan li ser hev û li dûv hev bigotana. Lê niha ji bo hêzkirina û dînamoyên şoreşa Kurdistanê, êdî derfet û deliveyên mezin ketine destên wan. Ev şerefeke mezin e, ji me xortên Kurdistanê re. Ji bo ku em bikaribin rola xwe ya dîrokî bi tevayî bi cih bînin, giringe her rojekê bêhtir, rewanê welatparêziya me xurttir bibe û em nirxiya kevir, dar, ber, av û çiyayên xwe baş bizanibin. Pêwîst e, em dîroka Kurdistanê baş bikolin, hemû taybetiyên (karakterên) dijminên xwe baş bizanibin. Bîrdoza (îdeolojiya) ku em bi wê çekdar bûne, her nexweşiyekê ji pêşiya me radike, nahêle ku tiştên hatine serê bav û kalên me werin serê me jî.

Girêdayî bi van bîr û baweriyan ve, em dikarin xwedî li şehîdên xwe derbikevin û bîranîna wan jiyan bihêlin. Şehîdên me; hemû şehîdên berxwedanên dîroka Kurdistanê û Partiya me, bûne nirxên pîroz ên hebûna gelê Kurdistanê. Mirovatiya kesê ku rola xwe bi cih nehêne û kar neke, wê kêm bimîne. Li şûna kesekî weha, divê mirov navê xwe bi tîpên agirî di dîroka Kurdistanê de binivîse. (...)

Hemû hogir, heval, dost û mirovên hêja,

Her rojekê barê me girantir dibe. Erk û delametên me mezin dibin. Vê rojê PKK tenê nebûye hêviya girsên gelê me yên bakurê-rojavayê Kurdistanê, hebûn û nemana teviya gelê me bi PKK ve hatine girêdan. Lewma jî giringe ciwanên Kurdistanê berpirsiyariyê hildin ser milên xwe û xwedî li hêvî û daxwazên gel derbikevin. (...)

De werin em xwe amade bikin, bi can û dil bikevin nava şerê serxwebûn û azadiyê! Serokatiya Partiyê, şehîdên me û têkoşerên li serê çiyan û di binê zindanan de, riya me vekirine, ronahî kirine. Ji bo ku hemû çîn û birên gelê me yên wêlatparêz, ji bo ku piçûk û mezin, bikaribin tevlî xebatê bibin, derfetên baş peyda bûne. Li pêşiya me, tenê riya şehîdan heye; ew riya, ku şehîdên me **Reşîd, Xeyrî, Xelîl, Dijwar** û **Fîraz** bi xwîna xwe vekirine. (...)

Li gel rêz û silavên şoreşgerî û niştimanî...

Ji gelê Kurdistanê û hemû dost, hogir, heval û malbata min re hezar carî silav!

26.9.1988 / Botan
Lawê We **Îsmaîl**

lên Rojhilata Navîn rastîniya Partiyê çêtir nasîn. Di sala 1982'-an de Partiyê, Kongreya xwe ya Duwemîn civand. Kongreya Duwemîn jî, bû kongreya vegera welat û lezandina amadekariyên Hilgavtina 15'ê Tebaxê.

Hevalê **Îsmaîl**, şahidê van pêşketinan tevan bû. Lewma bi Partiyê re bibû yek. Hemû taybetiyên xwe yên kesanî bi taybetiyên mîlîtanî yên Partiyê ve girê dabû. Dizanîbû bingehên provokasyonên li hemberê Partiyê bikardihên, ji ku dihên. Lewma, komên ciwanan li dora pirtûkên Serokatiya Partiyê dicivand û di serî de manîfestoya kesaniyê (pirsa kesaniyê di Kurdistanê de) dida xwendin. Xortên pirtûkan dixwendin, baş didîtin ka giringe rizgarîxwazên gelî, xwediyên karakter û taybetiyên çawan bin. Cudahiyên di navbera kesaniya PKK û komikên reformîstan de çi ne, dihatin zanîn. Ne yek tenê, bi dehan komên xwendekaran hatibûn ava kirin.

PKK, piştî 12'ê Îlonê azmûna yekemîn, bi amadekariyên şerê gelî, bi serkevtinî derbas kiribû. Di encama wan haziriyan de, vê carê domaneka nuh destpêkiribû. PKK, rewan û lehengiya Hilgavtina 15'ê Tabaxê diyarî gelên cihanê kiribû. Navên Dih(Eruh) û Şemzînanê di dîroka Kurdistanê de bûn sembolên lehengî û keleşiya Kurdan, bûn destan û nîşanên rabûna ji xewa hezaran salan, bûn kevirên enîşkê û warên pira serxwebûnê. Ji vê bûyerê re, hevalê **Îsmaîl** jî li navendên Rojhilata Naverast, bûbû bangeşîvanekî (propagandîstekî) mezin, tîrêj û posîdeyên vê hilgavtinê digihand girsên gelî. PKK, bi vê hilgavtinê bû hêzeka, ku kes nekaribe ji wê xwe derbas bike.

Piştî wê demê, hevalê **Îsmaîl**, daxwazên xwe weha ji Partiyê re hanî zimên: *"Êdî em xortên başûrê-rojavayê Kurdistanê bi van karên ku em heya niha dikin, têr nabin. Niha min xwendina endezyariya munîsîpal jî kûtandiye. Ez naxwazim bibim perçeyekî piçûk ji mekanîzmeya dewletên serdest. Heya niha gelek tişt, kêm an zêde, me kirine. Belê hêviyên min li ser vê xalê kom dibin: Ez dixwazim jiyana xwe bi tevayî bi Partiyê ve girê bidim, bi profesyonelî tevlî nava rêzên Partiyê û derbasî navendên perwerdebûnê yên Partiyê bibim. Dixwazim, ku bi tevlîbûna min nava rêzên Partiyê, di dîroka vê perçeya piçûk de rûpeleke nuh vebe."*

Roja 13. Tebaxê 1985'an hevalê **Îsmaîl** derbasî kampê bû (niha Akademiya Mahsûm KORKMAZ). Bi lez û bez fêrî hemû pirsên jiyanê dibû. Dîroka Partiyê dikola. Bi baldarî û guhdariyeka mezin her xwe pêşvedixist. Ne tenê ji aliyên konevanî ve jêhatî bû, belê wusa jî di fêrbûna taktîkên şerê gerîlla de hunerbaziyeke mezin nîşan dida.

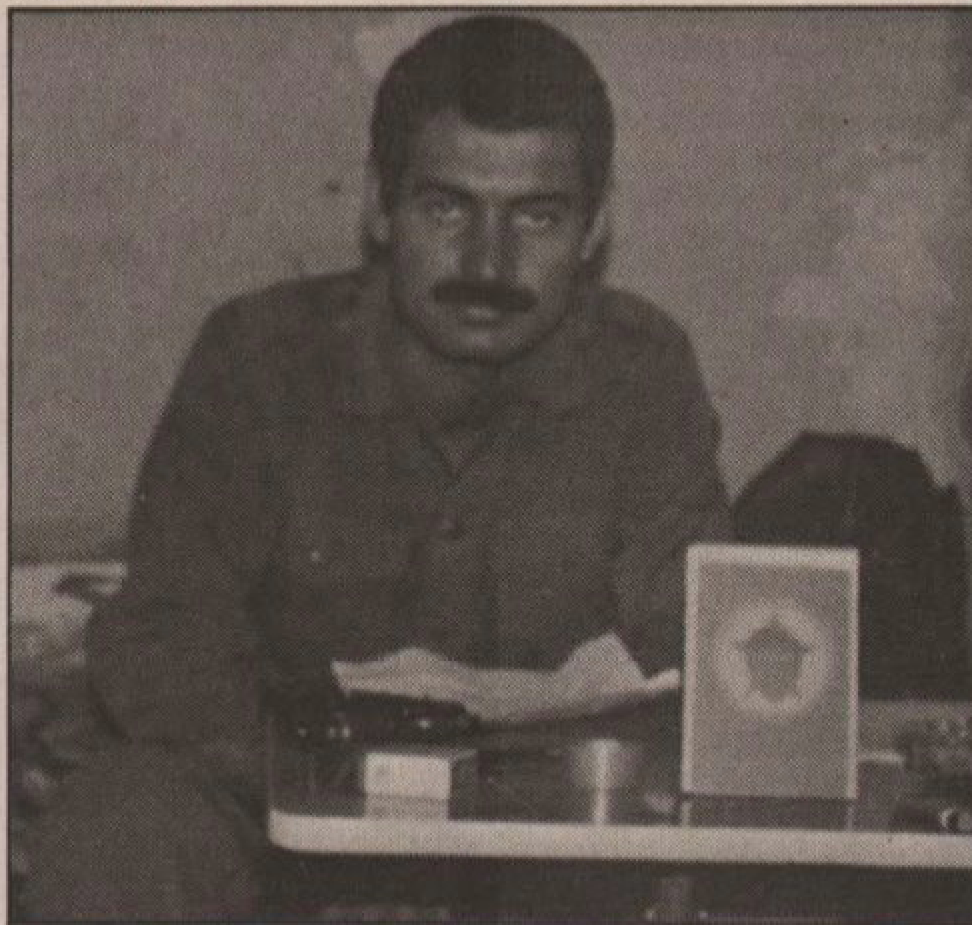
Hevalê **Îsmaîl** hevalê yekemîn bû ji başûrê-rojavayê Kurdistanê ku pêl axa kampê dike û tevlî nava rêzên Partiyê dibe. Ji ber hemû taybetiyên xwe, rewansivikiya xwe, dilêrî (cesaret) û hişyariya xwe, ji hêla hemû hevalan ve dihate hezkirin. Bi xwe jî li ser gelek pirsên şoreşê dikola, zanîn û encaman digihand hevalên xwe.

Hevalê **Îsmaîl** di sala 1985'an de hemû gelş û astengên derdiketin pêşiya Partiyê, ji vekirin, şîrove û analîzên (tehlîlên) Serokatiya Partiyê hîndibû. Li hemberê kêmaniyên serokatiya taktîkî û rewanê revîzyonîstiya bi meyla rastê (el intîhaziye el yemîniye), ku di wê demê de dixwest serê xwe hilde û Partiyê ji rewanê hêrîş û şoreşgeriyê dûr bixe, bi xurtî radiwestî û şopa Partiyê û xeta şehîdan diparast.

Bi destpêkirina amadekariyên Kongreya Sêwemîn, li Kurdistanê rewanê hêrîş û berxwedanê yê Hilgavtina 15'ê Tabaxê xwe bilind kir û di bin serokatiya komutanê mezin **Mahsûm KORKMAZ (Egîd)** de, Hêzên Rizgariya Kurdistanê-HRK xwe gihandin domaneka nuh û bûn yekîtiyên bingehîn ên Artêşa Rizgariya Gelê Kurdistanê-ARGK. Înîsiyatîv di gelek herêman de kete destê hêzên me û taktîka hêrîşbaziyê ya Partiyê biserket. Ji aliyê din amadekariyên Kongreya Partiyê li Rojhilata Navîn xwe lezandin. Di rojên 25-31.10.1986'an de, Kongreya Sêwemîn bestî û hemû rêdariyên çep û rast binkevtî bûn.

Hevalê **Îsmaîl** tevlî hemû rûniştinên kongreyê bûbû. Di encamê de jî hîm û hêzeka mezin ji kongreyê girtibû. Di rexneyên xwe de weha digot: *"Partiya bikaribe vê çendê karvaniya xwe ji ber çavan derbas bike, ji kêmanî û şaşiyên xwe netirse, li hemberê gelê xwe bi dilêrî rastiyê bîne ziman, çi dibe bila bibe, wê bikaribe bigihije serfirazî û serkevtinê jî. Em ê her bimeşin û riya şehîdan riya me ye..."*

Piştî Kongreya Sêwemîn, vê carê **Meşa Azadiyê** destpêkir. Yekeniyeka bingehîn a Artêşa Rizgariya Gelê Kurdistanê, li ser axa Akademiya Mahsûm KORKMAZ hate damezirandin. Hevalê **Îsmaîl** li kêleka hevalê **Abdurrahman MOTOR (Salih)**, komîsêrê polîtîkî (berpirsiyarê siyasî) hate hilbijartin û di bihara sala 1987'an de, derbasî axa bakurê Kurdistanê bû. Divîbû ew yekenî, ji ser Mêrdînê re xwe

bigihandana herêma Botan. Tevlî hemû zoriyên wê demê, wê yekeniya bingehîn, li ser riya xwe bi dehan livbaziyên şoreşgerî pêk hanî, lêdanên dijwar û mezin li saziyên dewleta Tirk û navgînên şerê taybetî xist û di dawiyê de xwe gihande axa Botan.

Hevalê **Îsmaîl** di karvaniya welat de zû xwe pêşvedixist. Berî her tiştî, baş dizanîbû ka gerîlla çawa dikarin bikevin dilê gelî, dizanîbû çawa dewlet dikare were hejandin, mirov înîsiyatîvê bi dewletê bide hundakirin û çawa gel hebûn û nemana xwe bi têkoşînê ve girê dide. Hemû gundiyên Botan nav û dengê hevalê **Îsmaîl** dibihîstibûn û ji xwe re weke mêrxasekî gelî dipejirandin. Hevalê **Îsmaîl** xwedî li hêviyên wan derdiket, xwe bilind dikir û taktîkên Partiye bê şaşî di jiyanê de bikardihanî. Li hemberê karvaniya sekter (bi navê çepitiyê ji taktîkê dûr bû), ku di kesaniya provakatorên mîna Cemalê Kor û Şêxmûs de xwe nîşan dida, hevalê **Îsmaîl** bi xurtî radiwestî û xeta rast a Partiyê şanî gel û şervanên di bin serokatiya xwe de dikir. Bi girêdana bi Serokatiya Partiyê û taktîkên rast ve, ew kelem jî ji holê rabûn. Partî bû xwediyê serpêhatiyên dewlemendtir. Sala 1988'an bû sala serkevtina PKK û hemû keferatên dewleta dagîrker nekarîn PKK bihejînin û ji xeta şoreşgerî dûr bixin. Bi serkevtinî, Partiyê li ser axa Botan Konferensa Botan û Serhedan çêkir û riya partiyê ronahîtir bû. Hevalê **Îsmaîl** tevlî hemû civînên giring dibû, tevlî civîna konseya leşkerî jî bûbû. Delamet û erkên mezin ketin ser milê hevalî jî.

Li pirraniya navçeyên Botan, hevalê **Îsmaîl** berpirsiyariyên mezin hilgirtin ser xwe. Sala 1989'-an Endamê Cihgir ê Komîteya Navenda PKK û Endamê Komîteya Navenda PKK di hundurê welat de, hate hilbijartin û cihê xwe bi van berpirsiyariyan di Partiyê de girt. Dûv re weke ji berpirsiyarên Partiyê yên yekemîn derbasî herêma Wanê bû. Bû berpirsiyarê harêma Wanê. Li wir di bin serokatiya Wî de hejimara şervanan roj bi roj zêdetir dibû, navgînên şerê taybetî tar û mar dibûn. Gerîllayên ARGK her şevê destê xwe dikirin gewriya hêzên dijminî de, hêrîş li ser hêrîşê dibirin ser navendên bajaran. Hemû livbaziyên ku hevalê **Îsmaîl** plan dikir, bi serkevtinî pêk dihatin. Hevalê **Îsmaîl** bûbû sembolê rewanê hêrîşê û serkevtina taktîkên Partiyê. Ji ber vê yekê jî, ji têkoşerên PKK ên ji başûrê Kurdistanê, rêberê mezintirîn û pêşhajoyê yekemîn ji aliyê Partiyê hatiye pejirandin.

Ji hevalên **Îsmaîl**; ji hevalên Wî yên xwendinê, ji hevalên Wî yên jiyana akademiyê, gelek şehîd bûne. **Reşîd, Xeyrî, Xelîl, Fîraz** û **Dijwar** her li ber çavên Wî bûn. Hevalê **Îsmaîl** tola wan bi xurtkirina şerê gelî ji dijminî werdigirt û li erdê nedihişt. Tolehildanê tenê bi avakirina welatekî demokrat, serbixwe, aza û yekbûyî ve girêdayî didît. Lewma bi hêrsa şoreşgerî dihajot ser dijminî û serkevtinekê li dûv serkevtinekê pêk dihanî.

Rûpelên salnameyê 26. Hezîranê 1990'î dinivîsandin. Di bin serokatiya hevalê **Îsmaîl** de leşkerên serxwebûnê havêtin ser navenda bajarê Elbakê (Başkale) li herêma Wanê. Di demeke gelekî kin de hemû avahiyên dewletê ketin bin agirê lûleyên tifingên şervanan. Bi dehan endamên artêşa dagîrkeran li erdê hatin dirêj kirin. Gelek serleşkerên wan jî gihiştin bersiva xwe, hatin kuştin. **Îsmaîl**, bê dilnermî dida ser singa wan. Êdî dawiya dewletê li vir jî destpêkiribû. Dilê **Îsmaîl** gelekî germ dibû. Livbazî, bi encamên gelekî hêja biserketibû.

Piştî ku livbaziya di navenda bajarê Elbakê de gihişte armancên xwe, hevalê **Îsmaîl** bîryara vegerê da têkoşeran û hêdî hêdî gêrîllayên serxwebûnê xwe bi paş ve kişandin, berê xwe dan baregehên xwe yên di çiyayên bilind de. Di riya vegerê de hevalê **Îsmaîl**, ku di nava komeke ji çar gêrîllayan de bû, rastî daveka dijminan hat. Gêrîlla, zû xwe

> *"...Şehîdên me; hemû şehîdên berxwedanên dîroka Kurdistanê û Partiya me, bûne nirxên pîroz ên hebûna gelê Kurdistanê. Mirovatiya kesê ku rola xwe bi cih nehêne û kar neke, wê kêm bimîne."*

havêtin erdê û dest bi şerî kirin, şer bi dirêjahî berdewam kir. Gêrîllayên serxwebûn û azadiyê, careke din derseke baş dan dijminên Kurdistanê. Lê belê vê carê, buhayê vê serfiraziyê bû xwîna hevalê **Îsmaîl** û sê hevalên Wî yên qehreman.

Belê, hevalê **Îsmaîl** piştî vê çendê kar û xebatê, bi xwîna xwe axa Kurdistanê şil û sor kir. Careke din hate dîtin, ku riya serxwebûnê tenê bi xwîna şehîdan vedibe. Jiyan tenê di nava şer de, bi berxwedanên mezin dikare bidome.

Hevalê **Îsmaîl**!

Em hevalên Te, soza ku me di şehîdbûna hemû şehîdên me yên nemir de daye, vaye careke din li pêşiya şehîdbûna We em dubare dikin û dibêjin, li ser riya We, em ê her bimeşin; em ê zora hemû zoriyan bibin û serkevtina dîrokî wê bibe paya me. Bila were zanîn, ku çekên We li erdê namînin. Vaye bi sedan mirov, her rojê mirovên nuh, tevlî nava rêzên artêşa We dibin. Êdî artêşa We dibe teviya gelê Kurdistanê, dibe derya, dibe şûrê tûj ê tolehildana hezaran salan.

Hevalê **Îsmaîl**!

Baş bizanibe ku her cihê hûn jê derbas bûne, li dûv şehîdbûna We radibe ser piyan. Vê rojê ala şoreşê her bilindtir dibe. Dijmin, ber bi rojên tarî û hilweşandinê ve diçe. Rojên xweş, rojên şahî û dîlanê, rojên aza wê bibin yên gelê We.

Li min bibihure hevalê min!

Min gelek dixwest li vir hindekî li ser bîranînên We rabiwestim. Hindekî jî dîtin, gotin û bûyerên We, bigihînim xwendevanan, bigihînim gelê We. Belê, vaye zindana pelan min bê gavî dike, ku ez xatirê ji Te bixwazim. Lê bizanibe, ez soz didim Te, ku ez ê careka din bibim mêhvanê Te û wê demê ez ê tenê protokola (mehder) çend civînên me, diyarî gel û xwendevanan bikim.

De baş e hevalo!

Em sozê didin, ku em ji riya we çi caran venagerin. Bîranînên We hêrsa me radikin, lê dilê me germ dikin. Ji hêla me ve silavên şoreşê bigihîne **Ehmê, Mihê, Dijwar**... û hemû şehîdên me.

Careka din hezar silav ji We re, ji pîrozî û rûmeta We re!

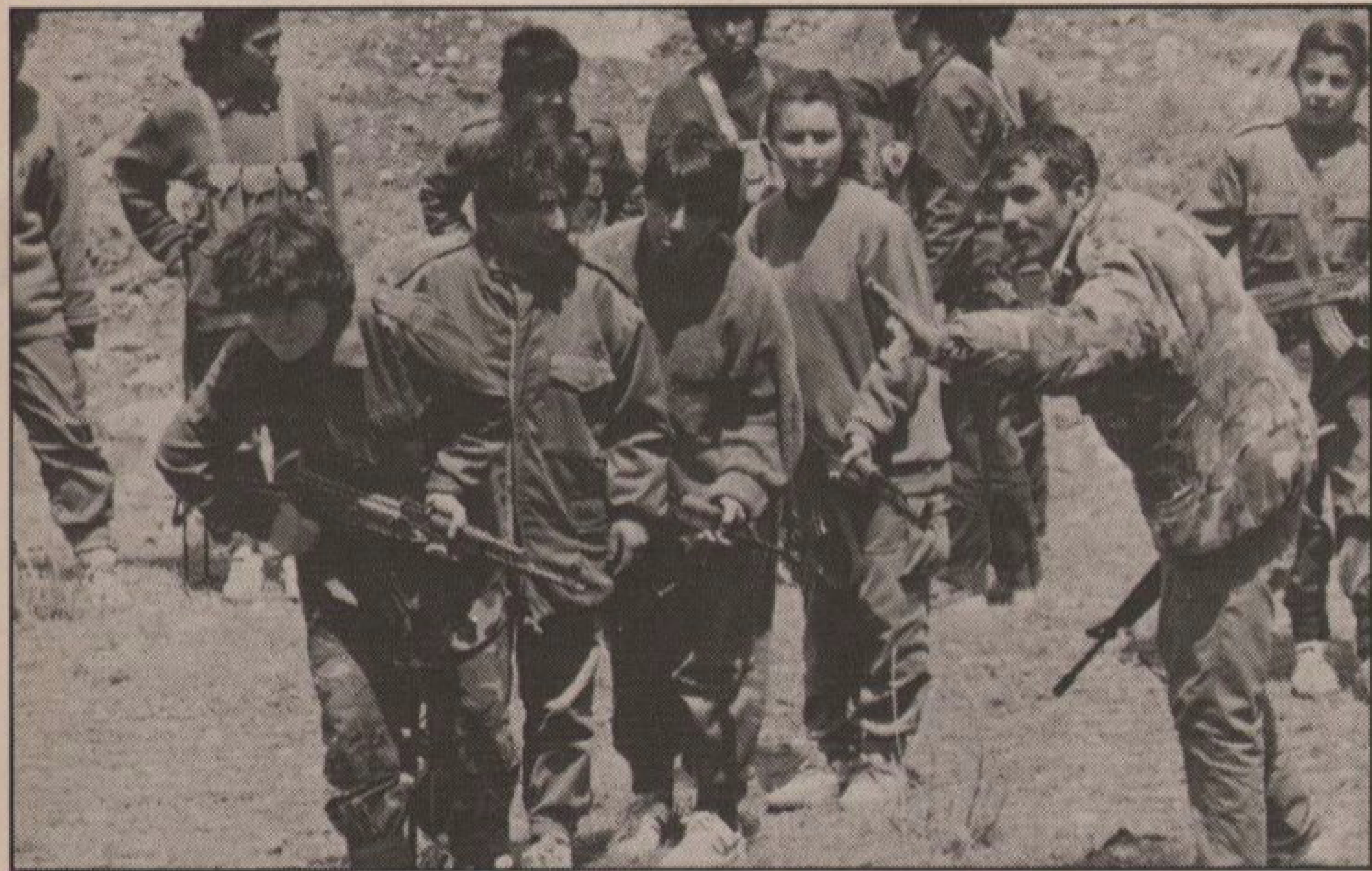
Namirin hûn çi caran, her di dilê gel de bijîn!

7.6.1991

LI CIZÎRA BOTAN ŞERÊ KOLANAN

● *Hêrîşa gêrîlla çû ser hotêla ku endamên komên taybetî lê diman: Gelek endamên komên taybetî hatin kuştin*

● *Li Taxa Cûdî şerekî di kolanan de derket. Şer, bêhtirî 5 saetan doma. Yekeniyên dijminî tevlî helîkopteran ketin şerî. Hejimara wan li ser 2 hezarî bû. Ji dijminî 2 hatin kuştin, 7 birîndar bûn. Ji yekeniyên ARGK çi hundabûnek tuneye*

Di xwepêşdana şîna şehîdan de vê carê Êlih raperî

* * *

Li çar aliyên Bakurê Kurdistanê şerên giran

* * *

Li êrdima navîn ceng fireh dibe: Firokên cengê tevlî şerên li Ezgilêrê bûn

NIVÎS DI RÛPELÊN 17-20'AN DE

Berxwedan
Sal 9
Hejmar 128
30 Hezîran 1991
Buha 2.50 DM
Rojnameya 15 rojîn
HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

Serokê ERNK Abdullah OCALAN dibêje:

Çiya warên jiyana Kurdan in ●

Dema li pêşiya me, dema serî hildanê ye, serîhildana ku teviya gel têde wê cihê xwe bigire. Wê gelek xwîn li ser axa welatê me birije, êş û tivancên giran wê bibin birekî jiyanê. Lê weke ez her dibêjim, ji vê pê ve çi çareyeke din jî tune ye. Xwespartin û teslîm bûn bi xwe jî êdî ji çi kesekî re ne çare ne, rev êdî nema dikare bibe derman. Heya, ez dikarim bibêjim, ku mirin jî ne çare ye. Tu mecbûrî heya dawiyê, di çiyayên xwe de, di gundên xwe de, di navçe û bajarên xwe de şer bikî. Lê divê hûn pîroziya çiyayên xwe gelek baş bizanibin. Kurd, li ser çiyan peyda bûne, li ser çiyan jî wê serxwebûn û azadiya xwe pêk bînin. Li dijminan bixin û rûmeta xwe bilind bikin, çareya ji vê meztir û rasttir ji Kurdan re tune ye.

Gelekan, û me bi xwe jî gotiye, çiya war û hêlînên hebûna Kurdan in, Kurd di çiyan de çavên xwe li hatina xwe vedikin. Gava Kurd dev ji çiyayên xwe berdane, daketine gund û bajaran xwe hunda kirine, çêtir were gotin mirine. Em jî, ji bo jiyanê, jo bo avakirina jiyana li Kurdistanê, derketine serê çiyan. Me gêrîlla derêxistine serê çiyan; cihên jiyanê. Her kesek dizane, me di çiyan de kariye xebata xwe hindekî xurt bikin. Şerê ku niha em qalê dikin, li çiyan bilind bûye. Gêrîllayên li çiyan, tenê ew, jiyana û rûmeta Kurdan temsîl dikin. Jiyana li çiyan bi xwe jî, şerê gêrîlla ye.

Bila mirov di vir de çi caran şaş nebe. Çar hezar sal in, em di jiyana bindestiyê de ne. Çar hezar sal in, em Kurd, di vî şerê rizgariyê de ne. Lê heya niha şerê me Kurdan ne bi zanebûn bû, ne rast dihat pêşvebirin.

Jiyana em têde, jiyana şerî ye. Her demê em li bajaran ketine. Bajarên dijmin û yên Ewrûpa, di pêşî de mirovên Kurd ji rê derdiêxînin û hunda dikin. Heke hûn her rojê li ser vê rastiyê nesekinin, hûn wê bifetisin.

Lewma em dibêjin, divê em pêşî berê xwe bidin çiyan, ji bo serxwebûna û azadiya Kurdistanê ev pêwîst e, ji bo yekkirina gel ev pêwîst e, ji bo hemû armancan ev pêwîst e. Gava em çiyan bigirin, şerê me wê zû bilind bibe. Dijmin, pêşî ji çiyan wê bireve. Em jî, hêdî-hêdî, em ê berê xwe bidin zozan, deşt û bajaran. Em ê van deran jî ji ber destê dijminî rizgar bikin. Prensîba şerê gelê Kurd ev e, û divê ev be. Stratejî û taktîka cenga me ev e. Li ser vê bingehê, em ê, ketina hezar salan, di deh salan de bilind bikin. Heya niha tiştê me kiriye jî, ev bi xwe ye.

Cizîra Botan *(Berxwedan)*: Yekeniyên ARGK, hêrîşên xwe yên dibin ser navendên bajar û navçeyan berdewam dikin, her diçe hêrîşên xwe tundtir dikin. Hêrîşên di havîna 1991'ê de, ne hêrîşên tirsandinê ne, xwe gihandine taybetiyên nuh. Ji bûyerên dibin, mirov serwext dibe, ku gêrîlla di navendên bajaran de jî baregehên xwe danîne. Diyar dibe, ku ji niha û pê ve, gêrîllayên li bajaran wê xwe bêhtir şanî bikin. Weke ku li çiyan dibe, di bajaran de jî, wê lêdanên mezin li dijminê dagîrker bikevin.

Di navbera rojên 16 û 20'ê Hezîranê de, li Cizîra Botan hinde bûyerên nuh peyda bûn. Şerên giran û dijwar çêbûn. Şer, cih bi cih û bi saetan doman. Dihê dîtin, ku di şerê gêrîllayî de mezinbûnek çêdibe. Bi vê ve girêdayî, têkoşîna me ya rizgariya netewî koçbereke nuh û hilgavtinên pêşvetir dijî. Welê dihê têgihiştin, ku dagîrkerên Tirk li gund û çiyan her rojekê bêhtir otorîteya xwe hunda dikin, lê pê re jî, otorîteya li bajaran jî rûberê lerzîn û hejîneke mezin dibe. Bê guman êdî otorîteya gêrîllayan, ango otorîteya rizgarîxwaziya netewî, wê li cihên rûniştinê jî; li bajaran jî, wê xwe bi cih bike û rayên xwe bigerîne.

Yekeniyên ARGK, hêrîşeke bi rokêtan birin ser hêlîneke komên taybetî

Gêrîllayên ARGK li Cizîra Botan bi rokêtavêjan hêrîşî hotêlekê kirin, ku endamên komên taybetî lê diman. Avahî nîv bi nîv hilweşiya. Ji endamên komên taybetî yên di avahiyê de gelek mirin, gelek jî birîndar bûn. Gêrîlla, di şeva 16'ê Hezîranê de li dora nîvê şevê hêrîşa xwe pêk hanîn. Kesên bûyerê şopandine, dibêjin, ku çend rokêt li avahiyê ketin û yek jî di hundurî de peqiyaye. Piştî vê hêrîşê, hêzên dijminî baş bizdane û heya beyaniyê, ji tirsa xwe û bi korî berik barandine der û dorên xwe.

Li dûv xwepaşvekişandina yekeniya ARGK; leşker, polîs û endamên komên taybetî xwe berdan kolan û şeqeman, dora hemû avahiyên fermî pêçandin. Dijminî çekên xwe yên giran jî, di rewşa xwe-parastinê de bi rêz kir. Bi sedan leşkerên derketibûn kolanan, nehiştin ku mirov ji malan derkevin. Bi taybetî nehiştin ku çi kesek bikaribe xwe nêzîkî cihê hotelê bike. Ev jî bala mirovan gelekî kişande ser xwe. Pirr eşkere bû, ka dagîrker çi bi vê dixwestin. Li hemberê hêzên me yên rizgariya netewî perçiqîbûn û dixwestin vê rewşa xwe ji gelê me veşêrin. Ji ber ku nehiştin çi kesek bikaribe xwe nêzîkî cihe bûyerê bike, em agahdarê hejimara kuştî û birîndarên ji dijminî nebûne. Lê zelal e, ku lêdanên mezin li dijminî ketine. Hinek welatparêz dibêjin, ku dîtine, 7 cendek ji avahiyê hatine derêxistinê.

Ji ber vê bûyerê ew rewşa tevlîhev a li Cizîra Botan, bêhtir tevlîhev bû û dijminî paşê çûyin û hatina bajêr qedexe kir.

Li Cizîra Botan şerê giran di kolanan de

Gava dagîrkeran çûyin û hatina bajêr qedexe kirin, mirov dizanîbû, ku wê hinde bûyerên nuh vegerin. Nemaze, di roja 18'ê Hezîranê de bêhtirî 2 hezar leşkerî û çend helîkopter, hêrîş birin ser çend taxên Cizîra Botan.

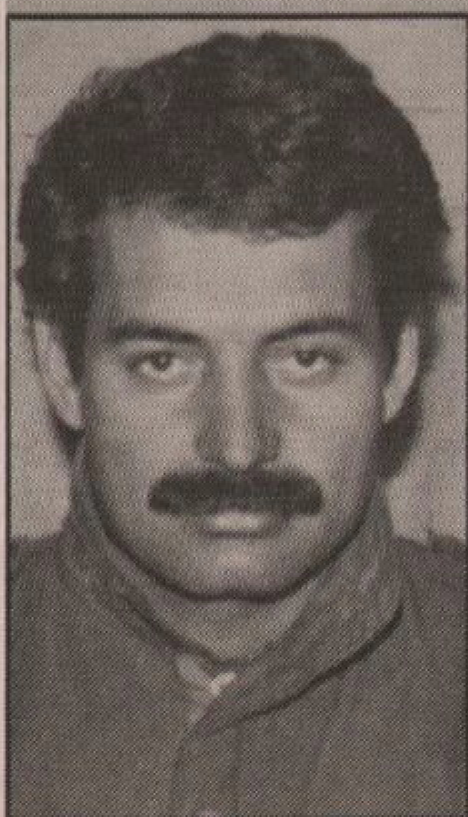
Hêzên dijminî; komandoyên cendirmeyî, endamên komên taybetî, polîs û cerdevan, di tariya beyaniyê de avêtin ser Taxa Cûdî. Operasyona dibû ne ji rêzê û weke her carî bû. Leşkeran rast û rast, berikên kuştinê dibarandin. Şêniyê Cizîra Botan, ku li ser banên xaniyan radiza, ji ber dengê çekan û helîkopteran ji nişkan ve rabû ser xwe. Mirov, bi careke xwe di nîvê cengekî di kolanan de dîtin. Ji bo ku xwe ji berikan biparêzin, şîrmij û zarokên xwe bidin aliyekê, di bin barana berikan de mirovan, ber bi aliyê şargehan ve revîn, xwe havêtin hundurê xaniyan. Gelek kes xwe ji serê banan diavêtin kolanan û direvîn hundurê xaniyan.

Lê hêrîşa dijminî bê bersiv nema. Hîna gelek dem ji ser derbas nebûbû, dengê çekên gêrîllayên ARGK jî xwe gihandin guhan. Êdî her diçû, şer û pozberî dijwartir dibûn. Cengê di kolanan de bêhtirî 5 seatan doma. Di encamê de ji hêzên dagîrkeran 2 polîs hatin kuştin, komîserek û 6 leşker jî bi xedarî birîndar bûn.

Şerên girantirîn li Taxa Qesaban çêbûn. Mirî û birîndarên dijminî tev li vir ketibûn. Helîkopter jî tevlî şerî bûbûn. Carekê helîkopterek xwe nêzîkî erdê kir û xwest birîndaran rake, lê rûberê hêrîşa gêrîllayan bû, gava birîn girtî jî, ji bêgaviyê dîsa ber bi baniyan ve fîrî û revî.

Şêniyê Cizîrê bi gerg û gumanê pozberiyan dişopand, lê nedizanîbû wê encam bibe çi. Sedama tirsê jî ew bû, ku gêrîlla şehîd bikevin, ji ber ku hejimara leşkerên dijminî gelekî bilind bû. Piştî şerê 5 saetan, gêrîllayan çi lêdanekê negirtin. Gêrîllayên ku lêdanên mezin li dijminî xistin, dest bi xwepaşvekişandinê kirin û bi ser jî ketin. Ev bûyer şahî û heyraniya gel, heya were gotin mezin kir. Şêniyê Cizîrê derketibû gir û timikên li dora bajêr û bi

Dûmahîk di rûpela 17'an de

İsmaîl İBRAHÎM

Serokê kerwanê şehîdên başûrê Kurdistanê.

Sembolê yekbûna Kurd û Kurdistanê.

Endamê Cihgirê Komîteya Navenda PKK û Serleşkerê ARGK.